

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	37763
Az áruk ideiglenes behozataláról, Isztambulban, 1990. június 26-án kelt Egyezmény A melléklete módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	37763
Az áruknek TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozására vonatkozó, Genfben 1975. november 14-én kelt vámegegyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	37763
Az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	37763
A Magyarország és a Kambodzsai Királyság között létrejött, a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	37763
Magyarország Kormánya és az Egészségügyi Világszervezet közötti, az Egészségügyi Világszervezet Európai Regionális Bizottságának 2017. szeptember 11-14. között Budapesten, Magyarországon tartandó 67. ülészakának megszervezéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	37764
A Magyarország Kormánya és az Egészségügyi Világszervezet közötti, szakmai tanácsadási együttműködési kapcsolatok létrehozására irányuló Alapmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	37764
Az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Új-Zéland közötti kapcsolatokról és együttműködésről szóló partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	37764
A Magyarország Kormánya és a Chilei Köztársaság Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	37765
A Magyarország és az Észk Köztársaság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	37765
A burkolt pártfinanszírozás megakadályozásáról és az átlátható kampányfinanszírozás biztosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	37765
A kéményseprő-ipari tevékenységről szóló 2015. évi CCXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	37767
Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény és a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	37767
A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	37768
Az egyrészlől az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészlől a Szerb Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	37768

A 2017. év Szent László-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat összevont vitája	37769
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	37769

Felszólalók:

Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	37771
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	37773
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	37773
Kiss László (MSZP)	37775
Farkas Gergely (Jobbik)	37777
Vágó Sebestyén (Jobbik)	37779
Gúr Nándor (MSZP)	37780
Szávay István (Jobbik)	37780
Dr. Józsa István (MSZP)	37781
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	37782

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	37783
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	37783

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	37784
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	37785
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	37789
Gúr Nándor (MSZP)	37792
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	37793

Az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról szóló 2003. évi III. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája	37794
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	37795

Felszólalók:

Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	37798
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	37799
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	37800
Szávay István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	37804
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	37809
Gúr Nándor (MSZP)	37813
Szávay István (Jobbik)	37814
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	37815

Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvasásához szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	37817
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	37817

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	37820
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	37822
Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	37824
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	37827
Gúr Nándor (MSZP)	37829
Dunai Mónika (Fidesz)	37833
Gúr Nándor (MSZP)	37836
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	37836
Schmuck Erzsébet (LMP)	37837
Gúr Nándor (MSZP)	37837
Dunai Mónika (Fidesz)	37841
Gúr Nándor (MSZP)	37842
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	37843

Napirend utáni felszólaló:

Pócs János (Fidesz)..... 37847

Az ülésnap bezárása.....37848

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. HOPPÁL PÉTER államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
36. ülésnapja
2017. június 14-én, szerdán
(10.08 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 36. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom Önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri mai munkánkat.

Most a napirend szerinti határozathozatalokra kerül sor. Kérem, ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben.

Soron következik **az áruk ideiglenes behozataláról, Isztambulban, 1990. június 26-án kelt Jegyzmény A melléklete módosításának kihirdetéséről** szóló T/15550. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15550. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 195 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az áruknak TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozására vonatkozó, Genfben 1975. november 14-én kelt vámegyezmény módosításának kihirdetéséről** szóló T/15551. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15551. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 194 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/15552. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15552. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 195 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a Magyarország és a Kambodzsai Királyság között létrejött, a beruházások ösztönzéséről és köl-**

csönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló T/15554. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/15554/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamilyen számára elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15554. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 194 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Magyarország Kormánya és az Egészségügyi Világszervezet közötti, az Egészségügyi Világszervezet Európai Regionális Bizottságának 2017. szeptember 11-14. között Budapesten, Magyarországon tartandó 67. ülészakájának megszervezéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/15553. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/15553/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15553. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 195 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.10)

Soron következik **a Magyarország Kormánya és az Egészségügyi Világszervezet közötti, szakmai tanácsadási együttműködési kapcsolatok létrehozására irányuló Alapmegállapodás kihirdetéséről** szóló T/15578. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/15578/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15578. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 195 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Új-Zéland közötti kapcsolatokról és együttműködésről szóló partnerségi megállapodás kihirdetéséről** szóló T/15556. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15556. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 194 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyarország Kormánya és a Chilei Köztársaság Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/15781. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15781. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 195 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyarország és az Északi Köztársaság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/15782. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15782. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 195 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a burkolt pártfinanszírozás megakadályozásáról és az átlátható kampányfinanszírozás biztosításáról** szóló T/15329. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15329/13. számon, összegző jelentését pedig T/15329/14. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 6. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 6. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. A fenntartáshoz minősített többség szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 132 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/15329/13. számú összegző módosító javaslat 3. és 8. pontjairól külön szavazást kezdeményezett. Először ezekről döntünk, majd ezt követően határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 3. pontjában a bizottság a törvényjavaslat új 2. alcímmel történő kiegészítését javasolja. Az LMP kérésére külön dön-

tünk. Felhívom figyelmüket, hogy a módosítójavaslat-pont elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 3. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 131 igen szavazattal, 65 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem fogadta el.

(10.20)

Az összegző módosító javaslat 8. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 5. §-ának módosítását javasolja. Az LMP kérésére külön döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 8. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 130 igen szavazattal, 67 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Arra figyelemmel, hogy ennek 5., 6. és 11. pontjai elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15329/13. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő további pontjait 131 igen szavazattal, 67 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem fogadta el.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15329/13. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait 131 igen szavazattal, 64 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előző szavazások eredményeképpen most a levezető elnöknek meg kell kérdezni az előterjesztőt, hogy kíván-e szünetet elrendeltetni. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a módosult törvényjavaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15329. számú módosult törvényjavaslat minősített

többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 131 igen szavazattal, 67 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem fogadta el.

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15329. számú módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 131 igen szavazattal, 64 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **kéményseprő-ipari tevékenységről szóló 2015. évi CCXI. törvény módosításáról** szóló T/15778. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15778/9., összegző jelentését pedig T/15778/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 4. számú, az LMP képviselőcsoportja pedig az 5. számú módosító javaslat fenntartását kezdeményezte. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Szakács László és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Ikotity István képviselő úr javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15778/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 174 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15778/13. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény és a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról** szóló T/15559. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módo-

sító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15559. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 131 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény módosításáról** szóló T/15776. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15776/6., összegző jelentését pedig T/15776/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15776/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 127 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 60 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.30)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15776/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 125 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 62 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyrésről az Európai Közöségek és azok tagállamai, másrésről a Szerb Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/15555. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15555/6. számon, összegző jelentését pedig T/15555/7. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15555/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak!

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 191 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15555/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 190 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalok végére értünk. Most pár perces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Soron következnek a **2017. év Szent László-emlékévvé nyilvánításáról** szóló előterjesztés összevont vitája. A Kövér László fideszes, Semjén Zsolt, Vejkey Imre KDNP-s és Farkas Gergely jobbkios képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés H/16032. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 10 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára szintén 10 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 7 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok egyes felszólalására összesen 10 - 10 perc áll rendelkezésre.

Elsőnek megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, mint említettem, úgy 10 perces időkeretben, hogy a fel nem használt rész a zárszóra fordítódjon. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A nyugati keresztény értékrenden alapuló szuverén magyar államot Szent István királyunk alapította, de Szent László király szilárdította meg. Szent László királyunk személyében fejezi ki a magyarság küldetéses önértelmezését a keresztény Európa védópajzsaként.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tudniuk kell, hogy 1096. augusztus 15-én indult meg Franciaországból a végül Bouillon de Gottfried vezette keresztény lovagsereg a Szentföld felszabadítására, amely sikerrel járt, és amelynek következtében a szaracénoktól visszafoglaltuk Jeruzsálemet, megmentve ezzel szenthelyeink jelentős részét a szándékos pusztítástól. A megmentés rendkívül fontos volt. De magának az első kereszties hadjáratnak a szervezése egy évvel korábban, vagyis 1095-ben a clermonti zsinattal kezdődött, ahol nem mást, mint Szent László királyunkat választották meg a kereszties seregek fővezérének, nem tudva arról, hogy lovagkirályunk ekkor már a mennyei Jeruzsálemben volt.

Ezért lett Bouillon de Gottfried a kereszties seregek vezére, akinek a Szentföld visszafoglalása után felajánlották, hogy legyen Jeruzsálem királya. Ő azonban azt mondta, hogy ahol Jézus töviskoronát hordott, ott ő nem hordhat aranykoronát. Ezért visszautasította a jeruzsálemi királyi címet.

Tudniuk kell azt is, hogy a Bouillon de Gottfried vezette lovagsereg a mai Franciaországból Magyarországon át indult Jeruzsálem felszabadítására, és amikor hazánkba értek, külön megálltak dicső királyunk sírjánál. A sír előtt az egész kereszties hadsereg letérdelt, így kérve szent királyunk mennyei pártfogását.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sík Sándor költő pedig ekként írt Szent László királyunkról: „Szinte állandóan a tenyerén hordja, kardja élén hordja az élet.

Minden pillanatban kész odadobni Egyháznak, hazának, egyeseknek - mindennek és mindenkinek, akikben és amiben azt a két szentséget látja testet

öltetni, amelyért élt: az életét, a magyar ügyet és az Isten ügyét.”

(10.40)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szent László királyunk egész életét és minden intézkedését keresztény Magyarországon való hite hatotta át. Már a krónikás is úgy jellemzi őt, mint aki ennek érdekében szilárd és irgalmas volt. „Testedben tiszta, lelkedben fényes, szívedben bátor, miként vad oroszlán. Amikor tehette, szeretett félrevonulni és imádkozni. Imáinak hatásossága nyilvánul meg az alakját körülfontó legendákban is: az üldöző ellenség előtt a szikla meghasad, éhező katonái táplálására szarvascsordák jelennek meg, imájára víz fakad a sziklából.” - mint ahogy ezt mindannyian ismerjük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tények és legendák szükségessé teszik, hogy egy országgyűlési határozattal 2017-ben emlékévet állítsunk Szent László királyunk méltó megünneplésére. De mindeközben látniuk kell, hogy a szirénhangokat megtestesítő személyek most sem tétlenkednek, azzal a farizeusi váddal előállva, hogy minek ez a Szent László-év, amikor már az év közepén járunk, tegyük ezt majd valamikor máskorra, amikor korábban felébredünk. E szirénhangokra válaszul el kell mondanom, hogy az ügyben eddig sem tétlenkedtünk, hiszen Potápi Árpád nemzetpolitikáért felelős államtitkár már 2016. év nyarán bejelentette, hogy maga a nemzetpolitikai államtitkárság a 2017. évre Szent László-évet hirdet.

A nemzetpolitikai államtitkárság által meghirdetett Szent László-év fővédnöke pedig Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr. A nemzetpolitikai államtitkárság által meghirdetett emlékévnek már eddig is számos kiemelkedő eseménye volt, így különösen a nyitórendezvény Győrben, majd Szent László-freskókiállítás Lengyelországban, továbbá vándorkiállítás megnyitása Zágrábban, ahol az utóbbi két programon Áder János magyar köztársasági államfő is jelen volt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szent László királyunk olyan kiemelkedő személyisége történelmünknek, akinek hősies lelkületét, lovagiasságát és országépítő uralkodását évszázadok óta csak csodálni tudjuk. A hit bajnokaként máig karakteres példaképként áll a magyarság egésze és közép-európai népe előtt. Trónra lépésének 940., szentté avatásának 825. évfordulója ezért kiváló alkalmat teremt arra, hogy egy országgyűlési határozattal még szélesebb körű programsorozatot valósítsunk meg oly módon, hogy annak üzenete minél többekhez eljusson.

Kérem, támogassák az országgyűlési határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban, szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A 10 percből 6 perc 10 másodpercet használt fel, tehát ennek megfelelően 3 perc és 50 másodperc áll majd a rendelkezésére a zárszó elmondására.

Megkérdezem, a kormány nevében Potápi Árpád államtitkár úr kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, önnek is 10 perc az időkerete.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy elhangzott, az Országgyűlés elé egy országgyűlési határozattervezet került, amelynek a célja, hogy az idei évet Szent László-émlékvé nyilvánítsa.

940 esztendővel ezelőtt az Árpád-ház ígéretes sarja lépett a magyar királyok sorába, ahogy a Képes Krónika írja: a magyar nemesek egyetértő akarattal Lászlót választották az ország kormányzására, mindenki tudta ugyanis, hogy őt az erények teljessége ékesíti. Nem tévedtek. László király a Szent István-i munka beteljesítőjeként nemzetünket a keresztény Európa vezető államainak soraiba emelte. Vele és általa kezdődik meg a magyarság történelmi szerepvállalása a kontinens jövőjének alakításában.

Hazánknak stabilitást, nemzetének megbecsülést, népének pedig igazságot hozott. Emlékezete ma is összeköti a magyarságot Nagyváradtól Debrődig, Vancouvertól Melbourne-ig. Élete nem csak a mi számunkra jelent ma is követendő példát. Talán nem túlzás azt állítani, hogy Szent László volt az első olyan uralkodó, aki Közép-Európa minden népéhez szólni tudott. Talán történelmietlen a jelen helyzetet a múltba vetíteni, de nyugodtan mondhatjuk azt, hogy a V4-eknek az első szimbolikus alakja volt. Életútja legfontosabb állomásai kijelölik azt a keretet és teret, amelyben élt és gondolkodott.

Krakkó környékén született, lengyel volt az édesanyja. Zágrábban alakított püspökséget. Nyitrán halt meg; végső nyughelye pedig Nagyváradon található. Bátor vitézségével, bölcs jellemével korának közép-európai eszményképe volt. Tisztelete ma is összekapcsol bennünket, horvátokat, lengyeleket, szlovákokat és magyarokat. Ereklýeit Magyarországon kívül Zágrábban, Krakkóban, Raguzában - Dubrovnikban - őrzik.

A magyar nemzet összetartozását és a közép-európai térség egységét kifejező uralkodónk trónra lépésének 940., szentté avatásának pedig 825. évfordulóján a magyar kormány is megfelelőnek látja azt az alkalmat, hogy a tetteit és a hozzá kapcsolódó hagyományokat együtt felelevenítve erősítsük meg. 2017. február 17-én a dicső királyunk hermáját büszkén őrző Győrben nyitottuk meg a nemzetpolitikai államtitkárság által meghirdetett Szent László-évet, amelynek megvalósításával a Szent László-év Tanácsadó Testületet és Pro Patria Egyesületet bíztuk meg. A fővédnökséget, ahogy elhangzott a képviselő úrtól, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr vállalta.

82 millió forintból, az államtitkárságunk által elkülönített összegből valósítjuk meg a programot, amelyet ha kell, saját keretből tudunk bővíteni. Ennek során több vándorkiállítást is útjára indítottunk. A lovagkirály életútját, tiszteletét, valamint a legismertebb legendájáról készült freskókat bemutató

tárlatokat pedig összesen 20 helyszínen, köztük Calgaryban, Dublinban, Zágrábban és például Krakkóban mutattuk be, amelyek az év során beutazzák a Kárpát-medencét, Közép-Európát és a diaszpórát is.

A képviselő úr is említette, hogy mind a lengyelországi, krakkói, mind pedig a horvátországi, zágrábi kiállítás megnyitásán részt vett Áder János magyar, illetve Andrzej Duda lengyel köztársasági elnök, illetve Zágrábban pedig Kolinda Grabar-Kitarović horvát köztársasági elnök asszony.

Hadd emeljem ki az ilyen programok közül a Karosi Turul Hagymányórzó Íjász Egyesület közreműködésével megvalósuló Kárpát-medencei Szent László tanulmányi versenyt, amelynek nagyváradi döntőjén a Kárpát-medence minden régiójából lesz majd résztvevő. Támogatjuk egy Szent László koponyareklye vizsgálatáról szóló dokumentumfilm elkészítését is. Az említettek mellett számos tudományos konferencia megszervezéséhez, kiadványok megjelentetéséhez is segítséget nyújtottunk és nyújtunk is.

A lovagkirály emlékét a Nemzeti Vágta keretében is fel fogjuk eleveníteni, a vajdasági, a felvidéki és a muravidéki előfutamokat is Szent László tiszteletének szentelik. A székely vágtnak pedig Szent László ügyességi versenyt szerveznek.

A Kárpát-medence számos pontján tartanak megemlékezéseket. Az idei Szent László-napra pedig a Magyar Televízió külön tematikus nappal is készül. Célunk az, hogy minél többeket sikerüljön bevonnani a határokon és a nemzeteken átívelő programsorozatba, saját kezdeményezéseket is támogatva, és természetesen még tudjuk bővíteni ezt a programévet.

Örömmel tölt el bennünket, hogy a jövőnket alapvetően meghatározó kérdésekben a közép-európai államok vezetői egyetértenek, és azt mondják, hogy független államainkat a külső fenyegetésektől meg kell védenünk.

(10.50)

Ez egyben Szent László királyunk ránk hagyott örökségének védelmét is jelenti. Éppen ezért tartjuk fontosnak a kormány részéről, és üdvözljük azt a szimbolikus lépést, hogy az Országgyűlés közeledve a Szent László-naphoz, a lovagkirály emlékének kívánja szentelni a 2017. esztendőt. Bízunk abban, hogy ez a lépés hozzájárul szent királyunk örökségének méltó ápolásához, ezáltal pedig segíti nemzetünk és az egész közép-európai térség összefogását. Szent László életútja ma is arra figyelmeztet bennünket, hogy alkotását, keresztény és független hazánkat továbbra is csak közös erővel tudjuk megvédelmezni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, ahogy említettem, hétköznapi időkeretben. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Törvényalkotási bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Megtisztelő számomra, hogy a Törvényalkotási bizottság véleményét én tolmácsolhatom ma itt önöknek. Azért tölt el ez külön örömmel, mert választókerületem, Budapest XVII. és X. kerülete, Rákosmente és Kőbánya iskolái már az idén januártól elsők között csatlakoztak a nemzetpolitikai államtitkárság által meghirdetett Szent László-emlékévhöz.

Azt gondolom, hogy azzal, hogy az emlékévet nemcsak - és a „csak”-ot most jó értelemben használom - a nemzetpolitikai államtitkárság által meghirdetett emlékévként éljük meg, hanem országgyűlési határozati rangra is emeljük, ez nagyon fontos, de nem elegendő. Nagyon fontos, hogy mellette az iskolák, az óvodák, a társadalom, a civil szervezetek mind-mind olyan programokat szervezzenek az egész évben, amely ráirányítja a figyelmet lovagkirályunkra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2017. június 13-án házszabályi rendelkezésektől való eltéréssel megtárgyalta a 2017. év Szent László-emlékévvé nyilvánításáról szóló H/16032. számon benyújtott határozati javaslatot, amelyhez a bizottság támogatott módosító javaslat hiányában 23 igen szavazattal, 7 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző jelentést nyújtott be.

Az MSZP nyelvtanilag is nehezen értelmezhető indítványa a határozati javaslat szellemiségéhez is méltatlan. Ezért azt a bizottság nem támogatta.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a 2017. évet Szent László-emlékévvé nyilvánítsuk, és ehhez a támogató szavazatukkal fejezzék ki az egyetértésüket. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most a képviselői felszólalások következnek; frakciónként 10-10 perc időkeret áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Simon Róbert Balázs képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az általunk most tárgyalt határozati javaslat a 2017. év Szent László-emlékévvé nyilvánításáról szól. Mint mindannyian tudjuk, a lovagkirály trónra lépésének 940., szentté avatásának pedig 825. évfordulóját ünnepeljük ebben az esztendőben.

Engedjék meg, hogy egy rövid történelmi visszatekintést tegyek szent királyunk életére és tevékenységére vonatkozóan! László a krónikák szerint 1046. június 27-én született a Lengyel Királyságban. Apja I. Béla magyar király volt, édesanyja Richéza, II. Micisláv lengyel király leánya. Két fiú és több lány testvére volt. Bátyja, Géza 1074-1077 között uralkodott. A lányok közül Zsófia Weimar Ulrik őrgrófhoz ment feleségül, Ilona pedig Zvonimir horvát király felesége lett. László kétszer házasodott, első felesé-

gének nevét nem ismerjük, ő a történészek szerint magyar főúri leány volt. Ebből a házasságából született lányát Jarosláv orosz herceg vette feleségül, majd özvegségre jutva Rudolf német ellenkirály leánya, Adelhaid lett a felesége, akitől Iréne nevű leánya született. Őt János görög császár vette feleségül.

Az említett házasságokból jól látható, hogy szinte az összes szomszédos uralkodóházzal rokonságba került, beleszámítva a két legnagyobbat, a görög és a német császári dinasztiát is.

Lászlót bátyja, I. Géza halálát követően négy évtizedes viszály után, 1077 tavaszán választották trónra az ország főurai. Uralkodása sorsdöntő volt népünk történelmében. Kiváló képességeivel, vitézségével kivette a magyarságot a belső veszedelmek örvényéből, és megmentette a külső ellenségek pusztulást hozó támadásaitól. Uralkodásában kiemelkedő szerepet töltött be az igazságszolgáltatás újrendezése. A több évtizedes testvérharcban és az egyéb belső küzdelmekben ugyanis erősen megrendült a törvények kötelező ereje. Uralkodása második évében, 1078-ban Pannonhalmán, a papság és előkelők jelenlétében szigorúbb törvényeket hoztak a megrendült vagyonbiztonság megerősítésére.

Híre a határon túl is elterjedt, benne látták a kor egyik legszebb lovageszményét, és kiszemelték a keresztes hadak vezérének. Erre azonban már nem kerülhetett sor, mert 1095. július 29-én az örökkévalóságba költözött.

Kultusza halála után hamarosan kialakult. Tulajdonképpen maga a nép avatta szentté, mielőtt az egyház hivatalosan is megtette volna ezt. Nemcsak a gyógyulást, a vigasztalást keresők, hanem a vitában álló peres felek is felkeresték sírját. 1192-ben III. Béla pápai jóváhagyással szentté avatta neves elődjét, ereklyéinek pedig hermát készíttetett, amelynek utódja ma Győrben látható.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szent László halála után elsősorban törvényeivel, a pogányok elleni hőstetteivel, hatalmas testi erejével és erényeivel maradt meg a magyarság tudatában. Mind a mai napig egyik legjelentősebb királyunkként tartjuk őt számon, emléket a Kárpát-medencében számos szobor és intézménynév őrzi.

Választókerületemben, Győrben évszázadok óta őrizzük Szent László királyunk emlékét. Az idén rendhagyó módon ötnaposra bővített eseménysorozatban egyházi és világi programok egyaránt szerepelnek. Az eseményre ellátogató vendégeket június 23-25 között a lovagkort idéző hangulat, kézművesforgató, korhű jelmezes felvonulás, harci tornák, játszóházak és koncertek várják.

A Szent László-év központi rendezvényeit június 26-án és június 27-én tartjuk Győrben. Június 26-án tudományos konferenciát, valamint könyv- és filmbemutatót tartanak a Richter János Hangverseny- és Konferenciateremben. Este pedig ünnepi vespéral lesz Veres András győri megyéspüspök vezetésével a Dunakapu téri szabadtéri színpadnál, majd a Győri Filharmonikus Zenekar Bogányi Gergely Kossuth-díjas zongoraművész közreműködésével ad koncertet. Június 27-én, László névnapon pedig Erdő Péter

bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek vezetésével ünnepi szentmise lesz a belvárosban, ami a hagyományos Szent László-herma körmenetével zárul. Délután az önkormányzat ünnepi díszközgyűlésére kerül sor, a kétnapos ünnepséget pedig a Ghymes együttes esti koncertje zárja.

Mindezek megvalósításában az államtitkárság, illetve a győri önkormányzat jelentős anyagi támogatása látható, és ebből tudjuk ezt Győrben megvalósítani. Itt elmondanám, hogy szeretettel várunk minden érdeklődő vendéget a sokrétű és színvonalas győri rendezvényekre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szent László királyunk 18 éves országglása során kiemelkedőt alkotott a törvényhozás, az egyházszervezés és a hadászat terén is. Életpéldájának és erényeinek felemlegetése azért is fontos, hogy a magunk számára is megtaláljuk a követendő igazságokat. Mert kérem, ne feledjék, hogy a nyugati keresztény, európai szuverén magyar államot István alapította, de Szent László szilárdította meg.

Végezetül a Fidesz vezérszónokaként arról biztosíthatom önöket, hogy frakciónk támogatja a 2017. év Szent László-emlékévvé nyilvánításáról címmel általunk most tárgyalt határozati javaslat elfogadását. A többi parlamenti frakció képviselőit is arra kérem, hogy önök is támogassák ezt a határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Kiss László képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amikor ezt a törvényjavaslatot olvastam, akkor egy kicsit zavarban voltam, mert magam, követve a nemzetpolitikai államtitkárság tevékenységét, abban a hiszemben voltam, hogy a 2017. év Szent László emlékéve. Miként egyébként Potápi államtitkár úr ismertette is, hogy az államtitkárság milyen előkészítőmunkát végzett ennek kapcsán, illetve milyen megvalósult programok történtek, ez a gyanúm, mondjuk úgy, hogy tovább erősödött.

Azt kell mondjam, hogy a parlament szimbolikus jogalkotásakor mindig az a kérdés merül föl, hogy ez mennyire szimbolikus jogalkotás, tehát mennyire a papírjogot gyártjuk és mennyire nem ezt tesszük, hanem a valóságnak dolgozunk. Az eddigi emlékéveknél, azt lehet mondani, hogy túl nagy siker nem aratott a parlament. Ugyan számos emlékévet kodifikáltunk, de hogy bármiféle változást hozott volna ez bárhova is, az nem mondható.

Azt hiszem, hogy a Szent László-emlékévvé ügyben más a helyzet, de ez nem ennek a javaslatnak köszönhető, hanem a nemzetpolitikai államtitkárság javaslatának, vagyis annak, hogy Potápi államtitkár úr csapata vagy a kormány kvázi úgymond öntevékeny módon ezt az emlékévet megalkotta. Ezért mindenképpen dicséret illeti szerintem az államtitkár-

ságot, mert szemben a korábbi jogalkotással, amely gyakorlatilag semmiféle nyom nélkül múlt el, bármilyen szimbolikus törvényalkotás itt a Házban, itt valamiféle szervezés történt.

Nagyon jó volt hallani fideszes képviselőtársam beszédét, amikor arról beszélt, hogy Győrben a Szent László-emlékévvé kapcsán mi is történik, mert itt is látszik az, hogy hogyan válik valami valósággá. Ezért vagyunk kicsit fura helyzetben, amikor a valóságot mintegy hat hónapos késéssel, ha nem beszélünk arról a fél évről, ami eltelt még 2016-ban a nemzetpolitikai államtitkárság kezdeményezése és az év vége között, most követi ez a jogalkotás. Bár lehet szíréhangnak minősíteni ezt a felvetést, de azért mégiscsak fura, hogy egy létező emlékévre - idézőjelben - kapcsolódik rá a Ház, és az események után több hónappal nyilvánítja emlékévvé egy határozati javaslat 2017-et. Ezzel persze semmilyen baj nincsen, hiszen miért ne lehetne egy ilyen határozati javaslat, de azért ezt rendben lévőnek tekinteni, szerintem mindenképpen fura.

Mindig meg szoktam nézni egy hobbim miatt, hogy a Magyar Nemzeti Bank emlékpénzveretei mennyire követik a parlamenti tempót, vagyis mennyire vesznek tudomást a Magyar Nemzeti Bank által kibocsátott emlékpénzek arról, hogy a Magyar Országgyűlés mit minek nyilvánít. Gondolom, lehet tippelni, hogy mennyire. Szeretném jelezni, hogy például a 2017-es emlékérmé-kibocsátási programot megnéztem, bár igyekeztem fejből is tudni, ebben nem szerepel Szent László-emlékérem. Ez persze nem kritika, csak tény. Ellentétben ezzel: Kossuth Zsuzsanna születésének 200. évfordulója, Árpád-házi Szent Margit születésének 775. évfordulója, Arany János születésének 200. évfordulója a Büki Nemzeti Parkról való megemlékezéses sorozat kapcsán, Irinyi János születésének 200. évfordulója, a kiegyezés 150. évfordulója, Lajtha László születésének 125. évfordulója, a Pécsi Tudományegyetem alapításának 650. évfordulója és a Kossuth tér nemzeti emlékhely, valamint a reformáció meghirdetésének 500. évfordulója szerepel. Nyilván ezek nagyon fontos dolgok, csak azt akartam jelezni önöknek, hogy nagyon sokszor van az, hogy mi alkotunk egy törvényt, amiről azt hisszük, hogy fontos és jó, aztán közben semmilyen következménye nincsen. Azért ez nem jól van.

A második ilyen dolog, amiről szeretnék beszélni, hogy persze akkor jó egy szimbolikus jogalkotás, ha valóban törekszik arra, hogy a konszenzust meg is teremtsen. Hiszen arról, amiről itt nagyon sokan beszéltek, és méltatták Szent László királyunk tevékenységét, azt kell mondjam, abban mindenki egyetért. Szerintem mindenki egyetért abban, hogy a magyar királyságot és a magyar államiságot megszilárdító egyik legjelentősebb uralkodónkról van szó, akiről helyes ebben a Házban szót ejteni, és helyes neki emlékévet állítani.

Hasonlóképpen nincs vita Szent László király személyét illetően semmiféle értékelésben, tehát aki itt bárhogyan értékelte Szent Lászlót előttem szólóan, azoknak bármelyik szavával egyetérttek. Ha tet-

szik, akkor azt tudom mondani, hogy történelemtanárként, amikor Szent Lászlóról beszéltem a gyermekeknek, én is hasonló dolgokat mondtam erről. Ebben sincs tehát semmi vita. Ennek ellenére ez a Ház már harmadik éve adós abban, hogy azokat a dolgokat, amiben nemzeti egységre lehetne törekedni, ami az egész nemzetet tudná kifejezni és amelyben mindenki egyetért, azt olyan módon prezentálja, amely valóban ezt a nemzeti egységet meg is teremti, vagyis például mindegyik frakció közösen nyújtson be ilyen javaslatokat. Ez nem történik meg, ez sosem történik meg, most sem ez történik. Ez persze kár, hogy így van, de így van.

Ezzel együtt azt tudom mondani: az, hogy egy olyan emléké van, amit a nemzetpolitikai államtitkárság valóban megszervezett, és ebben néhány önkormányzat, remélhetőleg egyre több önkormányzat valóban részt vesz, ez mindenképpen ezt az emlékeket kiemeli abból a sorból, amit az elmúlt több évben láthattunk. Éppen ezért támogathatóvá is teszi, bár én a magam részéről korábbi javaslatokat is támogattam abban a reményben, hogy bármit is változtat ez a dolgok menetén.

Mindezekkel együtt szeretném kérni akár az előterjesztőt, akár bárkit, aki jelen van, hogy abban az esetben, ha szimbolikus jogalkotásra törekszik, akkor két dologra mindenképpen figyeljen. Az egyik az, hogy tegye meg azokat a gesztusokat, amelyek a nemzet egységét ki tudják fejezni ebben a jogalkotásban. A másik, hogy valóban történjen valami, ne csak üres szavakkal méltassuk azt a kiváló történelmi alakot, akinek éppen emléket állítunk, hanem valóban történjen meg az, hogy ennek a személynek a példázata a mindennapokban is egy kicsit jobban az emberek tudomására jut. A magam részéről éppen ezért tudom támogatni a javaslatot. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Farkas Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok minden elgyetért, amit Kiss László elmondott, mégis egy más hangvételben szeretném megközelíteni ezt a törvényjavaslatot, mert én tényleg úgy gondolom, hogy egy olyan ügryről van szó, ami pártpolitikán felül áll, és ha már végre egy ilyen, mondhatni, szimbolikus ügyben viszonylag egységet tud mutatni a Ház, akkor ennek szellemében is közelítsük meg ezt a javaslatot, és próbáljuk a közös pontokat kiemelni az esetleges jogos kritikák megemlítése mellett.

A közös pont egyértelműen Szent László megítélése és annak közös tudata, hogy szeretnénk, ha a mai fiatalok, a mai kevésbé fiatalok, a társadalom jobban megismerné az ő tevékenységét, jobban példaeértékűnek tartaná az ő életét, azokat az erényeket, amelyeket ő felmutatott, mert számos ilyen erény van, ami alapján méltó arra, hogy az idejüket egy emlékévként róla nevezzük el. Mik is ezek az erények? Négy ilyen kisebb pontot gyűjtöttem össze,

amelyek értelemszerűen egymással összefüggésben állnak. Az első a magyar állam megszilárdítása. Trónviszályok és testvérharcok tépázta évtizedek után az ő uralkodásának köszönhetően a magyar állam megszilárdult, sőt uralkodásának második felében már területgyarapodásokat is magunkénak tudhattunk, amely Szent István óta az első ilyenfajta területgyarapodása volt hazánknak.

A második az egyházpolitikai tevékenysége. Az ő uralkodása idején, 1083-ban indult el több korábbi uralkodónak, Szent Istvánnak, illetve Szent Imrének a szentté avatása, valamint Gellért püspöknek és két másik remetének. Ezzel Magyarországot a keresztény államok sorában erősítette, az önállóságát adta meg.

A személyes példamutatás is egy olyan erény volt, amely Szent László tekintetében nagyon sok esetben példa lehet számunkra, a lovagi erények, a harcos, bátor kiállása, ami egyébként ott is megnyilvánult, hogy évszázadokon át, egészen a második világháborúig nagyon sok katonánk a „Szent László, segíts!” kiáltással, felszólítással vonult csatába. Ilyen szinten megmaradt az ő öröksége.

De példaként lehet felhozni az erkölcsösségét, elhűségét, hazaszeretét, a hit fontosságát az életében, amelyet nem szavak szintjén, hanem sokkal inkább a gyakorlatban is bemutatott. Tehát számos olyan érték, erény van az életét, jellemét tekintve, amelyre méltán tekinthetünk példaként.

Negyedikként a nemzetközi kapcsolatok megerősítése, ami a lengyel édesanyától a horvát rokonon keresztül számos más egyébben is megnyilvánult, és ezeket szerencsére ő nagyon ügyesen aknáztta ki hazánk előrejutása, hazánk fejlődése szempontjából.

(11.10)

Jómagam voltam az, aki a Házbizottság ülésén múlt héten, amikor először hallottunk erről a kezdeményezésről, javasoltam, hogy az ügy szimbolikus voltára tekintettel ötpárti benyújtásra kerüljön sor. Nagyon örülök, hogy ehhez a benyújtók hozzájárultak, így részemről a Jobbik-frakció nevében ez már megtörténhetett. Bízom benne, hogy a többi ellenzéki frakció is fog csatlakozni ehhez a javaslathoz, és ilyen szinten egy ötpárti egységes javaslattal tudjuk megjeleníteni a közös pontokat, hogy mindannyian szeretnénk, hogy Szent László-emlékévként legyen az idejüket.

Ugyanakkor zárójelben nekem is el kell mondanom, jómagam is sajnálom, hogy ilyen megkésve kerül sor a javaslat elfogadására, kellő előkészítés folyamán ez már múlt év végén megtörténhetett volna. Önkritikával azért nem tudok élni, mert számos esetben nyújtottunk be emlékévként vonatkozó javaslatot, amit sajnós nem fogadott el a kormánypárt. Úgy gondolom, nem rajtunk múlott, hogy ez a kezdeményezés nem időben lett elfogadva.

Tényleg az időkeret korlátos voltára tekintettel csak néhány apróság egy-két szó erejéig, a javaslat konkrét szövegét érintően. Sajnálom, hogy bár Szent László esetében az ő keresztény hite is fontos volt és példaeértékű számunkra, nincs a javaslatban a keresztény egyházakra való utalás, az azokkal való szo-

ros kapcsolatra nincs hivatkozás. Mi ezt nagyon fontosnak tartjuk. Bízom benne, hogy ha a szövegben ez nem is szerepel, a gyakorlatban így fog megvalósulni, hogy a keresztény egyházak is be lesznek vonva ebbe az emlékévkébe, és az ő támogatásukkal, közös szervezésekkel, segítségükkel minél több emberhez tudunk eljutni.

Szintén nagyon fontosnak tartom a fiatalok megszólítását. Bízom benne, hogy prioritást fog élvezni a Szent László-emlékévké gyakorlati megvalósulásának kivitelezésében. Illetve talán az is fontos lenne, mint ahogy minden más emlékévké esetében, hogy egy-egy konkrét napot is hozzárendelnék ehhez az emlékévkéhez. Tudjuk nagyon jól, hogy az '56-os emlékévké esetében október 23-a nyitásként, Nagy Imre kivégzésének évfordulója, június 16-a zárásként szerepel, az Arany János-emlékévké esetén az ő születésének dátuma volt, amikor számos rendezvénnyel megemlékeztek országszerte. Itt is érdemes lenne egy ilyet találni.

Összességében tudjuk támogatni ezt a javaslatot, örülünk a javaslatnak, a megkésettsége ellenére is. Engedjék meg, hogy zárásként Prohászka Ottokár szavaival méltassam Szent Lászlót: „A magyar eszmény Lászlóban lett kereszténnyé és szentté, a kereszténység ezen túl már nemzeti léletté, a keresztény király a nemzet hősvé lett.” Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. (*Vágó Sebestyén jelentkezik.*) Vágó Sebestyén képviselő úrnak adok szót, a Jobbik-képviselőcsoportból. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy ilyen vita előtt az ember átgondolja, hogy az adott történelmi személy számára milyen legfontosabb erényt mutatott meg. Számomra és úgy gondolom, a magyarság számára is azt mutatta meg, hogy hogyan lehet egyszerre valaki lovagkirályként harcos, aki egy csatában a csapatot vezeti nagyon sok esetben, és emellett hogyan lehet egyszerre a hazáját védő, nemzetben gondolkodó ember is, és emellett hogy tud a keresztény értékek mentén, a keresztény értékek szerint is élni. Úgy gondolom, hogy Szent László példája a legjobb ebben, számunkra, magyarok számára az ő példája a legfontosabb. Ő ezt tökéletesen tudta ötvözni. Nem véletlen, hogy a mai napig szentként tiszteljük.

Úgy gondolom, hogy ez nemcsak az adott korban volt fontos, hanem a következő és a mostani generáció számára is intő példa kell hogy legyen. Egy zsinórmértéke lehet akár a saját életvezetésünknek, akár olyan pillanatokban is, amikor meg kell határozunk, hogy mi az a határ, amit átléphetünk akár szereteteink, akár hazánk, akár a hitünk védelmében. Úgy gondolom, hogy ezek a példák azok, amiket a felnövekvő generációnak is át kell adnunk.

Nagyon sok emlékévké vitájának keretében már elmondtam, és itt is megragadom az alkalmat, hogy elmondjam: Szent László élete lenne az, ami méltán

kiérdemelne egy nagy történelmi kalandfilmet. Úgy gondolom, nem kellene arra kényszerítenünk a fiatalokat, hogy külföldi hősök példáját kelljen követniük, mert csak ilyen mozifilmekhez jutnak hozzá, akár amerikai, akár római korból vett, akár középkori más európai hőst kelljen példaként tekinteniük egy moziélmény után.

Úgy gondolom, hogy Szent László életútja lenne az, ami erre méltó lenne, Szent László emlékévkéje lenne az, ami ilyen formában megfoghatná a fiatalokat, és remélhetőleg az egyik példaképükké is válhatna. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Minden olyan fontos megállapítást, amit el kívántunk mondani ebben a kérdéskörben, Kiss László képviselőtársam már elmondta, tehát azokat nem fogom megismételni. Egyetértve velem csak két kiegészítő mondatot szeretnék mondani. Az egyik az, hogy persze az lett volna a még jobb, ha nem megkésve, nem nagyjából fél évvel azt követően, miután ezt a lépést meg lehetett volna tenni, kerül a Ház elé ez a javaslat.

A másik pedig, hogy ha a Ház elé kerül, jó lett volna minden vonatkozásban arra törekedni, hogy egy egységes megítélés, az egység megteremtésének a lehetősége is erőteljesebb tudjon lenni zsigeri alapon is ebben a kérdéskörben. Azt gondolom, ez most már nem ennek a törvénytervezetnek, ennek az ajánlásnak a kapcsán fontos, hanem az elkövetkezendő időszakra nézve fontos mindegyikünk számára, hogy a törvényhozás előkészítési folyamata minden tekintetben kicsit másként, vagy jobban, akképpen tudjon életre hívódni, ami e feltételek megteremtődését szolgálja. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Szávay István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Szent László személyében nemcsak hazánk első virágkorának megteremtőjét, hanem egy igazi közép-európai uralkodót is tisztelhetünk, aki bel- és külpolitikájával nemcsak megszilárdította a fiatal magyar királyság helyzetét, hanem alig 70 évesen keresztényi állami lét után nagyhatalommá tette is azt Közép-Európában.

Ezt szolgálták nem csupán az 1083-as szentté avatások, de a dinasztikus kapcsolatok is. László királyunk édesanyja a lengyel Piast-házból származó magyar királyné volt. Leánya, Piroska pedig a bizánci Komnénosz-ház legnagyobb uralkodójának, II. Komnénosz Jánosnak a felesége. Ma pedig az ortodox, valamint a görögkatolikus egyház nagy tisztelet-

tel övezett szentje. De László dinasztikus politikájának köszönhető - és erre szeretnék kitérni néhány mondat erejéig - a horvát trón megszerzése, valamint a magyar-horvát államszövetség megteremtése is. A horvát királyság akkor már több mint másfél évszázada volt megbecsült tagja az európai keresztény államok közösségének. Tomiszláv horvát fejedelem ugyanis már 925-ben koronát kapott a pápától. Az általa alapított dinasztia ugyanakkor 1091-ben kihalt, László királyunk pedig testvére, Szép Ilo-na - vagy Jelena Lijepa, ahogy a horvátok tisztelik - révén, horvát királynő révén jelentette be trónigényét, és hadaival el is foglalta az országot, majd unokaöccsére, Álmosra bízta annak kormányzását.

A magyar-horvát államközösséget csak utóda, Könyves Kálmán tudta megszilárdítani, akít 1102-ben Tengerfehérváron koronáztak horvát királlyá, és aki ígéretet tett arra, hogy Horvátországot külön királysággként saját törvényei szerint fogja kormányozni, amit utódai be is tartottak. A horvát és a magyar állam ezt követően több mint nyolc évszázadon át fonódott elválaszthatatlan egységbe, mások mellett a horvátországi Frangepánok vagy Zrínyiek pedig helyet kaptak közös történelmünk legszebb lapjain.

Ma sajnos gyengélkednek a magyar-horvát államközi kapcsolatok. Jómagam az egyébként nem túl aktív Interparlamentáris Unió magyar-horvát baráti tagozatának alelnökeként is csak remélni tudom, hogy a Szent László-emlékév segíthet közös dolgaink rendezésében, az együttműködés fejlesztésében és a magyar-horvát barátság erősítésében. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úr következik. Parancsoljon!

(11.20)

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, valamennyiünk szívét melegséggel tölti el, ha Szent László királyunk örökségére gondolunk, aminek a középpontjában a vitézség és az igazságosság állott, tehát az, hogy képes volt abban a szintén nehéz geopolitikai helyzetben, amiben az államalapítás után még nem igazán szilárdult meg Magyarország helyzete, maradandót alkotni, másrészt az igazságosság területén, hogy a tulajdon, az tulajdon, a tulajdont meg kell védeni jogszabályokkal és főleg érvényesített jogszabályokkal.

Ma, amikor olyan hírek vannak, hogy fideszes potentátok szemet vetnek bizonyos cégekre, ingatlanokra, javakra, és azt rövid úton magukéva teszik, ilyenkor egy Szent László-év példát mutathat az irányba is, hogy tiszteljük a tulajdont, tiszteljük a másét, tiszteljük az értékeket, és mindenképpen tiszteljük a becsületet, a vitézséget, az igazmondást, és még innen a pódiumról se hallatsszon el olyan dolog, ami az emberek nyugalmát alaptalanul zavar-

ja meg, hanem az igazságot képviseljük, a vitézséget és a jogszerűséget.

Én úgy gondolom, hogy ennek a jegyében kell hogy a Szent László-év teljen. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Nem kíván.

Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat, hogy az előterjesztők képviselőjében a fennmaradt időkeretben kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Vejkey Imre: Igen, köszönöm szépen.)* Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt a köszönetemet szeretném kifejezni. Köszönöm Potápi Árpád államtitkár úr támogatását a kormány részéről, Simon Róbert képviselőtársam támogatását a Fidesz-KDNP részéről, Kiss László képviselő úr támogatását az MSZP részéről; itt volt egy kritika is a konszenzus kapcsán. Ezzel kapcsolatban elmondanám - de ezt Farkas Gergely képviselőtársunk is említette -, hogy volt egy házbizottsági ülés, a házbizottsági ülésen egy házszabálytól való eltérést kértünk, a házszabálytól való eltérést valamennyi parlamenti frakció támogatta. Sőt, ennél több történt, mert valamennyi parlamenti frakció, azok, amelyek nem voltak előterjesztőként részesek ebben az országgyűlési határozati javaslatban, azzal a kérelemmel álltak elő, hogy ők is csatlakozhassanak ehhez. Tudomásom szerint eddig valóban Farkas Gergely képviselő útján a Jobbik csatlakozott, és fog Szávay István képviselő úr is, aki bejelentette, valamint Szél Bernadett képviselő útján az LMP csatlakozott, csak éppen az MSZP nem csatlakozott hozzá, amely ezt ígérte, sőt kifejezetten akkor és ott kérte.

Köszönöm szépen Farkas Gergely támogatását is a Jobbik részéről. Vágó Sebestyén úr felszólalása kapcsán: bizony jó ötlet az, hogy filmet is kellene forgatni, egyetértek a magam részéről ezzel a felvetéssel. Gúr Nándor képviselőtársunk is lényegében támogatta. Szávay István képviselőtársunk is felszólalásában támogatta. A végén elhangzott, hogy reméli, hogy a magyar-horvát kapcsolatok erősítésére is fog szolgálni. Én örömmel adom hírül, hogy éppen a múlt hét végén - még egy hét sem telt el - a horvátországi Póla városában a K.u.k. Marinefriedhof haditengerészeti kikötőben a hősi halált halt magyar tengerészeknek tudtunk, százéves késsedelemmel ugyan, de emléket állítani és imádkozni értük. Ez éppen most szombaton történt.

Józsa István képviselőtársam - aki éppen nincs a teremben - volt az, aki sajnos kilógott a sorból a hozzászólásával, mert egyik hozzászóló sem használta napi politikai célokra a felszólalását, de itt ez a méltatlan eset történt, én erre ezért nem kívánnék külön reagálni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Meggyőződésünk, hogy a napjainkban gyorsan változó és a hagyomá-

nyos értékrendet gyakran kétségbe vonó világunkban különösen fontos, hogy ismerjük gyökereinket, történelmünk dicső szereplőit. Hisszük, hogy Európa s benne a magyarság jövője nem képzelhető el a kereszténység nélkül, a jövő építéséhez pedig elengedhetetlen múltunk megfelelő ismerete.

Köszönöm támogatásukat, és kérem, a szavazáskor is támogassák az országgyűlési határozatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15992. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Megvárom, amíg az államtitkári váltás megtörténik, és Csepreghy Nándor államtitkár úr fölteszi a mikrofont. *(Megtörténik.)* Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy ismertessem a javaslat lényegét és azt, hogy miben kérjük a tisztelt Ház támogatását. A törvényjavaslat egyrészt tartalmazza a Magyar Kormánytisztviselői Kar által kezdeményezett és előkészített módosítási javaslatokat, másrészt szerepelnek benne olyan módosítási javaslatok, amelyek a 2016. évi közszolgálati ellenőrzés eredményei alapján indokoltak, harmadrészt pedig jogalkalmazói visszajelzések alapján szükséges módosításokat is tartalmaz. Ezek tartalmi, kodifikációs és technikai jellegű pontosítások.

Az önök előtt fekvő törvénymódosítás célja összességében a közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvény Magyar Kormánytisztviselői Karra vonatkozó rendelkezései és az állami tisztségviselőkről szóló törvény, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény összhangjának a megteremtése.

Tisztelt Ház! A benyújtott törvényjavaslat egyik gerincét a Magyar Kormánytisztviselői Kar elnevezésének módosítása jelenti. A terminológiai pontosítás azért vált szükségessé, mert 2016. július 1-jével az állami tisztségviselőkről szóló törvény hatálybalépésével a kormánytisztviselők mellett az állami tisztségviselők is a kar tagjaivá váltak, fontos ezért, hogy a kar neve megjelenítse a társaság jelentős részét alkotó állami tisztségviselőket is, és kifejezze a kormánytisztviselőkből és az állami tisztviselőkből álló hivatásrend egységét.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvény módosítása szükségességének van egy másik oka is, ez pedig a Ma-

gyar Kormánytisztviselői Kar és a Magyar Rendvédelmi Kar mint hivatásrendi közttestületek közötti szabályozási párhuzam visszaállítása. A két közttestület jogállása, valamint feladatai tekintetében a szabályozás azonos kormányzati célkitűzéseiből ered és egységes alapokon nyugodott, azonban a közttestületek kezdeti párhuzamos szabályozásában a megalakulásuk óta eltelt évek során számos ponton eltérés keletkezett. Ennek egyik jelentős állomása a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény 2015. július 1-jei hatálybalépése, amely úgy alakította át a rendvédelmi közttestületek feladatait, hogy az mellőz mindenfajta szakszervezeti jelleget.

A Magyar Kormánytisztviselői Kar feladatai hasonlóan a Magyar Rendvédelmi Kar feladataihoz döntően a kormányzati szolgálati jogviszonnal kapcsolatos javaslattételhez és véleményezéshez, az etikai eljárásokhoz, a szakmai közttestületek működéséhez, a közszolgálati fejlesztéshez, illetve a továbbképzéshez és vizsgarendszerhez kapcsolódnak. Ezért a Magyar Kormánytisztviselői Kar közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvényben meghatározott feladataiban szükséges a profiltisztítás, és mind a kar meghatározásának, mind a feladatai felsorolásának tükröznie kell a szakmai képviselő jellegét.

Tisztelt Országgyűlés! Végül a törvényjavaslatban foglalt egyéb módosító javaslatok a 2016. évi közszolgálati ellenőrzés eredményei és a jogalkalmazói visszajelzések alapján szükséges tartalmi, kodifikációs és technikai jellegű módosítások. Köszönöm, elnök úr, a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Salacz László képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

(11.30)

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatot a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja, tekintettel arra, hogy a módosítási szándékot a Magyar Kormánytisztviselői Kar kezdeményezte, hivatkozva a 2016. évi közszolgálati ellenőrzés eredményeire. Az elhangzottakból is következően a kormány is indokoltnak látta a törvényjavaslat benyújtását. A törvényjavaslat a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény Magyar Kormánytisztviselői Karra vonatkozó rendelkezései, az állami tisztviselőkről szóló törvény, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény jogharmonizálásának elérése érdekében került a törvényhozás napirendjére.

Figyelmesen hallgattam az államtitkár úr expositoryját, amely tartalmazta mindazokat a módosításokat és mindazokat az irányokat, amelyek az előttünk fekvő, nem túl terjedelmes törvényjavaslat alapján

módosulnának, ezért csak néhány fontos pontra térek ki. Jelen törvényjavaslat alapján az MKK létrehozásának jogalkotói célja, hogy kialakítsa a közigazgatásban foglalkoztatott kormánytisztviselők egységes szakmai hivatásrendjének kereteit és létrejöjjenek a feltételek a hivatásrend működtetéséhez. Az államszervezetben és a közigazgatásban alkalmazásban álló kormánytisztviselők és állami tisztviselők munkája hiteles áldozatvállalással, magas színvonalú munkával értékeket hordoz, és értékeket közvetít.

A kormánytisztviselői és az állami tisztviselői munkavégzés más tevékenységhez hasonlóan hivatás, a közjó érvényesítése érdekében vállalt tevékenység. Ennek megfelelően a karhoz tartozás egyben hivatásrendhez tartozást is jelent. Ennek szellemében a kar elsődleges feladata a hivatás-etika rendszerének megteremtése, a hivatás gyakorlásával összefüggő jogok és kötelezettségek érvényesítésének előremozdítása, továbbá tagjai számára a jóléti, szociális és egyéb kedvezményes szolgáltatások biztosítása.

A Magyar Kormánytisztviselői Kar létrehozásának elsődleges célja olyan közös, értékalapú egységes hivatásrend létrehozása volt, amely hozzájárul a közigazgatás működése iránti állampolgári bizalom megerősödéséhez.

Néhány módosításra szeretném még felhívni a figyelmet. A javaslat egy új bekezdéssel bővíti ki a Kktv.-t, amely egyértelművé teszi, hogy a kormánytisztviselő felmentése esetén hogyan történik a felmentési időre járó illetmény, a végkielégítés, valamint az egyéb kifizetések összegének meghatározása. Az eskütétel esetében is rögzíti az előterjesztés a korrekciót, tekintettel arra, hogy a gyakorlatban nehezen kivitelezhető hogy arra minden esetben a munkáltatói jogkör gyakorlója előtt kerüljön sor, ezért indokolt a delegálás lehetőségét megteremteni, valamint az iromány technikai jellegű pontosítást tartalmaz azáltal, hogy egyértelművé teszi a vezetői kinevezéshez szükséges képzési feltételt.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján úgy gondolom, hogy a jogszabály, amely alapvetően szakmai jellegű és kifejezetten élvezi a Magyar Kormánytisztviselői Kar támogatását, szükséges ahhoz, hogy összhangot teremtsen a törvényjavaslatok között. Kérem ezért, hogy fogadják el az előterjesztést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt megadnám a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, arra kérem Hegedűs Lorántné képviselő asszonyt, az Országgyűlés jegyzőjét, hogy igazítsa meg a kártyáját, mert valami problémám van a visszajelzésével. Köszönöm szépen.

Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor, amikor a közszolgálati tisztviselőkről esik szó bármilyen értelemben is az

Országház falai között, akkor első mondatként nem lehet mást mondani, csakis azt, azt hiszem, a politikai hovatartozástól függetlenül, hogy azok az emberek, akik közszolgálati tevékenységet végeznek, közszolgálati tisztviselőként élik a mindennapjaikat, meghatározó mértékű ráhatással vannak a mindennapokra. Ebből kifolyólag minden törvényi változtatás, módosítás eszközlése igen megfontolt alapokon kell hogy nyugodjék, hiszen nem mindegy, hogy ezek a változások ezekre a tisztviselőkre milyen hatással vannak.

Nem kívánok minden kérdést behozni ennek a törvénytervezetnek a tárgyalásába, de ha köztisztviselőkről, kormánytisztviselőket érintő kérdésekről, közszférában dolgozó emberekről beszélünk, akkor azokon a kérdéseken túl, amelyeket a törvénytervezet taglal, érdemes más típusú kérdéseket is görcső alá venni. Majd néhány ilyen gondolatot is megfogalmazok a mondandóm közepette.

Államtitkár úr azzal kezdte a bevezető gondolatait, hogy a jogalkalmazási visszajelzések is megalapozták mindazt, ami ebben a törvénytervezetben visszaköszönt. Nem akarok kutakodni e vonatkozásban, de vélhetően jóval többet kellene ismerni a parlamenti képviselőknél is minderről ahhoz, hogy hasonló álláspontra tudjon jutni, mint ahogy az államtitkár a bevezető gondolataiban megfogalmazta a miérett, a törvényt módosítási miérett. A törvényjavaslat egyébként azon túl, amiről szó esett, mármint hogy az állami tisztviselőkről szóló, valamint a rendvédelmi feladatot ellátó szervezetek érintő hivatásos állomány szolgálati jogviszonyról szóló törvények tervezetét érinti a közszolgálati tisztviselőknél, érinti a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010-es törvényt is.

Nem kívánok a törvényben megfogalmazott indoklási részekkel foglalkozni, hiszen azt minden képviselőtársam elolvashatta, viszont néhány, remélhetőleg tartalmilag mondható észrevételt szeretnék tenni, már ha másért nem is, csak annak érdekében, hogy elgondolkodjunk azon, hogy minden tekintetben rendben van-e a törvényjavaslat.

A törvényjavaslat értelmében a Magyar Kormánytisztviselői Kar - továbbiakban MKK - elveszíti, mondhatjuk nyugodt lelkiállással, igen, elveszíti a szakmai érdekképviseleti szerv jellegét, valamint az érdekképviseleti funkcióját. A jövőben, tehetném idézőjelbe is, vagy anélkül is használhatnám, csupán a szakmai köztestületi jellege marad meg, vagy aképpen működik majd. Ez azt jelenti, hogy a munkavállalói jogoknak újabb, mondhatom, csorbítását eredményezi ez a történet. Most éppen a közszférában következik be mindez.

Nem véletlen, hiszen az MKK, tehát a Magyar Kormánytisztviselői Kar elveszíti azt a lehetőséget, hogy elláthassa a kormánytisztviselői hivatás gyakorlásával összefüggő vagy azokhoz kapcsolódó ügyekben az általános érdekképviseletet, az általános képviseletet, valamint a kormányzati szolgálati jogviszony tekintetében meghatalmazás alapján eddig képviselhetette tagjait a bíróság vagy más hatóság előtti eljárásokban. Ez gyakorlatilag lenullázódik. Én

elgondolkodtatónak tartom, hogy ez így rendben van-e, ez így jó-e, ez így azt a célt szolgálja-e, amit általában a munka világában fontosnak szoktunk tartani, a munkabéke fenntartása vagy az egyes egyéneket érintő jogok érvényesülése tekintetében.

Az engem nem nyugtat meg, nem elégít ki, hogy a javaslat értelmében az MKK bizonyos értelemben más jogokat kap, gyakorlatilag hogy tagja lehet, hogy tagot delegálhat az állami tisztviselői továbbképzési kollégiumban. Nem váltják ki egymást azok a dolgok, amelyekről beszélünk e tekintetben.

Ha nézzük azt a konkrét szituációt, ami a kormánytisztviselő munkahelyét, munkahelyén történő személyes dolgait érinti például egy átszervezés következtében vagy egy másik közigazgatási szervhez történő áthelyezés vonatkozásában, akkor azzal találkozzunk szembe, hogy ha ezt a kormánytisztviselő nem tudja elfogadni, akkor nyilván ennek kézzelfogható következményei vannak. Ezek a következmények bizonyos értelemben garanciális háttérrel is adnak, például azt, hogy akkor a felmentés esetén a kinevezés módosítását megelőző munkahely, munkavégzés helyéhez illesztett javadalmazási, jövedelmezési, illetményezési viszonyok azok, amelyek alapján gyakorlatilag a távozás mezejére léphet a tisztviselő.

(11.40)

De mindezek mellett, azt gondolom, van néhány olyan dolog is, amely legalább kérdőjeles. Mondok példát, államtitkár úr: határozott idejű munkaszerződések, határozott idejű kormányzati szolgálati jogviszony. A jelenlegi szabályok alapján határozott idejű kormányzati szolgálati jogviszony létesíthető, persze nyilván akkor, ha a törvény ettől eltérő rendelkezést nem fogantat és nem rendelkezik másképpen, tartósan távol lévő kormánytisztviselőknél a helyettesítésére vagy ebből a célból, vagy esetenként szükségessé váló feladatoknak az elvégzésére vonatkozóan, illetve tartós külszolgálat esetén annak az ellátására. Ennek a maximális időtartama ötéves futamidőt ölel fel. Ötéves futamidő egy viszonylag hosszúnak tekinthető futamidő. Az ilyen típusú jogviszonyok megszűnésekor, ha a kormánytisztviselő mond le a megbízásáról, akkor a lemondási idő nem lehet hosszabb, mint két hónap általános esetben. Ha meg olyan helyzetbe kerül, hogy az ötéves futamidő utánra csúszna át ez a lemondási időtartam, idézőjelbe tetten, akkor nyilván megfékezi ezt az ötéves határozott idejű időszak.

A jövőre vonatkozóan ez a törvényjavaslat azt mondja, hogy a tartós külszolgálat ellátására létrejött határozott idejű kormányzati szolgálati jogviszony 60 napos hatállyal megszüntethető. Ebben az esetben igazából kérdésként merülhet fel, hogy ez a munkáltató által kezdeményezett jogviszony megszüntetésére is érvényes lesz-e vagy sem. Amennyiben igen, tehát a munkáltató által történő jogviszony megszüntetésére is érvényes lesz, akkor ez a jelenlegi szabályozáshoz képest a munkavállaló számára hátrányos jogkövetkezményt jelent.

Államtitkár úr, arról szeretnék érdeklődni öntől, csak nem vagyok benne biztos, hogy most a kérdésemet is hallja, mert közben konzultációt folytat (Csepreghy Nándor Farkas Sándorral konzultál.), hogy így van-e, ahogy én ezt kérdezem. Szeretném, ha erre majd válaszolna is. Ha nem hallotta az államtitkár úr a kérdésemet, akkor majd megismétlem újól, mert látom, hogy most egyéb elfoglaltság okán nem biztos, hogy minden tekintetben meg tudta osztani a figyelmét, de ha segíthetek még egyszer, akkor azt szeretném majd, ha arra a kérdésre válaszolna, hogy ha a munkáltató által történő munkaviszony-, jogviszony-megszüntetés keletkeztetik, akkor is érvényes lesz-e a felmondási határidő 60 napos időintervalluma.

A vezetők illetményét más törvények szabályozásán keresztül ismerjük, tudjuk, gyakorlatilag lakosságszámhoz, sok minden egyéb máshoz illesztődik, de nemcsak a vezetők illetménye, hanem a vezetők létszáma is egy érdekes és fontos kérdés. A vezetői kinevezések számának a dolgát érintően tudjuk jól, hogy jelenleg például egy olyan számértéket, amely helytálló... - egy ötezer fős nagyságrendet érintő összlakosságú számot meghaladó méretű település csoportot ellátó közös önkormányzati hivatalnál, azt hiszem, jegyző és aljegyző lehet, aki kinevezésre kerül. Most úgy olvasom, vagy azt képeztem le magamban a törvényjavaslat kapcsán, hogy ez az előterjesztés gyakorlatilag ennek a bővítési lehetőségére sort keríthet. Ezt lehet pozitívan és negatívan is megfogni; remélem, hogy nem a negatív szcenárió az, ami érvényesülhet, mármint hogy úgy gondolják, hogy egyes embereknek a kinevezéséhez olyan helyzetet teremtenek, amely utána ezeket az embereket bizonyos értelemben hűségükre kötelezi.

Formai dolognak tűnik, de a törvénytervezet kapcsán visszaköszön az is, hogy a jövőben a közszolgálati eskütétel a munkáltatói jog gyakorlójának nem kell közvetlenül részt vennie. Értem, nem is biztos, hogy minden esetben ez feltétlenül szükség-szerűnek tekinthető, de azért azt is hozzáteszem, hogy a közszolgálati eskü szimbolikus mivoltának a kérdéskörét nem lehetetleníti el, de csorbítja ez az intézkedés.

Amit még nagyon fontosnak tartok és amiről mindenképpen szólni szeretnék: formainak tekinthető-e - kérdezem az államtitkár úrtól - az a változtatás, ami arról szól, hogy a polgármesterek illetményének viszonyítási alapját 2017-ben már az államtitkári illetmény képezi, korábban a helyettes államtitkári illetmény képezte, vagy a formain túl ez tartalmi forintokkal párosuló hozamot is jelent.

Ami nekem alapvető problémát okozott a törvénytervezet olvasásakor és elemzésekor, az az volt, hogy a törvényjavaslat megszünteti gyakorlatilag a járási vagy a fővárosi, kerületi hivatalok vezetőjének azt a jogát, ami szerint a járási, de akár az említett fővárosi, kerületi hivatal kormánytisztviselője tekintetében az alapilletmény eltérítési javaslatlételi lehetősége megszűnik. Ezt nem tudom másképp értelmezni, mint akképpen, hogy megszűnik a közvetlen vezetőnek az a joga, hogy a saját beosztottjainak a

munkájához kapcsolódó illetményeltérítését ő tehesse meg, a javadalmazást ilyen értelemben ő befolyásolhassa. Gyakorlatilag egyfajta központosítás érvényesül, és a központosított alapilletmény-eltérítés nem feltétlen módon és nem megalapozottan vagy nem bizonyossággal a tényleges teljesítmény alapján történik a jövőben. Ez az én személyes megítésem szerint a dolgozó ember számára gyakorlatilag egy hátrányos döntésként értelmeződik.

A másik kérdésem igazából az, hogy a fővárosi, megyei kormányhivataloknál dolgozók esetében megszüntetésre kerül az illetménykiegészítés mértéke. Ez a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselők esetében az alapilletményük 35 százaléka, a középfokú végzettségűek esetében pedig az alapilletmény 15 százaléka mértékét ölelte fel. Tudom, hogy az életpályamodellek érvényesítése kapcsán milyen változások következtek be, de ez a döntés megítésem szerint még akkor is hátrányosan érinti a dolgozókat, ha a fővárosi és a kormányhivatalokban dolgozók tekintetében már korábban, mint említettem, külön életpályamodelt vezettek be a kormányzat részéről.

Valójában az aggályok amiatt fogalmazódnak meg vagy azon alapulva fogalmazódnak meg bennem, hogy a Magyar Kormánytisztviselői Kar, mint mondtam, elveszíti szakmai érdekképviseletiszervjellegét, érdekképviseleti funkcióját, hogy a tartós külszolgálatot érintők esetében a 60 napos jogviszony megszüntetése tekintetében ez a 60 napos intervallum hogyan és miképpen néz ki, és az, ami az illetménykiegészítés megvonásával kapcsolatosan megfogalmazásra került.

Valamint utolsó mondatként még egyszer azt mondom, hogy azoknak a jogosítványoknak a korlátok közé szorítása és megvonása, amelyek a járási, illetve a fővárosi, kerületi hivatal vezetőinek a jogát csorbítják - ezeket a kérdéseket lenne érdemes kibontani egy kicsit, erről többet beszélni, államtitkár úr, hogy ha valamit esetleg nem jól látunk a törvénytervezet olvasása tekintetében, akkor segítsen benne *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, befejezem, elnök úr; ha pedig van igazságtartalma mindannak, amit mondunk, akkor gondolkodjanak el azon, hogy érdemes lenne a szűkszerű korrekciókat megtenni még a törvény elfogadását megelőzően. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

(11.50)

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslatban, ahogy itt elhangzott az előbbiekben is, nagyon sok pontosítás, technikai jellegű módosítás van, ami nagyrészt az elnevezésváltozással kapcsolatos. Nyilván ezeket akadály nélkül tudjuk támogatni.

Aztán vannak benne tartalmi módosítások, amelyek már több kérdőjelet is felvetnek. Az előbbiekben Gúr képviselőtársam ezt nagyon szép rendben, tételre felsorolta. Ilyen értelmezésünk szerint is az érdekképviseleti jogosultság elvesztése az MKK esetén, tehát hogy a továbbiakban bíróság előtt vagy más hatóság előtt nem képviselheti tagjainak az érdekeit, illetve hogy általában érdekképviseleti jogosultsága nem lesz ennek a szervezetnek.

De az is kétségtelen tény, hogy az illetménykiegészítés mértékével kapcsolatos meghatározás is, ami most már a fővárosi és megyei kormányhivatalokra nem fog hivatkozni, több kérdést vet fel. Ezek kapcsán mi módosító indítványokat fogunk benyújtani, és ezeket szeretnénk majd részben kivetetni, részben pedig valamilyen módon átformálni a törvényjavaslatban.

Ugyanakkor azt kell hogy mondjam, már csak azért is, hogy ne ismétljem meg az előttem szólókat tételről tételre, hogy sok szép szó is elhangzott itt a köztisztviselők, kormánytisztviselők kapcsán ebben a vitában, hogy milyen egyszerű hivatás az, amit ők végeznek, és hogy a szép szavak bizonyára nagyon jólesnek nekik, én magam is csak megerősíteni tudom ezt, de összességében azt kell mondjam, hogy nem erre várnak ezek az emberek, vagy nem csak erre várnak.

Mire várnak? Hadd említsek két vagy három pontot! Az első az, ami az egyik elég nagy pofon volt, ami a kormányzat részéről érkezett a minap, nevezetesen, hogy a költségvetést megalapozó törvényjavaslatban - ami egy salátatörvény - a végén hátul eldugva szerepelt egy kis pont, ami arról szólt, hogy a megyei kormánytisztviselőkre, illetve a minisztériumi dolgozókra nem fogják kiterjeszteni a következő évtől kezdve azt a fizetési besorolást, ami az állami tisztviselőkre vonatkozik. Ez 30-40 ezer embert érint, és 30-40 ezer ember nem fogja megkapni, noha meg volt nekik ígérve korábban a körülbelül átlagosan 25-30 százalékos fizetésemelés. Pedig ez az összeg nem teljesíthetetlen, ki lehetne fizetni. Csak hogy egy testközeli példát említsek, hogy ez mennyibe kerülne: ha a Miniszterelnökség Várba költözésének szobánkénti 4 milliárdját veszem alapul, akkor összesen 4 szoba újjáépítésén meg lehetne oldani ezt a kérdést.

Én azt gondolom, hogy ezek az emberek igenis megérdemelnék. Több alkalommal megkérdeztem Banai államtitkár urat, aki a költségvetésért felelős mind bizottsági ülésen, mind itt a Ház színe előtt, mind az általános vitában, mind pedig az összegző módosító javaslatról szóló vitában, hogy ugyan miért nem tesz meg, ugyan ki adta neki ezt az utasítást, hogy pont ezen emberek kapcsán az az általános kormányzati szlogen, hogy jövőre mindenki léphet egyet előre, pont ezekre ne vonatkozzon. De nem baj, államtitkár úr, 2018-tól a megyei kormányhivatalokban dolgozók, illetve a minisztériumban dolgozó emberek nekünk fognak dolgozni, és már most tudom mondani nekik ígéretképpen, hogy mi meg fogjuk emelni a fizetésüket. Ezt a módosítást ki fogjuk venni a költségvetést megalapozóból, és rájuk is

fog vonatkozni a 2018-as évtől kezdődően az állami tisztségviselőkre szóló törvénytervezet.

A másik: amire szintén nagyon vártak ezek az emberek, az a köztisztviselői illetményalap emelése. Nem most várják már, hanem tíz éve várják. Ennek kapcsán, amióta én képviselő vagyok itt a Jobbik soraiban, most már hetedik éve benyújtom a költségvetési törvényhez, hogy ezt az illetményalapot emelni kell, mert tudjuk, hogy a szégyenletes IMF-paktumra lett alapozva, hogy se az öregségi nyugdíjminimum, se a közalkalmazotti bértábla, se a köztisztviselői illetményalap nem módosulhat, nem változhat. Azért ezek az összegek az értékükből már jelentősen veszítettek, és az ő fizetésük is, a kormánytisztviselők és a köztisztviselők fizetése is ehhez az alaphoz van kötve.

Ezek az emberek megérdemelnék, hiszen, ahogy itt elhangzott Salacz képviselőtársamtól is, ők valóban a közjóért dolgoznak, nagyon sok esetben méltatlan körülmények között, ennek ellenére szorgalmasan, becsülettel, tisztelettel, hozzáértéssel, odaadással, csak éppen a kormányzat részéről nem kapják meg azt az illő figyelmet, ami egyébként járna nekik. Ezért aztán nagyon sokan pályát módosítanak, elvándorolnak, olyan szaktudást nem használnak a továbbiakban, tehát veszít el az állam, azaz minden magyar ember, amire igenis nagyon nagy szükség lenne, és nem visszapótolható, mert a versenyszférából nem érkeznek az emberek. Jó lenne, ha érkeznének, de senki nem érkezik, mert ilyen fizetésért bolond lenne bárki elvállalni ilyen nehéz és ilyen felelősségteljes munkát; mindenesetre ez a szaktudás máshol nem fellelhető. Ezért azt gondolom, hogy az, ami a tegnapi nap során megszületett döntés ebben a Házban, hogy tehát jövőre sem fog emelkedni ez az illetményalap, rendkívül méltatlan.

S még egy dolgot hadd tegyek hozzá, azt, hogy aki a saját háza tájára gondot nem visel, az miképpen viselhetne gondot a szélesebb közösségre, mondjuk, az egész ország népére. A házunk tája ebben az esetben az Országgyűlés Hivatala. Ebben a Házban is azok, akik itt dolgoznak, nagyon nagy részt köztisztviselők, vagy pedig olyan besorolásban vannak. Volt egy olyan törvényjavaslat még tavaly decemberben, amelyik ezeknek az embereknek, ezeknek a munkavállalóknak a bérét rendezte volna. Nagyon régóta várnak rá, nagyon megérdemelnék, és annak ellenére, hogy a kormányzat nyújtotta be, és annak ellenére, hogy lássuk csak, hány emberről beszélhetünk - nos, nem annyira sokról, mint amennyien, mondjuk, a Rogán-féle minisztériumban dolgoznak, pláne nem ahhoz képest a bérezéshez képest, de ezt most zárójelbe teszem -, tehát az összeg nagyságrendjéhez képest méltatlanul szűkkeblűnek mutatkozott a kormányzat, és kihátrált a saját maga javaslata mögül.

Nemrégiben fölvettem a kérdést az ön tisztelt főnökének, Lázár miniszter úrnak, hogy vajon mikor fogják rendezni ezeknek az embereknek a bérét. Erre megérkezett a mai nap a válasz, hogy jelenleg ilyen javaslat nincs a Ház előtt, és én tegyek erre javaslatot. Na, most ezennel megteszem, de majd írásban is

be lesz nyújtva a Ház elé, hogy kezdeményezzük, szeretnénk kezdeményezni, ha már ezzel a törvényjavaslattal is foglalkozunk, amibe bele lehetne tenni - kicsit túlterjeszkedő, hiszen ez a rész nincs megnyitva ebben a törvényjavaslatban, ami most itt van a Ház előtt, de meg lehetne tenni -, tehát kezdeményezni fogjuk azt, hogy az itt dolgozók bére végre, hosszú évek után emelve legyen, és most már méltó, vagy legalábbis méltóbb bérezést kapjanak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő, jegyző asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Innen a képviselői felszólalások következnek. Gúr Nándor képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Két rövid kiegészítést szeretnék tenni. Az egyik: csak újól meg erősítem és kérdezem majd államtitkár úrtól, hogy jó lenne vitában megbeszélni a dolgot, hogy miért szüntetik meg a járási és a fővárosi kerületi hivatalok vezetőinek azt a jogát, ami szerint ők nem tehetik meg a saját maguk által foglalkoztatott emberekre vonatkozóan a kormánytisztviselők tekintetében az alapilletmény-eltérítés kérdését, tehát a javadalmazás tekintetében nincs közvetlen befolyásolási lehetőségük, pedig ők azok, akik a munkavégzés milyenségét és egyéb más dolgokat tisztán és világosan látják. Miért központosítják ezt a kérdést is?

A másik dolog, amiről Hegedűs Lorántné képviselőtársam és jegyző asszony is beszélt az, amit nagyon régóta forszírozunk, hogy nonszensz, elfogadhatatlan az, hogy most már a második és a harmadik Orbán-kormányzás időszakában, már nyolcadik esztendeje gyakorlatilag a köztisztviselői illetményalap 38 650 forint, és egyetlen fillért nem változott. Példa nélküli! A rendszerváltás pillanatától kezdve nem volt olyan kormányzati ciklus, még az első Orbán-kormány idején sem, szeretném hozzátenni, amely esetében négyéves időszak alatt a köztisztviselői illetményalap, nem a mindenkori 38 650 forintos, hanem akkori értéke ne változott volna az adott ciklus időszakában. Most példátlan módon két ciklus vonatkozásában, nyolc év távlatában már fogható, érezhető és teljesen világos, hogy nem változott, nem változik és nem fog változni 2018-ra vonatkozóan sem. Államtitkár úr, miért, miért nem? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Köszönöm a Fidesz-frakció támogató hozzászólását, és részletesen szeretnék válaszolni Gúr képviselő úrnak, illetve Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak.

Gúr képviselő úrnak azzal a felvetésével, amely szerint, ha a közszolgálati tisztségviselőkről beszélünk, csak a tisztelet nyelvén lehet beszélni, mert jelentős hatással vannak az országban folyó eseményekre. Teljes mértékben egyetértek. Igaz ez reményeink szerint az Országgyűlés tagjaira és mindenkire, aki ebben az országban dolgozik, és hozzátesz a közös boldoguláshoz valamit. Hogy más kérdésekről nem lehet ebben a vitában beszélni? A házszabály megszabja, hogy mikor milyen vitának mi lehet a tartalma.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

De hogy a konkrétumokra is kitérjek, amit tettett kérdezni. Egyrészt kérdezte a 60 napos felmondási időt a határozott munkaviszony esetén. Ez eddig nem volt rendezve, a határozott munkaviszony esetén is rendezni szeretné a kezdeményezés. Tehát a határozott munkaviszony esetén is ki lesz mondva a 60 napos szabály, ami eddig csak általános megfogalmazás volt, és konkrétan erre a helyzetre vonatkozólag is kimondásra kerül.

Tetszett kérdezni az eskü kapcsán, hogy kinek kell jelen lennie pontosan. Ez egy praktikus javaslat, de nyitottak vagyunk ennek a megvitatására. Azonban az az elvi álláspontja a kormányzatnak ebben a kérdésben, hogy az eskü alapvetően az esküt tevőt köti, függetlenül attól, hogy ezt ki előtt teszi meg. De lehet, hogy szimbolikus jelentőségét meghatározhatja az, hogy ezt ki előtt teszi meg, ezért azt gondolom, a következő szakaszban meg lehet vitatni, hogy ehhez érdemes-e hozzányúlni, vagy ez adott esetben eredményezheti-e, amennyiben kötelezővé tesszük a jelenléti kört, akkor ez nem lassítja-e a folyamatokat. Azt gondolom, nyitottak vagyunk ebben az ügyben is, ezt meg lehet vitatni.

A másik kérdés, amit képviselő úr feltett, az eltérésekre vonatkozó kérdéskör, tehát hogy kinek van erre jogosultsága. A szabály úgy szól, hogy a munkavállaló a vele foglalkoztatási jogviszonyban lévő... - tehát akinek foglalkoztatottja, az adhat neki eltérést, élhet a törvény által biztosított lehetőséggel. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy a közvetlen főnöke, akinek a beosztottjaként dolgozik, nem szólhat bele. De a munkáltatói jogviszony nem közte meg a közvetlen főnöke között van, ezért rendelkezik így a szabályozás.

Azonban a munkáltatói jogviszonnyal rendelkező főnök esetében neki tanácskozási kötelezettsége van a közvetlen főnökkel, hiszen ő tud olyan szakmai véleményt adni a munkavállaló munkájáról, moráljáról, a munkához való viszonyulásáról, aminek alapján méltó lehet vagy sem az eltérésre, vagy ha ahhoz bármilyen szempontból hozzá kell nyúlni. Azt

gondolom, itt vannak olyan pontok, amelyeket a bizottsági vita során érdemes megvitatni.

Hegedűs Lorántné képviselő asszony feltette a képvisellel kapcsolatos kérdést, amit Gúr képviselő úr is. Itt azt mondja az eddigi tapasztalat, és ha ez ügyben ez nem helytálló vélekedés, hogy az általános képviselet tekintetében gyakorlatilag nem éltek ezzel a lehetőséggel. Alapvetően az egyéni képviselet kérdését nem látta el maga a kar. Ezt érdemes lehet megvitatni, de a kivezetés az eddigi kihasználatlanság okán következik be.

A bérrendezés kérdése. Itt egyrészt meg szeretném erősíteni a miniszter úr által önnek elmondottakat, azonban engedje meg, ha már ez egy ilyen politikai dimenzióba került, ami a 2018-as választásokat is érinti, itt minden pártnak lehetősége lesz, akár üljön a Parlament falai között, akár azon kívülről kandidáljon arra, hogy ide beülhessen, hogy ígéretet tegyen a választók különböző rétegeinek. Azonban, ha van olyan kormányzat, ami, azt gondolom, az államigazgatás tekintetében valós eredményeket tud letenni az asztalra, aminek alapján kérheti ennek a bizalomnak a meghosszabbítását, pont ez a kormányzat.

Az az elv vezérelt bennünket eddig, hogy azoknak a kormányzati tisztségviselőknak a bérrendezését kezdjük meg, ahol ez esetlegesen évtizedekre visszamenőlegesen nem történt meg, a legtöbb ügyfélkapcsolatot bonyolító járási hivatalokban, kormányablakokban dolgozó kollégák esetében. A középfokú végzettségűek esetében 50 százalékos, a felsőfokúak esetében 30 százalékos és általános ügyintézői körben 40 százalékos bérrendezés történt meg.

Hozzányúltunk azoknak a területeknek a bérrendezéséhez, ahol nem ilyen típusú feladatokat látnak el, de közszolgáltatást végeznek, az egészségügy, az oktatási rendszer, a szociális ellátás területén, és igenis érdemes lefolytatni erről egy vitát, amire adott esetben konkrétan ennek a javaslatnak a vitája során nyitottak vagyunk. Üljünk le erről egyeztetni. A kormány egyetlenegyfajta javaslatot tud támogatni, ami a magyar gazdaság alapelve, hitelalapon ez a kormányzat bérfejlesztést nem fog végrehajtani. Minden olyan javaslatra nyitottak vagyunk, ami az ország teljesítőképességét figyelembe veszi bármilyen bérjavaslat megfogalmazása esetén. Elnök úr, köszönöm szépen a türelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról szóló 2003. évi III. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A Gulyás Gergely, Vas Imre és Nyitrai Zsolt, Fidesz, valamint Vejkey Imre, KDNP képviselő urak által

benyújtott előterjesztés T/15844. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! „A kommunizmus két nagy ellensége a valóság és az igazság. Ezekkel soha seholy nem bírta és nem bírja felvenni a harcot, előtűnik mindig kapitulál.” Így fogalmazott az író, Nemere István.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Éppen e valóság és az igazság teljessége érdekében Magyarország Alaptörvényének U) cikk (3) bekezdése rögzíti, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága feltárja a kommunista diktatúra hatalmi működését, a kommunista hatalmat birtokló személyek és szervezetek szerepét, és azt a tevékenysége eredményeit átfogó jelentésében, valamint további dokumentumaiban közzé is teszi. A Nemzeti Emlékezet Bizottsága eddigi rövid történetének egyik mérföldköve lehet az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárával közösen kiadott jelentés, amely az 1990 előtti állambiztonsági szervek mágnesszalagon megőrzött adatállományának vizsgálatáról készült.

A kommunista állambiztonsági definíció szerint a hálózat az állambiztonsági szervek titkos segítőtársainak összessége, amelyek tagjai az állambiztonsági szervek vezetésével és irányításával a szervezetszerű titkos együttműködés keretében vesznek részt a Magyar Népköztársaság védelmének erősítéséhez szükséges információk megszerzésében, a titkos operatív intézkedések végrehajtásában, a külső és belső ellenesség aknamunkájának felderítésében, megelőzésében és megszakításában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ennek az „eszköznek” a korabeli állambiztonsági operatív munkában betöltött szerepét nehéz volna túlbecsülni, hiszen minden egykorú szabályzat a legfontosabb módszernek vagy fő eszköznek tekinti az állambiztonsággal titkosan és szervezetszerűen együttműködő hálózati személyek foglalkoztatását, ahogyan a Biszku Béla által kiadott, a hálózati munka alapelveiről szóló rendelkezése is rögzíti, az állambiztonság szerveinek fő eszköze az ügynökség.

Nem lehet vita tárgya tehát, hogy a kommunista diktatúra hatalmi működésének megértését szolgálja az állambiztonsági hálózattal kapcsolatos, minél teljesebb körű ismeretek megszerzésének lehetőség szerinti biztosítása. A kommunista állambiztonsági szervek mindvégig nagy jelentőséget tulajdonítottak az operatív és hálózati nyilvántartások vezetésének, illetve az ezek révén rendszerezhető és kinyerhető információk tömegének. Az 1950-es években tömegesen nyilvántartásba vett célszemélyek és együttműködő adatainak manuális úton való kezelhetetlenségére, illetve összetettebb kutatási feladatok végrehajtásának lehetetlenségére több ízben is felfigyelt a kommunista párt és a belügyi vezetés. Sokáig azonban ez csak a kartonszerű nyilvántartások is-

métlésének felülvizsgálatát képezte, és a feleslegesnek ítélt adatok törlését eredményezte.

(12.10)

A nyilvántartási és adatszolgáltatási igények folyamatos bővülése értelemszerűen megkövetelte, hogy a technikai fejlődés kínálta lehetőségeket mielőbb megpróbálják az állambiztonság szolgálatába állítani. Ennek a feladatnak az első lépéseit már 1958-ban megtették, amikor az első gépesített adatfeldolgozási rendszert bevezették az állambiztonsági rejtjeltechnika területén az akkori BM 12. osztályon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A rendszerváltás után a mágnesszalagok létrehozásához először az 1995-ben létrehozott iratfeltáró bizottság hívta fel a nyilvánosság figyelmét, majd az állambiztonsági iratok átadása teljesítésének értékelésére 2007-ben felállított szakértői bizottság jelentése foglalta össze a diktatúra állambiztonságának számítógépes nyilvántartási rendszereiről az akkor tudottakat. Ezt követően, 2009-ben jött létre az úgynevezett első mágnesszalag-bizottság, amely a szalagokon talált adatállományokat informatikus szakértők bevonásával lementette, és a helyreállítást követően a jelenlegi számítógépes rendszerekkel részben olvashatóvá tette. A második mágnesszalag-bizottság pedig a lementett adatállományok közül az úgynevezett H, vagyis hálózati adattár papírra nyomtatását végezte el. Tekintettel azonban arra, hogy a mágnesszalagokon rögzített adatok titkos minősítése mindmáig fennmaradt, beható vizsgálatokra, tartalmi elemzésekre korábban nem kerülhetett sor.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! E problémakör orvoslásának érdekében is az Országgyűlés a 2013. évi CCXXI. törvénnyel felállította a Nemzeti Emlékezet Bizottságát, amely testület tagjai felhatalmazást kaptak minősített adatok megismerésére is. E törvényi felhatalmazással élve a bizottság a belügyminiszterhez fordult az Alkotmányvédelmi Hivatal kezelésében lévő, 1990 előtt működött állambiztonsági szolgálatok mágnesszalagokra rögzített adatállományának tudományos feltárása érdekében.

Szakmai egyeztetéseket követően 2015 nyarán a NEB tagjaiból, valamint az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára munkatársaiból közös munkacsoport alakult. A munkacsoport a Belügyminisztériummal egyeztetett munkarend szerint 2015 szeptemberében megkezdte a mágnesszalagok tudományos feldolgozását az Alkotmányvédelmi Hivatalban. A feltáró munkák során a bizottság a mágnesszalagokon rögzített adattartalom szerkezetének, teljességének, történelmi értékének felmérésére törekedett, valamint annak megállapítására, hogy az eddigi tudományos kutatások során megismerteken kívül milyen új információkat tartalmaz a szalagokon rögzített adatállomány.

A már idézett jelentés javaslatot tett az egykori állambiztonság mágnesszalagjainak jövőbeni kezelésére is. A Nemzeti Emlékezet Bizottságának jelentése megállapítja, hogy a nyilvántartás adattömege folyamatos felülvizsgálati munkát igényel, amelynek

érdekében javasolja, a „G” és a „H” jelű nyilvántartás rövid időn belül kerüljön a Történeti Levéltárnak átadásra.

Az információs kárpótlás mind maradéktalanabb érvényesülését szolgálja, ha az egykori állambiztonság mágnesszalagjai az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárába kerülnek. A kormány 1187/2017. (IV. 10.) határozata ezen titkosszolgálati adathordozóknak a levéltárba adása kapcsán úgy döntött, hogy ezen adathordozókon található minősített adatokat, azok átadását követően, a levéltárban kell felülvizsgálni 2018. június 30-áig.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A mágnesszalagok levéltári felülvizsgálatához azonban meg kell teremteni a törvényi feltételeket, vagyis lehetővé kell tenni a minősített adatok átadás-átvételét. Az átadást egyébként az is indokolja, hogy az adatok egy részével hagyományos, papíralapú hordozón már nem rendelkezik a levéltár. Így tehát megvalósulhat az adatok egységes, törvényi előírásoknak megfelelő kezelése úgy, hogy az egykori kommunista rendszer áldozatainak, illetve leszármazóiknak információs kárpótlása ezáltal mind teljesebb és eredményesebb lehet. Ezzel egyidejűleg célszerű az iratokat hosszú távon egy helyen, az eddig csak állambiztonsági szaklevéltárként működő intézmény fejlesztésével nemzetbiztonsági szaklevéltárként is működtetni. Ez biztosíthatná tehát az egységes eljárást az információs kárpótlás mellett a kutathatóság esetén is.

Az előttünk fekvő, az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról szóló 2003. évi III. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/15844. számú törvényjavaslat éppen az elhangzott céloknak tesz maradéktalanul eleget. A törvényjavaslat a rendszerváltást megelőzően működött állambiztonsági szolgálatoknál keletkezett úgynevezett titkosszolgálati mágnesszalagoknak a rendszerváltást követően létrehozott nemzetbiztonsági szolgálatoknál keletkezett minősített adattartalmat rögzítő, maradandó értékű iratoknak az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára részére történő átadásához szükséges feltételeket teremti meg.

Indokolt továbbá, hogy az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára több évtizedes szakmai gyakorlatára is figyelemmel az állambiztonsági iratok kezelése mellett az 1990. február 14. után létrejött nemzetbiztonsági szolgálatok levéltári anyagainak vonatkozásában is rendelkezzen illetékességgel, illetve gyűjtőkörrel, vagyis legyen az állambiztonsági és nemzetbiztonsági iratokat is őrző állami szaklevéltár. Annak érdekében tehát, hogy a levéltár az állambiztonsági és nemzetbiztonsági iratok közlevéltári kezelésének kizárólagos felelőssévé váljon, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat nemzetbiztonsági vonatkozású iratainak kezelését is az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának illetékességébe szükséges utalni.

A hamarosan kezdődő V4-es soros elnökségünk jó alkalmat kínál, hogy a tapasztalatcsere folytatódjon a visegrádi országok között ezen a területen is. Az

egykori csehszlovák állambiztonsági szervek iratait kezelő prágai intézmény megalakulásától kezdve átvett és az információs kárpótlás biztosítása során jelenleg is használ ilyen adatbázisokat, de nagy mennyiségben kerülnek ilyen adathordozók a lengyelországi nemzeti emlékezet intézetébe, az IPN-be is. Ez utóbbi intézmény például összesen 655 darab mágnesszalagon őrzi az egykori lengyel titkosszolgálatok adatbázisait.

Szolgyenyicin szerint a kommunista nem ismeri a szégyent, az emberi méltóságot, és fogalma sincs arról, amit a keresztény etika így nevez: lelkiismeret. A mi lelkiismeretünk viszont azt diktálja, hogy kövessük a V4-ek országainak példáját a kommunista diktatúra hálózata adatbázisának kezelése tekintetében. Ezért is kérem a tisztelt Házat, a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni az adott napirend keretében. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A közfeladatok folyamatos ellátását, a közérdekű adatok megismerését és a tudományos kutatás szabadságát, az elmúlt rendszer állambiztonsági szolgálatai tevékenységének megismerését és az áldozatok információs kárpótlását és ehhez kapcsolódóan az érintettek információs önrendelkezési jogát garantáló alkotmányos alapjogok érvényesítését biztosító levéltári anyag védelme, folyamatos gyarapítása, mind szélesebb körben történő hozzáféréseinek biztosítása állami feladat, amelynek teljesítése megköveteli az állami szerepvállalást.

(12.20)

A kormány a titkosszolgálati adathordozóknak az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára részére történő átadásáról és az ezen adathordozókon rögzített adattartalom tudományos feldolgozásával kapcsolatos egyes feladatok végrehajtásáról szóló kormányhatározatában egyetértett az 1990 előtt fennállott pártállami rendszer állambiztonsági szolgálatainak működése során keletkezett minősített adatokat tartalmazó, úgynevezett titkosszolgálati lyukkártyákon, mágnesszalagokon és elektronikus adathordozón rögzített adattartalom tudományos igényű és alaposságú feldolgozásának szükségességével és az e célkitűzésből adódó feladatok mielőbbi szakszerű végrehajtásával.

A kormányhatározat 1. a) pontja alapvetően két feladatot jelöl ki a Magyar Népköztársaság Belügyminisztériuma által keletkeztetett iratoknak az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára részére történő átadásával kapcsolatosan. Egyfelől az

átadás érdekében szükséges jogszabályok módosításának végrehajtását, amely a mostani előterjesztői indítvánnyal megindul, másfelől az iratok átvételéhez - lyukkártyákra, mágnesszalagokra, elektronikus adathordozókra gondolunk - és feldolgozásához nélkülözhetetlen infrastrukturális feltételek megteremtését, illetve az ÁBTL-nél jelentkező új feladat ellátásához szükséges költségvetési hatások bemutatását. Ez utóbbi, a második kérdéskör és feladat végrehajtása érdekében az emberi erőforrások minisztere előterjesztést készített a kormány részére.

A kitűzött cél megvalósításával a közelet, az állampolgárok érdeklődésére mindenkor számot tartó, az 1990 előtti pártállami rendszer állambiztonsági szolgálatainak működése során keletkezett iratok megfelelő elhelyezést nyernek. Az információk megszerzésében kulcsszerepet játszó állambiztonsági hálózattal kapcsolatos felvetések napjainkban is folyamatosan a társadalmi és politikai alapkérdések egyik sarokkövei. A transzparencia elvéből kiindulva a nyilvánosság megköveteli a hitelt érdemlő információk minden állampolgár számára történő elérését. A jelen törvényi előterjesztéshez kapcsolódó egyes törvények módosítására is sort kell keríteni a közeljövőben, hogy a kitűzött kormányzati és társadalmi cél érvényesüljön.

Jelen törvényjavaslat elfogadásával az ÁBTL - a speciális tudásbázisra, a több évtizedes szakmai gyakorlatra és a hozzáértésre figyelemmel - az állambiztonsági és a nemzetbiztonsági iratokat őrző állami szaklevéltárrá válik. Tehát minisztériumunk közgyűjteményi szakmai szempontból megvizsgálta az előterjesztést, és úgy látjuk, hogy a gyűjtőkör kiterjesztésével, illetve az 1990 előtti említett és felsorolt, az előterjesztő által részletesen ismertetett állambiztonsági iratok és különböző adathordozókon őrzött információk, valamint az 1990 utáni nemzetbiztonsági, polgári és katonai nemzetbiztonsági információk közös kezelésére nyílik tehát mód a törvényjavaslat életbelépése után.

Azt gondolom, hogy az a széles körű társadalmi igény, amely az ilyen módon keletkezett iratoknak és különböző adathordozókon fellelhető adatoknak a részben nyilvános hozzáférését, részben pedig a kutatók által történő megismerését segíti, ez valóban mind az ellenzék, mind pedig a kormányoldal által áhított és elvárt transzparencia irányába történő nagyon jelentős előrelépés. Ezáltal a kormányzat az előterjesztést teljeskörűen támogatja. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2017. június 13-án a házszabályi rendelkezések

61. §-a alapján kivételes eljárásban megtárgyalta az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról szóló 2003. évi III. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/15844. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen szavazat mellett, 6 tartózkodással, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság saját kezdeményezését tartalmazza, amely három pontban jogtechnikai, egy esetben pedig nyelvhelyességi pontosítást tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat a kommunista diktatúra működési mechanizmusának jobb megismerését és megértését szolgálja, ezért kérem a támogatásukat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a frakciónak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor elolvastuk ennek az előterjesztésnek, ennek a törvénynek a címét, akkor kezdtünk örülni, hiszen számos alkalommal került már a Ház elé hasonló témakörben benyújtott javaslat. Jellemzően az LMP frakciója nyújtotta be ebben a témakörben, tizenkétszer, tizenháromszor... *(Sallai R. Benedek négyet mutat.)* Bocsnat, tizennégyeszer, most mutatja itt képviselőtársam. Mi minden alkalommal támogattuk ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét, és magunk is nyújtottunk be ilyen tartalmú javaslatot. Sajnálatos módon azt sem vette tárgysorozatba az Országgyűlés.

Nem vette tárgysorozatba, annak ellenére, hogy egyébként azok az érvek, amelyeket most a javaslat előterjesztője, Vejkey képviselőtársam és Hoppál államtitkár úr is elmondott, éppúgy érvényesek voltak arra a jó pár előterjesztésre, amik itt a Ház előtt fekdüdtek, mint erre a mostanira. Sőt, azt tudom mondani, hogy még inkább azok voltak, hiszen mindannyiszor egy lényegesen komplexebb javaslatcsomag volt a Ház előtt, mint amit mi most itt látunk. És ez az első problémám a javaslattal kapcsolatban.

Vejkey képviselő úr elmondta azt, hogy kövessük a V4-eket. Én azt gondolom, hogy ez igaz, és valóban indokolt, sőt indokolt lett volna közel 30 évvel ezelőtt, hogy ez megtörténjen - sajnos ez nem történt meg -, de talán még most sem teljes mértékben késő. Egy haszna van, nyilván aki kutatást végez, távolabbról szemlélve, objektívebb módon tudja majd esetleg feldolgozni ezeket az információkat és iratokat. De ha már a V4-ek követésénél tartunk,

akkor én azt gondolom, hogy ha megnézzük az ottani szabályozásokat, akkor azok lényegesen szélesebb körűek és lényegesen tágabb körben engedik meg a kutathatóságot, mint a magyar törvények, még akkor is, ha ezt a javaslatot egyébként elfogadjuk.

Az egyik, ami csalódást okozott, hogy itt valóban csak a mágnesszalagokról van szó és azokról rendelkezik a törvény. Mondhatnánk azt is, hogy ez is több mint a semmi, akkor támogassuk ezt, azonban sajnos más probléma is van az előttünk fekvő javaslatnál. Az egyik, és én ezt kérdezném is az előterjesztőtől, hogy ennek vajon mi az oka, hogy a titkosítási idő lejáta után a hatályos törvény alapján eddig minden iratot továbbítani kellett a levéltárnak. Most az én meglátásom szerint ehhez képest lényeges visszalépés az, hogy bizonyos ügyviteli érvekre, szabályokra hivatkozva ez már nem lesz általános kötelezettsége a szolgálatoknak.

Talán pontosabban fogalmazva, az általános kötelezettség megmarad, de ez a szabály egyfajta kibúvót enged ez alól, és szeretném megtudni, miért. Ha eddig ez a rendszer működött, jól működött, és ebből probléma nem volt, akkor miért kell ebben visszalépni? Azokat az iratokat, amelyek titkosítási ideje lejár, miért nem kell haladéktalanul, automatikusan és kivételt nem tűrő módon továbbítani a levéltárba? Ez az egyik, ami jelentős problémát jelent, és ami miatt kérdést fogalmazunk meg itt a parlamentben a javaslattal kapcsolatban.

(12.30)

A másik, hogy míg az LMP javaslata és a mi javaslataink is alapvetően az irat, a jogtalanul birtokolt irat esetén a jogtalanul iratot birtoklót üldözték volna, esetleg még az LMP javaslata sújtotta volna bizonyos szankciókkal is, addig itt valójában nem az iratot jogszerűtlenül birtoklót vagy azt le nem adót büntetik, hanem az irat felhasználhatóságát kívánják önök korlátozni. Ez az, ami számomra teljes mértékben érthetetlen.

Azzal egyetértünk, hogy ne lehessen otthon készletre gyűjteni ezeket az iratokat, mondjuk, esetlegesen olyan hátsó szándékkal, hogy később ezekkel bizonyos emberek majd meg lehet zsarolni - fogalmazunk nyíltan! Ezzel egyetértünk, ez igaz. Ezeket közkinccsé kell tenni. De ha valakinél van egy ilyen irat, ami adott esetben még akkor jogszerűen is került hozzá, vagy véletlenül került hozzá, mondjuk, örökölt egy nagy csomó mindent, és ezek az iratok szintén odakerültek hozzá, nem nézte meg, nem adta le. Akkor ezek az iratok utána felhasználhatatlanná válnak? Mert a mostani jogszabály alapján, a mostani törvény alapján én ezt látom. Egyszerűen a bíróság előtt ezek az iratok nem felhasználhatóak.

Talán nem haragszanak meg a kormánypárti képviselők sem, ha az ember, amikor egy ilyen javaslatot terjesztenek elének, akkor bizonyos gyanúperrel él, vajon miért kellett ezt kivételes eljárásban a Ház elé hozni. Miért nem ért ez rá, mondjuk, szeptemberben, vagy miért nem lehetett ezt behozni egy hónappal korábban? Ez nem egy olyan javaslat, ami egy hirtelen

felmerült társadalmi problémára adott gyors reakció, és ott érthető a kivételes eljárás, hanem ez egy olyan javaslat, ami 27 év óta bármikor idekerülhetett volna az Országgyűlés elé; éppen most került ide.

És akkor elkezdett kutatni persze az ember a fejében, és a jóindulat egy picit alábbhagy, hogy vajon mi lehet ennek az oka. Van egy olyan per folyamatban, amelyiket egy nem képviselőtársunk, de önkormányzati képviselőtársunk indított, illetve folytat az önök volt országgyűlési képviselőjével szemben. Itt Varga László KDNP-s képviselőre gondolok, ahol az MSZP-s képviselő azt állította, hogy a nevezett volt országgyűlési képviselőnek ügynökműltja van. Itt ebben a perben született egy elsőfokú ítélet. Azt állították itt a felek a perben, legalábbis az egyikük, hogy van bizonyíték arra, hogy ez a KDNP-s képviselő korábban ügynök volt. Ennek a pernek a másodfoka még nem zajlott le, nem tudom, mikorra van kitűzve. De gondolom, nem nagyon sokára. És akkor megjelenik itt egy olyan szabály, ami eddig nem volt része a magyar jogrendszernek, hogy a bírósági eljárásokban azok az iratok, amelyek ugye kvázi jogszerűtlenek, tehát nem a levéltártól származnak, nem használhatóak föl.

Azt gondolom, hogy ezt a két dolgot ha az ember összeköti, akkor legalábbis erős rossz érzései támadnak. Mert nem szeretném azt hinni, hogy azért volt ez ilyen sürgős, mert szeretnék megelőzni a hatálybalépéssel a másodfokú eljárást, ahol esetleg a bíró mégis úgy dönt, hogy ezeket az iratokat föl lehessen használni. Nem tudom, hogy így van-e, de azt tudom, hogy a két dolog megint párhuzamosan fut, és őszintén szólva, ez nekem nem tetszik.

A harmadik, ami általános kritika - és ez persze nem ezzel a törvénnyel függ össze, de ha már erről a témáról beszélgetünk, akkor érdemes itt is az asztalra tenni -, hogy nekem alapvetően azzal van problémám, hogy itt sem teremtik meg a teljes kutathatóságot, amiről egyébként államtitkár úr beszélt, hogy az a jó, ha minél szélesebb körben kutathatóak ezek az iratok. Én is így vélem. De ma gyakorlatilag a Nemzeti Emlékezet Bizottságának van egy olyan privilégiuma, hogy ezeket az iratokat feldolgozza és kutassa.

Én pedig azt gondolom, hogy amikor az ember tudományról beszél, és egy történelmi korszaknak a tudományos megítéléséről, feldolgozásáról, akkor érveket kell érvekkel szembeállítani, akkor lehetővé kell tenni azt, hogy minden, a témában jártas kutatónak lehetősége legyen ezeket megismerni, és a tudományos vitatkozásokban dőljön el az, hogy valójában mi volt az igazság vagy az igazságnak milyen árnyalatai voltak. Ha erre van egy felkent szervezet, ami a NEB, akkor azt gondolom, hogy ez nem tud érvényesülni. Pontosán erről a témáról van egy remek mondata egyébként Deák Ferencnek, ezt szeretném idézni: „Tudományos vitatkozásoknál nem a személy, nem a tekintély, hanem egyedül az igazság bírhat döntő erővel.”

Ez az, ami ma nem tud megtörténni. Mert a NEB kutathatja, más nem kutathatja, holott az lenne az érdek, hogy ez minél szélesebb körben - ahogy

államtitkár úr is mondta - megvalósuljon. Én azt értem, és még egyet is értek vele, hogy ehhez bizonyos felelősség és tudás szükséges. De egy ilyen tágabb kört meghatározni viszonylag egyszerű lenne. Csak hogy egy példát mondjak, és természetesen ezt lehet tágítani, szűkíteni, másként meghatározni, de ha mondjuk, azt mondom, hogy egy szakirányú tudományegyetem státuszban lévő oktatója-kutatója legyen jogosult ezekbe az iratokba betekinteni, akkor ott, az gondolom, hogy bizonyos felelősséget is és bizonyos szakmai kompetenciát is megköveteltem. A szakirányú egyetem, tehát legfelső szintű kutatóhely és annak a nemcsak megbízott, hanem mondjuk, státuszban lévő kutatója.

Erre nyugodtan ki lehetne minden további nélkül bővíteni. Úgy hiszem, hogy ha már itt, ebben a témában beszélgetünk, akkor nem lebecsülve a tudását és a képességeit a Nemzeti Emlékezet Bizottsága tagjainak, de legalább annyira felkészültnak tartom a témában, mondjuk, Czinner Tibor kutató történést, aki remek könyveket írt, például a Rajk-perről egészen részletes, kiváló könyvet.

Tehát vannak még Magyarországon olyan kutatók, akiknek érdemes lenne lehetővé tenni azt, hogy ezeket az iratokat megismerjék. Ezek a javaslatok - és azért tértem ki erre, mert ezt szeretném hasonlítani a miáltalunk, illetve az LMP által beterjesztett javaslatokkal -, hogy ezek megteremtették volna ezt a lehetőséget, a teljes körű nyilvánosságot.

Nekem ez hiányzik ebből a törvényből. Nem tudom és nem értem azt, hogy miért kellett erre a körre lekorlátozni ennek a törvénynek a hatályát, miért nem lehetett akkor egy picit továbbmenni ennél. És még egyszer szeretném visszaismételné azt, hogy azt meg pláne nem értem, hogy egy: miért nem lehet majd eljárásokban az iratot fölhasználni, ha az nem jogszerűen van valakinél? Tehát magyarán az iratot büntetem - idézőjelbe téve -, nem azt az iratbirtokost, aki jogszerűtlenül birtokolja, mert ott lehet akár egy büntetőjogi szankciót is megfogalmazni - szerintem az elég lenne -; a másik kérdés pedig valóban az, hogy most ha eddig jól működött az, hogy át kellett ezeket az iratokat adni, és nem volt kivétel, akkor most miért kell ezt a kivételt megteremtteni.

Ez a két olyan aggály, ami számunkra, legalábbis jelen helyzetben és jelen állás szerint és magyarázatok nélkül nehezen teszi támogathatóvá ezt a törvényjavaslatot. Mindazonáltal a jelentőségére tekintettel a holnapi napon ebben természetesen az MSZP elnöksége is és frakciója is állást fog foglalni, de már most, a vitában szerettem volna nyilvánvalóvá tenni, hogy egy esetleges tartózkodásnak vagy elutasításnak ilyen okai lehetnek, és semmiképpen sem az, hogy ne szeretnénk ezeknek az iratoknak a nyilvánosságát, ahogy egyébként a sok szavazás során már tettelesen is nyilvánvalóvá tettük.

Úgyhogy várom a választ esetleg az államtitkár úrnak vagy az előterjesztőnek, hogy ezekre a felvetésekre mit mond, mert ugyanis a téma fontos, és szeretnénk olyan javaslatot, amit támogatni tudunk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt bármit is mondanék, azt szeretném leszögezni és a magunk részéről főleg az előterjesztő számára, hogy arra a két kérdésre, amit Bárándy képviselőtársam feltett, itt az iratok átadása, illetve felhasználhatósága tekintetében, az azokkal kapcsolatos válaszokra mi is roppant kíváncsiak lennénk. Nagyon hálás lennék, ha Vejkey képviselő úr akár már most mint előterjesztő ezekre valamit válaszolna vagy legalább ígéretet tenne ennek a feloldására.

(12.40)

Ez valóban két olyan kérdés, ami meglehetősen zavaróan hat egy olyan javaslat kapcsán, amelyet egyébként jó szándékkal tudnánk kezelni, hiszen ha nem is jelent messze sem akkora előrelépést a múlttal való szembenézésben, mint amit a Jobbik, sőt egyébként odáig jutottunk, hogy már a baloldali ellenzék is évek óta szorgalmaz önökkel szemben, akkor is legalább valami kevés olyan pozitív változás, amelyikre mi nyilván igennel tudunk vagy igennel tudnánk szavazni.

A Jobbik kezdettől fogva az állambiztonsági múlt teljes nyilvánosságát szorgalmazta, és az elmúlt évek során is következetesen támogattunk minden olyan javaslatot, amely ehhez közelebb vitt minket, mindig elmondva egyébként abbéli kritikáinkat, hogy továbbra is látjuk és természetesen most is azt látjuk, hogy önöknek nem célja a múlttal való teljes szembenézés, önöknek nem célja az, hogy a magyar társadalom végre tiszta képet kapjon arról, hogy az elmúlt rendszerben ténylegesen kik voltak a bűnösök, kik voltak az elkövetők, kik voltak felelősek családok tönkretételéért, életek keresztbetöréséért, kik működtek együtt hogyan és milyen módon az állambiztonsággal. Számtalanszor hallhattuk azt az érvelést önöktől, aminek mindig az a vége és mindig az a lényege, hogy az önök számára a bűnösöknek a személyiségi jogai mindig fontosabbak, mint az áldozatoké, mondván, hogy hibalehetőség is adódhat.

Fontos lépés nyilván az, hogy a rendszerváltást megelőző időszak titkosszolgálati mágnesszalagjai az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárához kerülnek. Ez nyilván egyszerűsíti a kutathatóságot, és majd a Jobbik-kormány dolgát is egyszerűbbé fogja tenni, hiszen sokkal könnyebb lesz majd minden ezzel kapcsolatos iratot egyszerre és egy törvényre vagy egy rendelettel nyilvánosságra hozni, ami-re önök továbbra sem hajlandóak.

Nyilván támogatni tudjuk azt az irányt is, hogy az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára váljon egy igazi állami és nemzetbiztonsági szaklevéltárrá, így a rendszerváltást követően felállt nemzetbiztonsági szolgálatok levéltári anyagainak a vo-

natkozásában is rendelkezzen illetékességgel. Ez esetben viszont felhívjuk a figyelmet arra és megfontolásra ajánlanánk, hogy ebben az esetben már nem biztos, hogy megfelelő, ha továbbra is ezen a néven működik az intézmény, mármint hogy Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára. Ezen azért érdemes lenne elgondolkodni.

Fentiek értelmében tehát elvileg erre a javaslatra mi tudunk igennel szavazni, mert előrelépést látunk benne, de szeretném ismét és sokadjára hangsúlyozni, hogy választ kérünk arra a két kérdésre, amit képviselőtársam fölvetett.

Vejkey képviselő úr több mindent is mondott, amiről magamtól is beszéltem volna, de most akkor inkább önre fogok reagálni. Most arra nem akarok túl sok szót elvesztegetni, hogy az ön által idézett Szoltsenyicin-idézet elég nagy karriert futott be a sajtóban az elmúlt hetekben, amikor Németh Szilárd is erről beszélt, és nagyjából egyértelműen tudható, hogy ez az idézet, bár nagyon jól hangzik, de egyébként nem Szoltsenyicinhez köthető vélhetően, úgyhogy ennek talán érdemes az idézését a továbbiakban kerülni.

De ami ennél fontosabb, két olyan dologra is hivatkozott Vejkey képviselő úr, amire én azért az ön helyében nem tettem volna. Az egyik Biszku Béla, teljesen mindegy, hogy milyen kontextusban. Az, hogy Biszku Béla úgy tudott távozni, hite szerint kinek hova, szerintünk a pokolba, ahova való; úgy tudott erről a világról távozni, hogy őt az igazságszolgáltatás nem érte utol. Ez egyébként a rendszerváltás utáni minden kormány felelőssége, de leginkább az önöké, akik egy példátlan felhatalmazást kaptak 2010-ben, és egyébként a keresztény nemzeti szövök azt várták volna önöktől, és meggyőződésem, hogy a mai napig is azt várják, hogy végre lezárják a múltat, lezárják az előző rendszert, és számoltassák el annak minden bűnösét.

Mert meglehetősen nehéz úgy egyébként, hogy a Fidesz-kormány tagjai között azért nagyjából több kommunista van, mint az MSZP idejében volt. *(Dr. Hoppál Péter: Ó! Ó!)* És azok az emberek, azok a figurák, akár újságírók, mindenféle közéleti személyiség, akik az önök holdudvarában találhatóak meg önöket kiszolgálják, közülük is jó néhányan vannak, akik, mondjuk - hogy fogalmazzak finoman -, minimum ügynökgyanúba keveredtek az elmúlt években, akikről már a sajtó megírta vagy mondjuk, közszájon forognak feltételezések, hogy vélhetően ügynökmúlttal rendelkeznek. Legyen szó éppen az önök egyik első számú, kormányt kiszolgáló főszerkesztőjéről, Ómolnár Miklósról, legyen szó éppen a békemenedeket szervező Csizmadia Lászlóról vagy azokról, akik egyébként az előző rendszert pontosan ugyanolyan szervilis módon szolgálták ki, mint önöket, például Stefka István vagy Bencsik András, hogy még egy-néhányat említsek azok közül, akik éppen most békemenedeket szerveznek, meg államilag kisírbolt pénzekből kampányolnak és járatják le az ellenzékét önök helyett; és tették volna ezt újabb százmilliókból, ha nem sikerült volna a mai napon azt a plakáttörvényt megakadályozni.

Vagy itt van, ugye, Havas Szófia ügye. Havas Szófia – és azért itt egy oldalvágást hadd tegyek balra -, aki szabadon gyalázhatja az 1956-os forradalom emlékét, '56 hőseit nácizhatja, antiszemita pogromokról beszélhetnek, a demokratikus és sokszorosán megújult Magyar Szocialista Pártban ennek az égvilágon semmilyen következménye volt. De ezzel számoljanak el a szocialisták saját maguknak meg a szavazóiknak. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)* Ami ennél szomorúbb, hogy önök alkottak egy olyan törvényt annak idején, amely nem volt alkalmas arra, a diktatúrák bűneit tagadó törvényről beszélek, amely törvényről kiderült, hogy nem volt alkalmas arra, hogy az ilyen teljesen egyértelmű, közfelháborodást kiváltó esetekben szankciót tudjon alkalmazni vagy valamilyen büntetést tudjon mérni az elkövetőre. Ezen is érdemes lenne ez ügyben elgondolkodni. Pedig annak idején aztán nagy dőrrrel-dúrral terjesztették be meg mondták el, hogy a kormány aztán mennyire elkötelezett, hogy itt semmilyen diktatúrának és semmilyen emberellenes diktatúrának a bűneit ne lehessen tagadni, és ez a törvény majd milyen jó lesz és hogy le fog majd sújtani mindenkire. Pontosan látjuk, hogy ez mennyire nem így van, és ez mennyire nem valósult meg.

Aztán hosszasan tudnám sorolni, olyan hosszasan nem fogom, de azért még egy-két mondat erejéig mégiscsak engedjék meg, hogy milyen hitelességi problémáink vannak még azért ezzel a javaslattal meg az elmondottakkal. Itt van a Vejkey képviselő úr által is említett lengyel nemzeti emlékezet intézete. Képviselő úr, ne haragudjon, ön nem egy meg nem két alkalommal szavazta már le a Jobbiknak ezzel kapcsolatos javaslatát akár bizottsági ülésen, akár itt az Országgyűlésben; nem csak ő, most nem önt akarom kiemelni, de ha már egyszer ön a lengyel nemzeti emlékezet intézetét hozta ide bármilyen kontextusban is példaként. Igen, mi erről beszéltünk, amikor sokadjára, nem tudom már, ha összeszámoljuk, hogy a Jobbik meg az LMP egyébként az elmúlt évek során már hány olyan javaslatot nyújtott be, amely az állambiztonsági múlttal való szembenézést szolgálná, nagyon sokat. Most az egyik új kezdeményezésünk az volt nemrégiben, amire önök szintén nemet mondtak, hogy a lengyel nemzeti emlékezet intézet mintájára hozzunk létre mi is egy olyan szervezetet, amely valódi jogkörökkel is rendelkezik azzal kapcsolatban, hogy a múltat feltárja és felelősségre tudja vonni az ügynököket, az előző rendszer kiszolgálóit, és ehhez kellő nyilvánosságot tudjon biztosítani. Ezt önök leszavazták, önök ezt soknak tartják. Önök meglegszenek a Nemzeti Emlékezet Bizottsága nevű fideszes gittegylettel, ami természetesen a nevében viseli a nemzeti szót és amely bizottságnak a tagjaira csak és kizárólag önök tettek javaslatot. Senki mást ide nem engedtek, az ellenzék számára lehetőséget nem biztosítottak, hogy bármilyen más, önökhöz esetleg nem kellően közel álló szakértő is ebbe a bizottságba bekerüljön és ezekhez az iratokhoz hozzá tudjon férni.

Mi ezt a javaslatunkat fenntartjuk, ezt az intézetet a kormányra kerülésünk után létre fogjuk hozni

(Dr. Hoppál Péter: Ó! Ó!), és minden olyan javaslatot és minden olyan törvényt meg fogunk hozni, amelyet a magyar társadalom egyébként önkéntől várt volna a kormányzásuk két ciklusában.

Van még teendő, van még lehetőség, habár nem túl sok, mert egyre inkább fogynak azok, akik például az 1956-os forradalom leverésében részt vettek vagy akik például az Államvédelmi Hatóság munkatársaiként dolgoztak annak idején.

(12.50)

Na de azért vannak még páran, most nem akarok neveket mondani, de egy-két ügy felmelegítésén most mi is dolgozunk egyébként, ennyit elárulhatok. Tehát vannak még a kommunista diktatúrának olyan bűnösei, akik a mai napig is élnek és felelősségre vonhatóak lennének, ha ehhez Magyarországon kellő politikai akarat, megfelelő törvények és az igazságszolgáltatás megfelelő működése meglenne, mint ahogy most nincs meg.

De nem történt meg, vagy félmegoldások születtek a kommunista luxusnyugdíjak megvonásával, ha már Biszkuról volt szíves megemlékezni Vejkey képviselőtársam. Önök hoztak valami kis szépségtapaszt ez ügyben, ez a javaslat is egyébként, amelyről most beszélünk, egy szépségtapaszt, ezt hadd szögezzem le. Valami kevés pótlékot megvontak, egy-két kiegészítéshez kapcsolódó nyugdíjpótlékot megvontak, de alapvetően nem változott a helyzet az önök kormányzásának hét éve alatt, az egykori állampárt, vagy az állampárthoz kapcsolódó szervezetek, szóval, általában a '90 előtti kommunista hatalmi elit, nomenklátúra ma még élő tagjainak a privilegizált, több százezer forintos nyugdíjain önök nem változtattak, ez ügyben változás sajnos nem történt.

De ugyanilyen felemásra sikeredett az intézményátnevezés, pedig azzal is tele volt a kormánypárti sajtó, és hallhattuk itt a szép szavakat a parlamentben az előterjesztőktől azzal kapcsolatban, hogy ez is a múlt lezárásának és a szembenézésnek egy szép gesztusa és egy szép alkalm; egy törvényt hoztunk arról, hogy azokról, akik önkényuralmi rendszerek működtetésében vagy fenntartásában részt vettek, közterület, közintézmény nem nevezhető el. Ez ügyben is sajnos vannak hiányosságok, olyanok is, amelyekre egyébként mi is konkrétan felhívtuk a figyelmet. Hadd utaljak vissza például Rajk Lászlóra. A Rajk László Szakkollégiumot az a Rétvári Bence védte meg itt a parlamentben, aki egyébként korábban a Marx-szobrot akarta kivetetni a Közgáz épületéből, teszem hozzá egyébként, nagyon helyesen. Tehát továbbra is van Rajk László Szakkollégium. Az, hogy Rajk Lászlót a saját elvtársai felakasztották, az égvilágon semmit az ő bűneiből, azokból a bűnök-ből, amelyekkel a Rákosi-diktatúra kiépítéséhez hozzájárult, semmit nem vesz el.

Az, hogy ő egy kommunista politikusból egy kommunista mártírrá vált, ez az ő életútjának megítélésén valójában túl sokat nem változtat. Rajk Lászlónak oroszlanrészre, felelőssége van a demokratikus többpártrendszer felszámolásában. Azok az intézke-

dések, amelyeket belügyminiszterként hozott, akár a társadalmi szervezetek betiltása vagy az Államvédelmi Hatóság kiépítésében való részvétele, teljes egészében és egyértelműen méltatlanná teszik arra őt, hogy bármilyen közintézmény ma Magyarországon a nevét viselje.

De beszélhetnénk Szabó Ervinről, az anarcho-szindikalista tudós emberről, művésztől, vagy nem is tudom, minek nevezzük, aki Tisza István meggyilkolását tervezte. Tehát vannak azért még a szimbolikus térben bőven olyan ügyek, amelyekkel önkök foglalkozhatnának, ha erre valódi akarat lenne, és ha nem úgy állnának ezekhez az ügyekhez, hogy ha már egyszer a Jobbik felvetette, akkor jusst se, még akkor se egyébként, ha igazunk van és akkor sem, ha a törvényből ez következik.

Ezt az egészet azért mondtam el összefoglalóként, hogy elmondjam azt is, hogy nem igazán értem, mi bújik meg az önök félelme mögött. Ugyanis sem Vejkey képviselő úr, sem Hoppál államtitkár úr ilyen irányú elkötelezettségében vagy akár azt is mondhatom, hogy antikommunizmusában nem kételkedem, de azt nem tudjuk, nem látjuk a mai napig sem, hogy milyen erők mozognak önöknél, milyen erők mozognak a Fideszben vagy a Fidesz háta mögött, amelyek mindig úgy döntenek, hogy egy-egy ilyen kis szimbolikus ügyet előhozhatnak, valami szépségtapaszt próbálnak bizonyos törvényeken módosítani, amit aztán persze nagy terjedelemben lehoz a kormánypárti sajtó, megnyugtatva a kormánypárti híveket, hogy igen, ez aztán egy rendes keresztény, nemzeti, antikommunista kormányzás. De valójában nem változik semmi, vagy alig valami keveset mozdul előre.

Kíváncsiak lennénk, hogy kik akadályozzák valójában az előző rendszer bűnöseinek elszámoltatását, kik azok, akik miatt a mai napig sem lehet lezárni a vörös múltat, akik miatt a mai napig sem láthatunk tisztán azzal kapcsolatban, hogy pontosan ki milyen feladatokat végzett, ki milyen szerepet játszott az elmúlt rendszerben, kik voltak azok, akik együttműködtek az állambiztonsággal, illetve kik azok, akiket a diktatúra működtetése és fenntartása miatt ki kellene zárni a magyar közéletből, amire egyébként önök szintén nem hajlandóak.

Azt a lusztrációs törvényt 27 évvel ezelőtt kellett volna már az akkori MDF-kormánynak elfogadni, hogyha nem egyez ki a hatalomátadás menetéről a kommunistákkal és aztán utána nem árulja el az egész rendszerváltást, amit ma nagyon sokan antalli örökségként tisztelnek. Ezt a törvényt kellett volna önöknek elfogadni.

Ez lesz az a törvény, ez a lusztrációs törvény, amelyet mi több rendelkezés mellett meg fogunk tenni, és meg fogjuk teremteni az előző rendszer bűnöseinek és felelőseinek kizárását a magyar közéletből. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Éltem az egyperces többletidő megadásának lehetőségével. *(Szávay István: Köszönöm szépen.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Azzal kezdeném, hogy néhány dologban vitázzak Szávay képviselőtársammal, ha már előttem szolt. Elsőként is azt mondta, hogy nem vonja kétségbe Hoppál államtitkár úrnak és képviselőtársunknak az elkötelezettségét. A szavazási magatartásuk az elmúlt időszakban ellentétes irányt mutattak. Igenis, kétségbe lehet vonni, minden ez irányú törekvést eddig megakadályoztak a parlamentben. Ez erőteljesen megkérdőjelezi, hogy jóhiszeműen forduljak a kezdeményezés felé.

Másrészt feltette a költői kérdést, hogy vajon kik akadályozzák az ügynökmúlt megismerését, és kik akadályozzák azt, hogy normális lusztrációs szabályozása legyen az országnak. Nem tudom, ezt mennyire szánta a jobbikos képviselőtársam költői kérdésnek. Itt ülnek mellettünk a fideszes képviselők, akiket a magyar társadalom többségben egyéniben megválasztott képviselőnek; a kormányzati kar, ők azok, akik akadályozzák. A magyar alkotmány biztosítja számukra a szabad szavazás lehetőségét. Ennek ellenére dugdossák, bújtatják a volt ügynököket, a volt besúgókat. Ezt csinálják hét éve.

Leginkább most erről kell beszélnünk, mert az szálnalmas és rettenetesen kínos, hogy mikor már az MSZP is kiáll, hogy igenis legyen nyilvános, igenis tegyünk meg annak érdekében mindent, hogy hozzáférhető legyen, akkor a Fidesz-KDNP még mindig dugdossa ugyanezeket az embereket, akik szomszédai, munkatársaik besúgói voltak. Önök mindent elkövettek az elmúlt hét évben, hogy ezek ne legyenek nyilvánosak, és ahelyett, hogy most bármilyen olyan törekvést tennének, hogy a közvélemény megismerhesse - és ezen van a hangsúly, hogy a közvélemény számára legyen megismerhető -, ehelyett idehoznak pótcselekvésként egy jogszabályt, ami alkalmatlan arra, hogy nyilvánossá és mindenki számára általánosan megismerhetővé váljanak az ezzel kapcsolatos múltat felidéző dokumentumok. Tehát ez egy nagyon-nagyon kínos és szálnalmas elfedése annak, amit önök az elmúlt időszakban tettek az ellenzék, többek között az LMP ez irányú törekvéseivel.

Ezt a törvényjavaslatot gyakorlatilag nem tudjuk másként értékelni, mint a képmutatás legfőbb bizonyítékaként, ugyanis immár hét éve lenne módjuk arra, hogy az ügynökmúlt feltárását, a kommunizmus bűnöseinek és működtetőinek legalább szimbolikus elszámoltatását és megismerhetőségét önök lehetővé tegyék. Nem kellett volna semmit tenni, a Lehet Más a Politika hét év alatt 14 alkalommal hozott ide javaslatot, ezt a javaslatot a hét év alatt folyamatosan fejlesztettük. Mindig, amikor elutasították, mindig, amikor önök mondtak kritikát, hogy miért nem fogadják el, mindig kiegészítettük, mindig változtatgattuk, figyelembe vettünk tudományos szempontokat a kutatásokhoz, figyelembe vettünk politikai szempontokat, figyelembe vettünk humá-

nus szempontokat. Mindig javítottuk, ennek ellenére önök arra sem méltatták, hogy tárgysorozatba vegyék. Arra sem tartották alkalmasnak ez idáig az elmúlt hét évben, hogy erről vitázzunk a parlamentben. Tehát önök ellehetetlenítették ennek a háttérét, aminek nyilvánvalóan megvannak a konkrét okai, amire Szávay képviselőtársam szintén egyébként konkrét nevekkkel elő is jött. (*Szavay István: És még tudnám sorolni egy darabig!*) Egyértelmű, hogy a Fidesz-KDNP több ügynököt, több volt kommunista bűnöst dugdos most már a soraiban, mint bárki más az országban.

Önöknél ez a múlt egyértelműen meghatározó, nemcsak a politikai kultúrán látszódik, mert egyértelműen látszódik a politikai kulturális átfedés a kormányzásuk minősége és műfaja között, hanem abban is látszódik, hogy mit tesznek. A kormányzati padsorokban is érzik, hogy ez nagyon-nagyon kínos, amikor az egykor harcosan antikommunista Fidesz a kommunizmus bűneit és bűnöseit mosdatja és dugdossa. Ezért immár második alkalommal próbálnak könnyíteni kicsit a lelkiismeretükön és eladni egy-egy gyenge próbálkozást és törekvést, hogy ebből a totális önellentmondásból megpróbáljanak valami csorbát kiküszöbölni.

(13.00)

Az első alkalom a Nemzeti Emlékezet Bizottságának létrehozatala volt 2013 végén. A bizottság teljesítménye, eddigi munkája különösen a ráfordított összegek fényében nyilvánvalóan joggal felvethet kétségeket, hiszen semmi érdemi nem derül ki, és a legnagyobb probléma egyértelműen az, hogy a szervezet mit sem ér, ha a tevékenysége és megállapításai nem ellenőrizhetőek a nyilvánosság számára, nem lehet azoknak az eredetét és hitelességét feltárni. A múltfeltárás csakis a kormánytöbbség által megválasztott bizottsági tagok szerepfelfogásán és szakmaiságán múlik. Nyilvánvalóan ez elfogadhatatlan volt eddig, és elfogadhatatlan lesz továbbra is, és ennek megfelelően ítéljük meg ezt a jogszabályt is.

A most tárgyalt törvényjavaslat ugyanerről a maszatolásról és álmegoldásokról szól, semmi többről, ugyanazt a szűkre szabott rendszert alakítja a kormánytöbbség, ismét egy kis pótcselekvést hoz ide, de gyakorlatilag nem a valódi szembenézést a múlttal. A javaslat nem számoltatja el az előző rendszer büntetteinek a valódi felelőseit, a törvényjavaslat nem jelenti semmiképpen a kezdetét annak a munkának - mint azt ellenzéki képviselőtársaim elmondták -, aminek 27 éve meg kellett volna kezdődnie.

Gyakorlatilag egy olyan javaslatról beszélünk, ami nem tenne mást, mint a Nemzeti Emlékezet Bizottságának márciusi javaslata alapján az Alkotmányvédelmi Hivatalban hét lakat alatt őrzött, hírhedt mágnesszalagok titkosságát feloldaná, de csak akkor, ha az nem sért állambiztonsági érdekeket. A jelenlegi, tartalomtól független, teljességgel fenntarthatatlan minősítés tehát megszűnne, és a szalagokról kinyerhető információ is az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárába kerülne. Ez egy

minimális előrelépést jelent persze, de nem jelent megoldást, és ez csak egy puzzle-darab abban a képben, amit a magyar társadalomnak illene megismernie immár 27 éve.

Ez a törvényjavaslat nem változtat azon, hogy az automatizmus hiányzik a rendszerből, nem közérdekből nyilvános, azaz bárki számára megismerhető valamennyi állambiztonsággal együttműködő személy azonosításához szükséges adat, és ez a legfontosabb része, amiért elfogadhatatlan ez a javaslat, nem lett közérdekből nyilvános, nem lett mindenki számára hozzáférhető. Innentől kezdve nyilvánvalóan a képmutatása ennek a javaslatnak szembetűnő.

Nem történik meg az állambiztonsági iratok fokozatos internetes publikációja sem. Az lesz csak megismerhető a jelenlegi, szűkre szabott keretek között, amiről a minősítő, tehát maga a Fidesz majd úgy gondolja, hogy lehet nyilvános. Nyilvános pedig csak az, amit a múltfeltárás monopóliumával rendelkező NEB szeretne és akar.

Alapvetően az 1989-90-es békés átmenet és az alkotmányos rendszerváltás ára többek között a rendszerváltó pártok, az állampárt, illetve a jogállam és a belügyi-állambiztonsági nomenklatúra közötti kompromisszumok sora volt. Nemcsak az állambiztonsági iratok nyilvánossá tétele maradt el, s jött helyette a titkos iratmegsemmisítés, a szemezgetés, a politikai zsarolás sajátos magyar modellje, hanem egy új demokráciával akár még évekkel korábban is alapjaiban ellentétes megfigyeléseket, kompromittálásokat, bomlasztásokat megrendelő, végrehajtó és irányító személyek nagy számban fontos posztokon maradhattak vagy kerültek ilyenekre vissza.

Ugyan a mai kormánypártok politikusai nem erkölcsi alap nélkül követelték állambiztonsági múltja miatt Medgyessy Péter lemondását, de az elmúlt években kiderült, hogy ezt is pusztán politikai érdekből tették, hiszen például Tasnádi László rendészeti államtitkár kinevezése annak idején megmutatta, hogy a kommunista diktatúra idevetülő árnyéka nem kínos a Fidesznek, sőt kívánatos, önök maguk választják ki ezeket az embereket.

Az LMP nem csupán aktanyilvánosságot szeretne, és törekvésünk nem pusztán erről szól. Szerintünk szűk körben nem késő negyed évszázados késséssel sem elvégezni a rendszerváltáskor elmulasztott kérdéseket. Egyes pártok és politikusok pártállami múltjának megítélése elsősorban a választók és a magyar társadalom feladata, nem pedig a Fidesz által létrehozott néhány ember privilégiuma. *(Sic!)* 2017-ben ezért már semmilyen szempontból nem teljesíthetetlen elvárás, hogy a polgárok joga, védelme szempontjából legmeghatározóbb politikai pozíciókban ne legyenek sem volt állambiztonsági szolgálattevők, sem az elnyomó gépezet politikai irányítását végző, volt pártállami politikusok. Mai napig nincs tisztázva, hogy a Simicska Lajos vállalkozó által tett állítások Magyarország miniszterelnökére rendelkeznek-e bármilyen alappal. Minden bizonynyal joggal félhetnek ezektől a nyilvánosságoktól.

A benyújtott javaslat a múlt feltárásában egy nagyon-nagyon aprócska lépést teremt csak meg. Az

LMP által 14-szer benyújtott javaslat ennél jóval ambiciózusabb volt, és alkalmas volt arra, hogy nyilvánosságot teremtsen, amely nyilvánosságtól, nem értjük, hogy a Fidesz-KDNP soraiban miért félnek képviselőtársaink. A mi célunk ugyanis nem az volt, hogy pusztán boszorkányüldözést valósítsunk meg, hanem lehetőséget teremtsünk a szembenezésre a történelmünkkel, a múlttal és elsősorban a jelen feltárására tegyünk törekvéseket. A mi célunk az, hogy végre nézzünk egymás szemébe, beszéljünk nyíltan és világosan arról, hogy már a rendszerváltó parlament is tele volt olyan személyekkel, akik érintettek voltak a kommunista állambiztonságban, és félt az, hogy a jelenlegi kormánynál sincs ez másképp.

Mi arra a kérdésre akarunk világos választ adni, hogy akarunk-e olyan Magyarországon élni, ahol bizony még negyed évszázad után sem lehet a politikát, a gazdaságot és a médiát megszabadítani a volt manipulátoroktól és azoktól a besúgóktól, akik olyan láthatatlan hálózatokat építettek fel, amelyek a mai napig a létezésüket gyakorlatilag tagadják, a létüket mégis egy diktatúrának köszönhetik.

Az, hogy önök ezt már 14-szer leszavazták, azt jelenti, hogy a Fidesz-KDNP menlevelet adott a régi kommunista állambiztonság tisztjeinek, ez a javaslat pedig most ezen mit sem változtat, ennek a megváltoztatására nem alkalmas. A javaslat azon része, amely megtiltja, hogy hivatkozni lehessen valamely tény igazolása céljából jogellenesen birtokolt iratra, ismét csak a szőnyeg alá söprés politikája, és ismét csak azt szolgálja, hogy önök dugdosni tudják a történelmi tényeket.

A hatályos szabályozás, bírói gyakorlat szerint a polgári perben a jogellenesen szerzett bizonyítékok is felhasználhatók a bírói mérlegelés alapján. A jövő januárban hatályba lépő új polgári perrendtartás ezen annyiban változtat, hogy szűk körben abszolút tilalmat hoz be, ugyanakkor ezenfelül megtartja a bírói mérlegelés lehetőségét. Ehhez képest a törvényjavaslatban foglalt általános korlát komoly visszalépés. Már nemcsak az az abszurd jogi helyzet fog fennállni, hogy rossz törvényi szabályozás miatt nyilvánvalóan és bizonyíthatóan ügynöki munkát végző személyek személyiségi jogi pereket megnyerjenek, hanem az is, hogy a bíróság bizonyítékként sem mérlegelheti az ilyen információkat. Ez teljességgel elfogadhatatlan. Önök megszüntetik annak a lehetőségét, hogy jogosan néhányak megvédjék érdekeiket, megismerjék múltjukat, és megbizonyítsák az állambiztonsági és kommunista múlttal rendelkezőknek a tevékenységét.

Az elmúlt negyedszázadban kizárólag kétes módon hozzáfért dokumentumokból tudhattuk meg az igazságot. Éppen ezért az LMP továbbra is követelni fogja az aktanyilvánosságot teljes mértékben, és az illegális iratbirtokosok esetében a számonkérést. Az illegális iratbirtoklásra nem az a válasz, hogy megakadályozzuk az igazság kiderülését, hanem hogy a manipulálókat megbüntetjük. Mi az illegális iratbirtoklást mindenképpen visszaélésként kezeljük, és valamilyen szinten üldözzük, hiszen mai napig politikai érdekek szempontjából egy-egy egyedi esetben

csepegtetnek ki információkat úgy, hogy minden bizonnyal lényegesen többel rendelkeznek, mint arra például önök lehetőséget adnak néhányaknak.

Jelenleg nincs teljes aktanyilvánosság, de borítékolhatóan sok tény esetében ez a módosítás eleve megakadályozza majd az igazság kiderülését, miközben az új polgári perrendtartás amúgy is kizárja a törvénytelen bizonyítékok felhasználását. Így viszont a bíróságot a mérlegelési lehetőségtől is megfosztja a javaslat. Vajon mi lehet ennek az oka? Folyamatban lévő perek? Néhány egyedi eset a kormánypárt sorából egy-egy képviselőnél? Miért kell kizárni nyilvánvalóan a bíróság által mérlegelhető dokumentumoknak a mérlegelési lehetőségét? Milyen további dokumentumoktól tarthatnak még a kormánypártok, hogy ezt meg akarják akadályozni? Mert kicsit úgy tűnik, mintha ez lenne a valódi szándéka ennek a javaslatnak minden másra túl, hiszen másra nem alkalmas.

A Lehet Más a Politika továbbra is mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a Fidesz pótcselekvéseivel ne tekintse lezártnak ezt a kérdést. Újra és újra be fogjuk nyújtani a javaslatunkat, és újra és újra el fogunk követni mindent annak érdekében, hogy Magyarország társadalma és a teljes nyilvánosság értesülhessen mindazon kommunista bűnök elfedéséről, amit a Fidesz-KDNP jelen pillanatban biztosít, és minél többeknek rámutassunk arra, hogy a Fidesz-KDNP komoly adóssággal rendelkezik a magyar választók felé. Ezt az adósságot megfizetni önök nem akarják, lehetőséget nem akarnak teremteni arra, hogy ebben érdemi előrelépés történjen. Önök továbbra is történelmi tényeket és dokumentumokat akarnak dugdosni, és néhányakat akarnak olyan információmonopólium-helyzetbe hozni, akik saját politikai érdekeik szerint ezzel bármikor visszaélhetnek.

Mindezen okok miatt nem tartjuk alkalmasnak ezt a jogszabályjavaslatot arra, hogy az Országgyűlés ezt elfogadja. Arra kérjük az előterjesztőt, vonja vissza ezt a javaslatot, és a Lehet Más a Politika legutóbb benyújtott javaslatát tűzzük napirendre, vagyük tárgysorozatba, és arról tárgyaljunk, hogy mindezek a dokumentumok mindenki számára hozzáférhetővé, nyilvánossá váljanak. Ehhez kérjük támogatásukat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Független képviselők nem vesznek részt a vitában, ezért most kettőperces felszólalások következnek. Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Magyar Szocialista Párt nevében, nyugodtan mondhatom, többször ismételtük meg és erősítettük meg azt, hogy az ügynököték nyilvánosságának biztosítását támogattuk, támogatjuk és támogatni is fogjuk. Ez a törvénytervezet, amely előttünk van, az én személyes megítésem szerint visszalépéseket is hordoz magában.

(13.10)

Visszalépéseket hordoz magában, mert kibúvót ad a levéltár által kezelendő iratok kötelező átadása alól - kibúvót; nem megerősítést, hanem kibúvót. A törvény hatálya alá tartozó szervek minden nehézség nélkül megtagadhatják - mondom: megtagadhatják - a számukra úgymond kedvesnek mondható iratok levéltárnak való átadását, ami egyébként ellentétes még ennek a törvénytervezetnek a logikájával is.

Azt kell mondanom, hogy az ügynökmúlt és a mai törvényjavaslat között nincs szoros korreláció. Dokumentumok, iratok felhasználhatóságának vagy felhasználhatatlanságának kérdésköre vetődik fel. Az iratok felhasználhatóságát korlátozni kívánják. Joggal tehető fel a kérdés, és feltételre is került: kinek vagy kiknek az érdekében történik mindez?

Jogosnak tartom azokat a felvetéseket is, amelyek arról szólnak, joggal, hogy az emberek gyanúperrel élhetnek a tekintetben, hogy ez a fajta viselkedés gyakorlatilag egyesek múltjának az eltakarását szolgálja. Én azt gondolom, ez a törvényjavaslat semmire nem jó az ügy megoldása tekintetében. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki a hátralévő időkeretben a napirenddel összefüggésben felszólalni. *(Jelzésre:)* Szávay István képviselő úr jelentkezett. Öné a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ismét, sokadjára és nem véletlenül kérem Vejkey képviselőtársamat, hogy előterjesztőként válaszoljon a felvetésekre. Azért érzem szükségét ennek a nyomatékosításnak, mert az elmúlt hónapokban és az elmúlt egy-két évben volt már néhány olyan törvényjavaslat, amely kapcsolódó problémákat vetett fel, illetve Vejkey képviselőtársammal is kerültünk már olyan helyzetbe, hogy nagyon súlyos kérdések felmerültek, amelyekre ön nemes egyszerűséggel nem volt hajlandó a vitában válaszolni, főleg úgy, hogy ezek a problémák, amelyek a javaslat egyes elemeiben visszalépést vizionálnak, vagy azt fogalmazzák meg, hogy esetleg ez a javaslat visszalépést is jelenthet bizonyos tekintetben, úgy gondolom, aggodalomra adhatnak okot mindenki számára, aki egyébként jó szándékkal közelít ehhez a törvényhez, márpedig az állambiztonsági múlt feltárása egy olyan kérdés, amelyben mind az LMP, mind az MSZP, mind a Jobbik sokkal határozottabb álláspontot képvisel már évek óta, mint önök.

Ha jól hallottam, de a világért nem szeretnék az ellenzéki képviselőtársaimnak a nevében beszélni, mindhárom párt részéről elhangzott vagy felmerült az, hogy támogathatók lennének a javaslatnak azok az elemei, amelyek előrelépést jelentenek a nyilvánosság felé, ugyanakkor annak vannak problémás elemei, amelyek nehezé teszik többünk számára a javaslatnak a támogatását. Ezért kérem a képviselőtársamat ismét, hogy ezt az ügyet most beszéljük meg, ne a zárszóban reagáljon, mert akkor nekünk

arra már nincs lehetőségünk válaszolni. Van még minden frakciónak időkerete; én azt javaslom, képviselő úr, hogy ezt a kérdést vitassuk meg most, hogy mi is tisztán tudjunk látni és felelős álláspontot tudjunk hozni, vagy pontosabban: javasolni a frakcióink számára a végszavazásra. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat, kíván-e mint előterjesztő a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm Hoppál képviselőtársunk és államtitkár úr támogató nyilatkozatát a kormány részéről.

Az egyes frakciók részéről valóban Bárándy Gergely képviselőtársunk az MSZP részéről azt mondta, hogy holnap fognak még erről a kérdéstről, a törvényjavaslatról beszélni. Én kérem, hogy támogassák azt. Szávay István jobbikos képviselőtársunk azt mondta, hogy alapvetően támogatásra érdemesnek tartják a javaslatot, Sallai R. Benedek LMP-s képviselőtársunk viszont azt mondta, hogy ő kifejezetten nem támogatja, sőt, hogy vegyüek le ezt a javaslatot, és helyette az, amit ők korábban benyújtottak, újra benyújtásra fog kerülni, és inkább azt támogassuk. Én ezzel kapcsolatban köszönöm azoknak, akik támogatnák a javaslatunkat.

Visszatérve a feltett kérdésekre, mert voltak elhangzott kérdések is, elsődlegesen Bárándy Gergely képviselőtársunk részéről, aki két kérdést tett fel. Az egyik kérdés az volt, hogy minden iratot továbbítani kellett korábban a levéltárnak, miért változna meg most ez a rendelkezés. Nyilvánvaló, hogy a titkosítási idő lejártához kapcsolódóan tette fel a képviselőtársunk ezt a kérdést, azonban nyilván önmagában az, ha egy titkosítási idő lejárt egy irat vonatkozásában, még nem jelenti azt, hogy éles adat ne lenne benne, olyan éles adat, ami a magyar állambiztonsági érdeket *(Szávay István közbeszól.)* ne sértené. Tehát én úgy gondolom, hogy ez lehet a megfelelő válasz erre a kérdésre.

Feltette a másik kérdésben azt is, hogy miért kellett kivételes eljárás alapján eljárni a jelen törvényjavaslat kapcsán. Tulajdonképpen volt egy vízióanalízis is, mintha egy lex Varga törvényről lenne jelen esetben szó.

Tisztelt Képviselőtársam! Ezt vissza kell utasítanom. Nyilván ilyen törvények nincsenek *(Szávay István közbeszól.)*, de - feltételezve, de el nem fogadva az ön feltételezését - ha volnának ilyenek, akkor nyilván úgy került volna a tisztelt Ház elé a törvényjavaslat, hogy már az elsőfokú bíróság is ennek megfelelően tudjon ítéletet hozni, és nem bevárva azt a kockázatot, hogy vajon az első fok milyen ítéletet fog hozni a volt képviselőtársunk ügyében.

Szávay István képviselőtársunk megerősítette a kérdéseket, amelyeket Bárándy Gergely képviselőtársunk feltett, tehát azokra válaszoltam. Ő kifogásolta, hogy Biszku Bélát miért említettem az expozéban. Nyilvánvalóan olyan szövegösszefüggésben említettem Biszku Bélát, ami az illetőre nem pozitív megnyilvánulás volt, tehát nem pozitív konstellációban volt, hanem magának az ügynökkérdésnek egy elég meghatározó negatív lenyomataként.

Szávay képviselőtársunk Btk.-módosítást is javasolt a vezérszónoki felszólalásában, illetve igazából az igazságszolgáltatás működését kritizálta több ügyben. Azt kell mondanom, hogy az igazságszolgáltatás, mármint a bíróságok működése vonatkozásában bizonyos szinten igaza van. Igaza van, mert nekünk is nagy szívfájdalmunk az, de tudomásul kell venni, hogy a bírói hatalom önálló hatalmi ág, erre se a parlamentnek, se a kormánynak ráhatása nincs, és ez *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nagy baj ez, mi? - Majd ezt is megoldjátok!)* így is jó. A bíróságoknak és maguknak a bírácoknak a saját lelkiismeretük és a saját jogi tudásuk alapján kell dönteniük, akkor is, ha ez tetszik nekünk, akkor is, ha nem, de én úgy gondolom, hogy a hatalmi ágak szétválasztása egy fontos alappillére a demokráciának, és ebbe beleszólni akárki részéről is méltatlan lenne.

Felvetette Szávay István képviselőtársunk azt is, hogy hányszor tettek javaslatot arra, hogy a lengyel nemzeti emlékezet intézete, az IPN Magyarországon is megvalósuljon.

(13.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Működik nálunk a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, amelyik ekvivalens az IPN intézettel, akár tetszik, akár nem Szávay képviselőtársunknak.

Sallai R. Benedek LMP-s képviselőtársunk vezérszónoki felszólalásával kapcsolatban: sajnáljuk, hogy az LMP nem támogatja a törvényjavaslatot. Ma volt egy szavazás, ahol a saját módosító javaslatukat sem támogatták, elfordultak a saját módosító javaslatuktól is. Aggodalommal tölt el bennünket, hogy így fordulnak el a kommunizmus bűneinek feltárásától is, különösen a jelen törvényjavaslat kapcsán.

Kritizálta az új polgári perrendtartást, de nyilvánvaló, hogy ez az új Be.-re is irányult, holott tudomásom szerint az önök részéről az új Pp. és az új Be. kidolgozásán szintén szakemberek vettek részt, és az Igazságügyi Minisztériumban többször volt ötpárti egyeztetés, s akkor ilyen problémákat soha nem hoztak föl. Lehet, hogy kifejezetten nem támogatták a szavazás során pártpolitikai célokból, de azok a szakértők, akik részt vettek a szakmai munkákban és az ötpárti egyeztetéseken, mindvégig támogatták. Köszönöm megtisztelő figyelmüket és kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvasásához szükséges törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15866. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár asszony.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)*

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány 2017. május 29-én nyújtotta be az Országgyűléshez az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvasásához szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatot. A törvényjavaslat a központi hivatalok és a költségvetési szerv formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával kapcsolatos kormányzati döntések végrehajtásához kapcsolódik.

A kormány az államigazgatási szervezetrendszer egyszerűbb szerkezetének és takarékos működésének a megvalósítása érdekében döntött arról, hogy 2017. november 1-jétől az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság beolvad a Magyar Államkincstárba. A beolvasás a Kincstár számára az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság által jelenleg ellátott feladatok átvételét is jelenti. A törvényjavaslat az átalakulással összefüggésben a Kincstár működéséhez kapcsolódó egyes kérdéseket rendez, és a beolvasás miatt szükséges törvénymódosításokat tartalmazza.

A közfeladatok hatékony ellátásának biztosítása érdekében a kormány célja olyan államigazgatási struktúra kialakítása, amelyben központi szinten a minisztériumok, az egyes kiemelt államigazgatási feladatok érdekében a megmaradó központi hivatalok, mint például a Magyar Államkincstár, valamint a rendvédelmi és az intézményfenntartó szervek helyezkednek el. Az államigazgatás szerkezetének racionalizálása és takarékos működésének megvalósítása megkívánja tehát, hogy a lakossági pénzügyi ellátásokkal, kifizetésekkel kapcsolatos feladatokat egyetlen központi hivatal, a Magyar Államkincstár lássa el. Mindez elősegíti az állami pénzügyi ellátások központi folyósítási feltételeinek kialakítását. Ez a folyamat az ONYF-en belül már megkezdődött, és 2017. november 1-jétől a Kincstár keretei között folytatódik.

A pénzügyi szolgáltatások fejlesztésének kiemelt célja a minél szélesebb körű integráció megvalósítása és a hatékonyság növelése. A legfőbb szempont pedig az, hogy az ügyfelek a jelenlegi széttagolt ügyintézés helyett egyszerűbb és hatékonyabb eljárás révén jussanak hozzá az ellátásukhoz. Ennek a lényege, hogy a jövőben valamennyi állami pénzügyi ellátás-

hoz a Magyar Államkincstár szakrendszerén keresztül jutnak hozzá az állampolgárok. Az integrációs folyamat végeztével így néhány éven belül bármilyen folyósítási eseményt, ügyintézési igényt ugyanaz a szervezet azonos eljárást követve fog intézni.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság jelenleg központi nyugdíjbiztosítási szervként, központi családtámogatási szervként, szociális hatóságként és egészségbiztosítási szervként is végez számára meghatározott feladatokat. Melyek tehát azok a feladatok, amelyeket a beolvasás következtében a Kincstár fog ellátni? A Nyugdíjbiztosítási Alap kezelésével kapcsolatos tervezési, gazdálkodási és elszámolási feladatok, a társadalombiztosítási nyilvántartáshoz kötődő központi feladatok. E körbe tartoznak a nyugdíjbiztosítási és a pénzügyi egészségbiztosítási ellátások mellett számos egyéb juttatással kapcsolatos központi feladatok is. A családtámogatási ellátások, a fogyatékosági támogatás, a nyugellátások, a pénzügyi egészségbiztosítási ellátások megállapítását a kormányhivatalok jelenleg is központi informatikai rendszerekre, szakigazgatási támogatásra támaszkodva végzik egységes eljárás szerint. Egyes szociális hatósági nyilvántartások működtetésével és adatszolgáltatással kapcsolatos központi feladatok is ebbe a körbe tartoznak.

A legjelentősebb feladat az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Nyugdíjnyújtó Igazgatóságának, közkeletű kifejezéssel élve a Nyufignak az átvétele. Ezzel közel 3 millió személy nyugdíja, ellátása, valamint a gyermeket nevelő családokat megillető családi pótlék és további rendszeres pénzellátások havonkénti számfejtése, utalása is a Magyar Államkincstár felelősségi körébe kerül.

Tisztelt Országgyűlés! A Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért és a nyugdíjbiztosítási ágazatért a felelősséget az integrációt követően is az Emberi Erőforrások Minisztériuma viseli. Az alapkezelés tényleges végrehajtása azonban ezt követően már a Magyar Államkincstár feladata lesz. Ez a modell csak akkor működőképes, ha az Emberi Erőforrások Minisztériuma megfelelő szakmai irányítási hatáskörökkel rendelkezik e kincstári tevékenység felett. Így egy kézben marad a hatósági munkát végző járási hivatalok, illetve megyei kormányhivatalok, valamint a Kincstár e tevékenységének szakmai irányítása. Ez a megoldás hasonló a Kincstárhoz került vidékfejlesztési feladatok szakmai irányításához. Az irányítási modell egyes részleteit alacsonyabb szintű jogszabályokban szükséges és fogjuk rendezni.

Tisztelt Országgyűlés! Mint láthatjuk, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság beolvasása a Magyar Államkincstárba nagyarányú feladatkörbővítéssel és szervezeti átalakulással jár. Ehhez is szükséges az alacsonyabb szintű jogszabályok módosítása a nyugdíjbiztosítás, az egészségbiztosítás, a családtámogatások és a szociális gyermekvédelmi ellátások terén.

A benyújtott törvényjavaslat tartalmazza a társadalombiztosítás pénzügyi alapjaival, az állampolgárok személyes adatainak kezelésével, a szociális ellátásokkal és a nyugdíjbiztosítási ellátásokkal kap-

csolatos törvényi szintű rendelkezések módosítását is. Ezek a módosítások azonban természetesen nem jelentenek érdemi újraszabályozást. Mindez megteremti a feltételét annak, hogy a Kincstárhoz kerülő feladatok ellátása, ahogy eddig, a jövőben is zökkenőmentesen történjen meg. Ez egy alapvető követelmény, mivel az elmúlt időszakban az ellátások folyósításában fennakadás nem merült fel, és ilyen a jövőben sem történhet.

A Kincstárba beolvadó Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságon belül jelenleg is két igazgatási szerv, a központi és a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság működik, amelyek feladat- és hatásköre egymástól most is elkülönül. A központi és a folyósítási feladatok eltérő jellege ennek a szervezeti modellnek a fenntartását indokolja a jövőben is. A törvényjavaslat biztosítja, hogy a két igazgatási szerv munkatársainak foglalkoztatási feltételei a jövőben se változzanak a jelenlegihez képest.

A törvényjavaslat a polgárok személyi adatainak és lakcímeinek nyilvántartásáról szóló törvény módosítását is kezdeményezi. Ez a személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások, szolgáltatások, gyermekjóléti alapellátások és gyermekvédelmi szakellátások finanszírozásának ellenőrzése céljából vezetett nyilvántartások Magyar Államkincstárhoz kerülése miatt szükséges.

Ugyancsak része a törvényjavaslatnak a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény, a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló törvény, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény módosítása. Ezek a változások az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság által vezetett szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi nyilvántartások jövőbeni kincstári kezelését alapozzák meg.

A folyósítási szakrendszerek integrációja, fejlesztése az Európai Unió támogatásával fejlesztési forrásokból valósul meg.

(13-30)

Ez összességében 10 milliárd forintos nagyságrendű támogatást jelent az állami pénzbeli ellátórendszerek hatékonyabb működtetéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A fentiekben röviden ismertetett módosítások az államigazgatás és a társadalombiztosítás hatékonyabb és korszerűbb működését fogják eredményezni, továbbá megalapozzák a szervezeti kereteit annak, hogy az állam integrált és korszerű rendszerben gondoskodjon a központi pénzellátások kifizetéséről és nyilvántartásáról.

Kérem önöket, szíveskedjenek a törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányparti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Dunai Mónika

képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A központi hivatalok és a költségvetési szervi formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával kapcsolatos intézkedésekről szóló 1312/2016. kormányhatározat szerint az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, ahogyan azt már államtitkár asszony is részletesen elmondta, 2017. november 1-jétől beolvad a Magyar Államkincstárba.

Ez a folyamat, amint látják tisztelt képviselőtársaim, már körülbelül egy éve megkezdődött. Több lépcső kell ahhoz, hogy ez a hatalmas rendszer megváltozhasson, és zökkenőmentesen, hibák nélkül sikerüljön ez a beolvadás. Már idén január 1-jétől és amint látjuk, majd november 1-jétől lesz teljessé ez a folyamat. Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság felépítése és tevékenysége a Magyar Államkincstárba történő integráció előkészítéseként több lépésben már jelentősen átalakult, ideértve a hatósági jogkörök szűkítését, más feladatok átvételét, az ellátások folyósításának, a pénzügyi nyilvántartás koncepcionális átalakításának folyamatát.

A hatósági hatáskörök már átrendeződtek. A kormányhatározat 4. pontjában meghatározott hatósági feladat- és hatáskörök központi hivatali szintről megyei, illetve járási hivatali szintre, illetve megyei kormányhivatali szintről járási hivatali szintre kerültek ez év, 2017. január 1-jétől. Ezek olyan lépések, amelyek állampolgárbarát intézkedések, hiszen fontos, hogy minél közelebb kerüljenek az ellátandó személyekhez a hivatalok.

A központi feladatok is bővültek. A hatósági hatáskörök átrendezése következtében az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság az alapkezelői és folyósítási feladataihoz kapcsolódóan racionalizálni tudta a nyugdíjbiztosítási, a rehabilitációs és a családtámogatási szakterület visszafizetési, megtérítési határozatainak alapuló követelések nyilvántartását. Informatikai fejlesztés révén megoldották a nyugdíjbiztosítási jog szerzése céljából köthető megállapodásokhoz kapcsolódó befizetések központi nyilvántartását és kezelését. Ez az egységes nyilvántartási rendszer rendkívül fontos.

2017. január 1-jétől be lett vezetve a nyugdíj melletti munkavégzés alapján járó nyugdíjnövelés hivatalból történő megállapítása. Szintén 2017. január 1-től a családtámogatási ellátásokat központilag folyósítják az egyéb, a Nyufig által folyósított ellátások mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! A központi hivatalok feladatellátásának racionalizálása céljából a társadalombiztosítási és családtámogatási ellátásokhoz kapcsolódó központi feladatoknak az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatósághoz telepítése már azt a távolabbi célt is szolgálta, hogy a Kincstárba történő integrálódást követően egyetlen szerv feladatkörébe tartozóan összpontosuljanak a nagy állami ellátórendszerek. Ezen intézkedések során elsődleges

szempont, hogy az átalakítás ne veszélyeztesse az érintett pénzbeli ellátások folyósítását, ne veszélyeztesse a lakossági szolgáltatások folyamatos és zökkenőmentes biztosítását.

2017. január 1-jétől az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság átvette az Országos Egészségbiztosítási Pénztártól az egészségbiztosítási pénzbeli ellátásokkal, a baleseti táppénzzel és az utazási költségtérítéssel kapcsolatos központi feladatokat. A fentiek magukban foglalták az érintett ellátásokkal kapcsolatos szabályozási, szakigazgatási és felügyeleti feladatokat mellett az ellátások megállapítását támogató informatikai szakrendszer működtetésével és fejlesztésével kapcsolatos feladatot is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiekben túlmenően az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság feladatellátásának leírtak szerinti átalakítása következtében már kialakításra kerültek a jövőbeni egységes kincstári működés megteremtésének alapjai. Így 2017 elejétől a 2017 előtt is a Nyufig által folyósított nyugellátások, szociális ellátások mellett a más életszakaszban kifizetett családtámogatási ellátásokat is ugyanazon szakrendszerből folyósítják. Ezzel a legnagyobb központi rendszerből az eddigi 2,6 millió fős létszámhoz képest mintegy 50 százalékkal több, mintegy 4 millió személy ellátását folyósítják már.

A Nyufig korábbi és 2017-től átvett ellátásainak terhére érvényesített követelések nyilvántartása, kezelése is immáron egységessé vált. Így az állami ellátások jóval nagyobb körében érvényesíthető az azonos szemlélet, az azonos ügykezelés és az azonos elbírálás. A nyugellátások, családtámogatások nyilvántartása mellett az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság felelősségi körébe kerültek a pénzbeli egészségbiztosítási ellátások központi feladatai, illetve a megváltozott munkaképességűek ellátási, szolgáltatási és a szociális szolgáltatások nyilvántartási rendszerei is.

Ezekkel a lépésekkel a pénzbeli ellátás jóval szélesebb körben épülhet intézményen belüli folyamatokra, a szakmai irányítás, az ügyfél-tájékoztatás, illetve az egyéb szakrendszerek informatikai támogatása is. Közelebb került a pénzbeli ellátások jogosultság-nyilvántartási, hatósági döntéshozatali, támogatási és folyósítási rendszerének integrálása.

A feladatok további hatékony és felelős ellátásához az szükséges, hogy az EMMI az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Magyar Államkincstár-hoz kerülő feladatainak szakmai irányítója legyen. A Magyar Államkincstár felügyelete egyebekben, tudjuk jól, az NGM-hez tartozik. A szakmai irányítói feladatkörök megegyeznének azzal, amit az EMMI a kormányhivatalok fölött gyakorol. A megosztott irányítás egyébként a központi hivatalok esetében nem példa nélküli. Éppen a Magyar Államkincstár vidékfejlesztési feladatai tekintetében a szakmai irányító a Miniszterelnökség.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat szerint a beolvadást követően az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság központjának munkatársai a MÁK-központ-hoz kerülnek; míg a nyugdíjfolyósító igazga-

tóságból létrejön a MÁK új igazgatási szerve, a központ a 18 területi szerv mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért ecseteltem részletesebben a 2017. január 1-jén már bekövetkezett változásokat, mert ezek igen lényegi lépéseknek bizonyulnak. A mostani törvény, amit tárgyalunk, tíz olyan törvényt érint, amelyek megfelelő szakaszaiba szükséges törvényi szinten beilleszteni azokat a módosításokat, amelyek a tavalyi, 2016-os kormányhatározatnak megfelelnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Kincstár a központi közpénzek elköltésének résztvevője és egyben felügyelője is. Feladata a közpénzek útjának nyomon követése, hogy jogosulatlan kifizetések ne történhessenek.

(13.40)

Mint ilyen szerv, nagyon fontos az átláthatóság biztosításában is. Ezenfelül a törvény vonulata egybevág a kormány bürokráciacsökkentési elképzelésével is, és ezt a célt teljes mértékben szolgálja, vagyis egy állami szervhez kerüljenek azok a feladatok, amelyek eddig párhuzamosan voltak megoldva, esetleges túlköltségeket is beleszámítva.

Mindezek alapján, tisztelt képviselőtársaim, a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a kormányhatározat célját is, a 2017. január 1-jén bekövetkezett változásokat is és a jelen törvényjavaslattal szabályozandó tíz törvény módosítását is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Nem is nagyon értem, hogy miért van itt ez a napirend a tavaszi ülészak utolsó előtti napján, de hát csapjunk bele!

Tisztelt Ház! Ahogy mondtam, érthetetlen, hogy miért kellett erről egy önálló törvényjavaslat, mintha ez egy olyan helyes dolog lenne, amit külön törvényben kell mutogatni. Meg kell jegyezni azt is, hogy közel száz éve működő struktúrát, illetve ebben a formájában és névvel konkrétan 24 éve létező szervezetet szüntetnek meg. Az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóságnak mint jogelőd szervezetnek 1993. évi átalakítását követően jött létre, mint ismeretes, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság. Érdemes idézni, hogy mi szerepel az ONYF honlapján szereplő, a hivatalt bemutató kötetben: „Magyarországon a kötelező nyugdíjrendszer gyakorlati működtetésében fontos szerepet tölt be az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság. Az ONYF a szociális nyugdíjpolitikáért felelős miniszter irányítása alatt álló központi hivatal, központi költségvetési szerv.” Na, ezt szünteti meg végleg a kormány. Vegyük sorra a problémákat!

Az első: a nyugdíj-megállapítást ellátó szervezeti egységeket előbb benyomták a kormányhivatali főosztályokba, sok más, nem nyugdíjfeladat közé, majd 2017-től a kormányhivatalok kijelölt járási hivatalaiba. Ezért, hogy a felszínen elkerüljék az összeférhetlenséget, a másodfokú jogorvoslati elbírálást országos hatáskörrel a Fővárosi Kormányhivatalra telepítették.

A második probléma: az egész átgondolatlan menetrendet előbb a túlzó centralizáció, majd az értelmetlen, szintén túlzó decentralizáció jellemezte. A járási hivatalok többségében, ahol korábban nem működött nyugdíjbiztosítási kirendeltség, hiányzik a szakmai, ügyviteli, illetve az azt támogató informatikai feltételrendszer. A jogalkalmazásra még nagyvonalúan sem lehet ráfogni, hogy egységes. Ez a lépés az előzményekre tekintettel, ami 2011-től zajlik, és előbb jogilag, majd szervezetenként a kormányhivatalokba integrálták a nyugdíjbiztosító területi szervezeteit, a megyei nyugdíjbiztosítási igazgatóságokat, és ahol szükséges volt, azok kirendeltségeit is, okszerűen vezettek ide. Közben az ONYF alól más szempontból is kihúzták a sámlit, gyakorlatilag jog- és hatásköre nyugdíjügyvitelre nulla lett. A legnagyobb csapás, ami az ügyfelekre nézve is tragédia, hogy gyakorlatilag megszűnt a központi szakigazgatás és a speciális nyugdíjellenőrzés.

A harmadik probléma: a javaslatban szó van arról, hogy a kormányhivatalok kiadásai nem az alapokat terhelik, a többszörös áttétel szintén kizárja a tényleges működtetési költségek korrekt számbavételét. Az ONYF és az EMMI történelmi felelőssége - vagy inkább felelőtlensége -, hogy beállt a Lázár János által diktált sorba, és százéves ügyviteli kultúrát vert szét, ahelyett, hogy érvekkel küzdött volna, segítségül hívta volna a területet uraló KDNP-s politikai vezetést, buta módon bevállalt minden testidegen feladatot, bekebelezte az elkülönült speciális ügyviteli feladatot ellátó Nyufigot, és országosan bevállalta a kormányhivatalok ügyiratainak központi szkennelését, amely ezer gond alapja. A Nyugdíjbiztosítási Alap kezelése is formálissá vált, de maga a Nyugdíjalap is.

A negyedik ilyen probléma: elszomorító, és az okát is csak sejteni lehet, hogy miért kellett szétverni egy igazoltan jól és hatékonyan, reális működési költséggel járó ágazati nyugdíjbiztosítási igazgatási rendszert. Ezzel a Fidesz azt üzeni a több millió nyugdíjra jogot szerző aktív biztosítottak és a 3 millió külföldi ellátásban részesülőnek, hogy ügyük nem ér meg egy elkülönült igazgatási rendszert, ennél szerintük jobb a vegyesboltos megoldás. Ez szégyen, és ilyen felállás tudomásom szerint az Európai Unió egyetlenegy tagországában nincs.

Az ötödik ilyen probléma: mivel a mindenkori nyugdíjrendszer működtetőiről, üzemeltetőiről van szó, nem mindegy ezért, hogy egy jövőbeni új nyugdíjrendszert ebben a keretben lehet-e megnyugtatóan levezényelni a sok irányítási, felügyeleti áttétel miatt. Egyébként a most benyújtott törvényjavaslat is elleplezi a lényegét, ezért az ügyfél igazából nem is tudja konkrétan, nyugdíjügyének ki a gazdája.

A hatodik ilyen probléma: az azért elgondolkodtató véleményem szerint, hogy a nyugdíjügyeket a MEH-hez tartozó szervezeti rendszer - itt a kormányhivatalokról, járási hivatalokról van szó - végzi, a költségvetésük is ott van, plusz a munkajogi eszközrendszer is. A nyugdíjak folyósításához szükséges ügyviteli feladatokat az NGM-hez tartozó Kincstár végzi - gondolom, lehatárolt keretek között, mert enélkül nem lehetne a Nyugdíjalap szempontjából tisztán látni a működési költségeket illetően. Ezek mellett még ott van a társadalombiztosítási szabályozásért felelős EMMI is. Kérdés, lehet-e ilyen keretek között korrekt központi szakigazgatást és egységes jogalkalmazást végezni. Elég zavarosnak érzem a helyzetet. Nehéz kihámozni, hogy mennyibe is kerül a nyugdíjrendszer működtetése, pedig ez korábban elfogadott követelmény volt.

Summa summarum, a kormány az elmúlt hét évben szisztematikusan számolta fel a társadalombiztosítás rendszerét, az Alaptörvényben már a kifejezés sem szerepel, a járulékokat átnevezték szociális adóvá. Számos szerzett jogot elvettek a rokkantnyugdíjak megszüntetésével, a korhatár előtti ellátások megszüntetésével. Emellett felszámolták a magánnyugdíjrendszert is, elköltötték 3 millió ember megtakarítását, a portfólió egy jelentős része pedig Fidesz-közeli oligarchákhoz került. Itt utalnék Schmidt Máriára, Szivek Norbertre vagy a UniCredit Bankra. Az igazgatási rendszerben túlzott és erőltetett központosításba kezdtek, amivel egy jól működő szervezeti rendszert tettek tönkre. Az összevonások, leépítések révén jelentősen növelték az ügyintézők terheit, csúszások voltak a nyugdíj-megállapítási eljárások során. Azzal, hogy megszüntetik önálló intézményként az ONYF-et, lényegében koronát tesznek az eddigi átalakításokra. Ezzel az EU-s országok közül egyedül hungarikumként megszűnik az állami társadalombiztosítás nyugdíjbiztosítási ágazati igazgatási rendszerének már korábban halálra ítélt központi hivatala.

Tisztelt Ház! Tekintettel arra, hogy az elmúlt években kiüresítették az ONYF szerepét, így érthető a teljes felszámolása, ugyanakkor ezzel lényegében megszűnik a Nyugdíjbiztosítási Alap eddigi elkülönülése, és ez már csak a nevében lesz egy alap, valójában csupán egy költségvetési fejezet marad.

A kormány ezzel a lépéssel beismeri, hogy számára a nyugdíj, a nyugdíjak csupán egy költségvetési tétel, egy kincstári feladat - ennyit ér számára a nyugdíjrendszer fenntarthatóságának biztosítása és ágazati függetlensége!

Az előterjesztést az MSZP a holnapi nap szavazásán nem fogja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisz-

telt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Természetesen a Jobbik frakciója sem fogja támogatni a szavazáson az előterjesztést, ami most előttünk fekszik, több szempontból nem fogja támogatni. Az egyik - kapcsolódva kicsit az előttem szólóhoz -, hogy én is onnan kezdeném a sort, hogy az új Alaptörvény elfogadásánál a régi alkotmányhoz képest a társadalombiztosítás kikerült az Alaptörvényből, és nem sokkal később a nyugdíjbiztosítási járulékok is úgy-ahogy megszűnt, és most már szociális hozzájárulási adót fizetünk. A különböző juttatások rendszerében fontos elemnek tartom azt, hogy létezzenek a biztosítási alapú juttatások. Úgy gondolom, hogy ami folyamatot most látunk, az ennek a szétverése. Ahogy az előbb már hallhattuk, ténylegesen csak egy költségvetési tételként fog szerepelni akár a kifizetett nyugdíjak összege.

Hová fogunk így jutni attól a jogos követeléstől, ami egyébként a mi programunkban, a választási programunkban is már régóta, kezdetektől fogva szerepel, hogy az egyéni számlavezetés lehetősége megnyíljon a nyugdíjbiztosítás rendszerében? Fényvékre kerültünk ettől. Én azt gondolom egyébként, hogy a kormánynak pont ez a célja, hogy ez megvalósíthatatlan, követhetetlen legyen, stabilizálja és még jobban bebetonozza ezt a rendszert, amit most is tapasztalhatunk, ezt a felosztó-kirovó rendszert stabilizálja.

(13.50)

Úgy gondolom, inkább megreformálni kellene és nem stabilizálni a régi rendszert, inkább megreformálni kellene a nyugdíjrendszert, egészen máshogy kellene hozzájárulni ehhez a témakörhöz.

A másik dolog, amit az államtitkár asszony is említett az exozójában: ez a racionalizálásról szól, ez a megtakarításról szól, ez arról a struktúraátalakításról szól, amit számtalan területen tapasztalhatunk, a központosításról, hogy közvetlenül az adott minisztérium alá tartozzanak az illetékességi területek. Ha a saját szakterületünket nézzük, vagy inkább azt mondanám, ha az EMMI-hez tartozó szakterületeket nézzük, ezek a központosítások mind kudarcba fulladtak. Nem gondolják, hogy ezt be kéne fejezni? Látjuk azt, hogy mi történt a KLIK-kel, ott is ezt a magyarázatot hallottuk, hogy mi ennek az oka; látjuk, hogy mi történt az SZGYF-fel: létrehoztak olyan vízfejeket, amelyek meggyőződésük szerint egyébként plusz költségvetési kiadással járnak, és semmi más célt nem szolgálnak, mint hogy nagyon kiváló, marionettbábuként mozgatható kádertemetőket hoztak létre, beteszik oda a jó embereiket, akik finoman fogalmazva is nagyon sokszor nem igazán állnak szakmai szempontból a csúcson, nincsenek a helyzet magaslatán. Látszik is a rendszeren, látszik is a rendszer összeomlásán, hogy mit okozott ez a központosítás.

Többször elhangzott az, hogy a racionalizáláson túl ez megtakarításokat is jelenthet. Vannak-e esetleg ilyen számítások, hogy a Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság beolvasztása az Államkincstárba konkrétan hány milliárd forint megtakarítással jár? Mert

úgy gondolom, nulla körüli eredményt fogunk kapni, sőt lehet, hogy az előző központosításokból kiindulva még többletköltséggel is fog járni az ilyenfajta átalakítás. A törvényben garanciákat találtunk arra is, hogy a jelenleg a rendszerben dolgozókkal mi lesz, a feladatkörükkel mi lesz. Akkor azt nem értem, hogy ez az összevonás hogyan képezhet megtakarítást, ha a személyi állományban nem fog változás történni, a személyi juttatásokban nem fog változás történni, a feladatok száma nemhogy csökkenni fog, hanem nőni fog, mert az Államkincstárba olvasztással pluszfeladatokat is fog kapni ez az ágazat. Akkor hol van itt a csökkentés, hol van itt a megtakarítás?

Úgy gondolom, ha már a rendszer átalakításáról beszélünk, akkor nem a családtámogatási és egyéb juttatások rendszerét kellett volna hozzájuk integrálni, hanem ezeket a rendszeren belüli pluszfeladatokat kellett volna inkább beépíteni a jelenlegi hivatali struktúrába, gondolok akár a felszólalásomban már említett jogos követelés érvényesítése kapcsán az egyéni számlavezetés kialakítására is. Úgy gondolom, ez struktúrájában, illetve karakterében inkább egy, a főigazgatóság feladataihoz passzoló plusz elemzési, illetve feladatvégzési lehetőség lett volna a jelenlegi törvényi változással hozzáadott feladatok helyett.

Tehát helytelennek tartom az átalakítást, mint mondtam, egy befejezése felé közeledő nagyon rossz folyamat intézkedésének tartom; itt a teljes nyugdíjbiztosítási rendszer szétverésének a folyamatára gondoltam. Azt is látom benne, hogy a központosítás negatív dolog, szakmai szempontból az EMMI-hez tartozó ágazatoknak csak negatívumokat hozott. Nem látom a megtakarítás lehetőségét, szerintem inkább pluszköltségeket jelent, és inkább az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság megerősítését kellett volna feladatul tűzni, nem a beolvasztását, és a megerősítésével inkább a nyugdíjrendszer biztonságosabbá tételéhez köthető pluszfeladatokat kellett volna rájuk ruházni. Így talán fenntarthatóvá vált volna a rendszer, és nem következhetne be az, ami néhány évtizeden belül közzgazdászok, illetve szociális szakemberek jóslata szerint várható, hogy a jelenlegi nyugdíjrendszer, ha nem történik egy mindent felforgató reform, akkor össze fog omlani, mind a demográfiai, mind az egyéb szociológiai helyzet következtében és a várható világgazdasági helyzet következtében is akár.

Tehát inkább erre kéne energiát fordítani, nem újabb vízfejeket létrehozni, összeolvasztással nem újabb giga kormányintézményeket létrehozni, ahol egyébként a sok bába között nagyon sokszor elveszik a gyermek, és a nagyon sok intézkedési szál és a nagyon sok terület, amit összefog egy-egy ilyen intézmény, nagyon sok esetben egy-egy terület elhanyagolásához vezet. Még egyszer mondom, ahogy a folyamatot látjuk, akár az Alaptörvény módosítását, akár a szociális hozzájárulási adó bevezetését tekintve, úgy gondolom, a nyugdíjbiztosítás rendszere lesz az, ami a leginkább kárvallottja lesz ennek a fúzióknak. Úgyhogy még egyszer mondom, frakciónk semmilyen formában nem tudja ezt a javaslatot támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat a kormány központosítási rögeszméjének egy újabb megnyilvánulása. Amióta Lázár János elhatározta, hogy áramvonalasítja a magyar közigazgatást és bürokrácia-csökkenésbe kezd, mást sem látunk, mint átszervezések, összevonások, beolvasztások hosszú sorát. Ezzel nem az átláthatóság nő, hanem, mint ahogy a gyakorlat mutatja, a káosz. Mára teljesen követhetlenné vált, melyik hivatalnál milyen ügyet tudnak intézni a magyar emberek, akkora a kuszaság az egész rendszerben. Sem hatékonyabb, sem takarékosabb, sem versenyképesebb nem lett a magyar közigazgatás, a magyar állam az elmúlt hét évben, ellenkezőleg: a folyamatos átszervezések, a hatáskörök ide-oda tologatása, a dolgozók rakosgatása egyik helyről a másikra sokkal nehezkesebbé tette az államapparátus működését. A dolgozói szegénység, a bérek visszafogása miatt pedig óriásira nőtt a munkaerőhiány, ami csak további terheket rakott az amúgy is túlterhelt dolgozókra.

Ez a helyzet a Magyar Államkincstárral is, ahová most készülnek beolvasztani az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságot. A cél az átszervezéssel az, hogy egyetlen állami kifizetőhely maradjon, a MÁK, az államtól származó valamennyi jövedelmet egyetlen központból utalják, szűnjön meg az önálló egészségbiztosítási és nyugdíjbiztosítási pénztár.

Hogy mennyire átgondoltak ezek az átszervezések, azt jól mutatja egy példa: a családtámogatási ügyeket a kormány 2015-ben a Magyar Államkincstár megyei igazgatóságaitól a fővárosi és megyei kormányhivatalok hatáskörébe utalta, majd két évvel később, idén januártól egy újabb átszervezés keretében az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatósághoz helyezte, hogy novembertől az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság MÁK-ba való beolvasásával ismét az Államkincstárnál köthessenek ki. Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság ugyanarra a sorsra jut, mint az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, amit már meg is szüntetett a kormány. Egy intézményileg és szakmailag önálló nyugdíjbiztosítási pénztárra ugyanolyan szükség lenne ezek után is, mint az önálló OEP-re, de a kormány csak azért is bedarálja ezeket az intézményeket is.

Arról sem akar tudomást venni, hogy ezzel veszélyezteteti például a nyugdíjak utalását is, mert hiába állítja a Magyar Államkincstár vezetője, hogy nem fog csúszni a nyugdíjak kifizetése a szervezeti integrációt követően sem, és a havi közel egymillió ember bérszámfejtése, a kétmillió nyugdíjas ellátásának utalása és más kifizetések a legnagyobb rendben fognak zajlani, az Államkincstár dolgozói erről egészen máshogy gondolkodnak, és az elmúlt évek tapasztalatai sem azt mutatják, hogy az átállások zökkenőmentesek lennének.

A Magyar Államkincstár dolgozói szerint kész csoda, hogy ez a rendszer egyáltalán még működik, és nem omlott össze, aki csak tehetette, már elment a versenyszférába dolgozni magasabb fizetésért. A MÁK-nál dolgozók, hasonlóan a központi államigazgatási szerveknél dolgozó kormánytisztviselőkhöz, már nyolc-tíz éve nem kaptak fizetésemelést, megalázó bérekért dolgoznak, sokan nettó 107 ezer forintos bérminimumot keresnek, rendszeresen túlóráznak. A MÁK dolgozói szerint nagyon is lehetnek fennakadások a fizetések, nyugdíjak utalásában, ha tovább pad a létszám, és még többen hagyják el megélhetési okból az állami szférát, márpedig erre, tisztelt képviselőtársaim, megvan az esély, hiszen a kormány egy újabb évvel halasztotta el a béremelésüket.

(14.00)

A központi állami szerveknél dolgozók kerültek volna sorra harmadik hullámban az állami tisztviselői életpályamodellben 2018 januárjától, de ezt egy újabb évvel elhalasztotta a kormány a költségvetést megalapozó salátatörvényben. Ebben a törvényjavaslatban pedig még azt is meglépik, hogy az ONYF beolvasztásával a MÁK-hoz kerülő volt nyugdíjpénztári dolgozók ne kaphassák meg ugyanazt az illetménykiegészítést, mint a MÁK-dolgozók. Ezzel pedig még tovább súlyosbítják a bérfeszültségeket a mindkét oldalon alacsony keresetű dolgozók között. Nem meglepő ezek után, hogy a dolgozók kétórás figyelemzető sztrájkra készülnek július 17-én, hogy elérjék: emelje végre a kormány annak a közel 200 ezer dolgozónak, köztük a MÁK dolgozóinak a fizetését, akik eddig minden bérintézkedésből kimaradtak, és 2008 óta nem nőtt a bérük.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A jogos követelések teljesítése helyett azonban Lázár János azt üzent nekik cinikusan: nem megengedhető, hogy az állam pénzügyi rendszerével játszsza. Már csak azért is különösen cinikusak a miniszter szavai, mert éppen a kormány játszik az állam pénzügyi rendszerével, amikor nem emeli a dolgozók bérét, és túlterhelt, alulfizetett dolgozóktól várja, hogy működtessék a rendszert. Ha valóban olyan fontos munkát végeznek Lázár János szerint a MÁK dolgozói, hogy az állam pénzügyi rendszerét ők mozdítják, akkor talán meg is kellene fizetni a munkájukat.

Mert tényleg nagy a baj. Egy államkincstári dolgozó elmondása szerint annyira sokakat tudnak elcsábítani a magánszférába, hogy aki még az Államkincstárnál maradt, annak már nagyon komolyan kell küzdenie, hogy egyik hónapban se érezzék meg az emberek a saját bőrükön, mekkora a baj. Kisebb csoda az, hogy még nem vették észre százazrek, hogy mekkora probléma a munkaerőhiány. Ezzel vajon miért nem foglalkozik a kormány?

Az LMP nem támogatja ezt a törvényjavaslatot, mert az ész nélküli, átgondolatlan központosítás egy

újabb megnyilvánulásának tartjuk. Az öncélú centralizáció túl egyetlen érvet sem hallottunk arra, hogy mégis mi értelme van ennek a beolvasztásnak, mi értelme van a nyugdíjbiztosító megszüntetésének, egyáltalán mi lesz ettől jobb. Nem látjuk a szakmai megalapozottságát az integrációnak, mert azt nem tartjuk szakmai indoknak, hogy legyen egyetlen kifizetőhely. Nem látjuk a garanciáit annak, hogy ez az átszervezés nem fogja hátrányosan érinteni az embereket, hogy nem lesz fennakadás, például a nyugdíjak utalásában. Az LMP szerint újabb átszervezés és a munkavállalók éhbéren tartása helyett inkább azon kellene dolgoznia a kormánynak, hogy biztosítsa a szükséges létszámot az állami feladatok biztonságos ellátásához. Ehhez pedig azonnal emelje a botrányosan alacsony béreket, a szakszervezeti követeléseknek megfelelően 50 százalékkal. Tehát azonnali és radikális béremelésre, valamint létszámnövelésre van szükség. Úgy látjuk, hogyha ezt nem teszi meg a kormány, akkor ő lesz egyedül a felelős azért, ha komolyabb működési problémák állnak elő. Ezért felszólítjuk a kormányt, ne vicceljen az emberek fizetésével, ellátásaival, nyugdíjával.

Az LMP nem fogja támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük a felszólalást. Most előre jelentkezett felszólalóként megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Lázár János áramvonalasításról beszél, miközben központosítás zajlik. Veresné Novák Katalin államtitkár asszony: a hatékony működést fogja szolgálni mindez - mondja a felvezető gondolatokban. Miközben az elmúlt esztendőben sok esetben volt tapasztalható az, hogy az utalások biztonsága már így is egy picit megingott. Hozzá kell tenni, hogy a pénzbeli ellátásnak, az utalásnak a biztonsága azáltal, amit most önök elkezdnek „építeni” - idézőjelbe tetten -, az gyakorlatilag az utalások biztonságát fogja ellehetetleníteni. Majd akkor, amikor ezt megtapasztaljuk, akkor kell szembenézniük és akkor kell elviselniük mindazt, ami ennek következményeképpen bekövetkezik. Mondom, az elmúlt hónapok tapasztalásai már alátámasztották.

Az a rendszer, amit önök zilálnak az elmúlt időszakban, az elmúlt esztendőben, az ahhoz vezetett, hogy adott esetben a nyugdíjba vonuló emberek hosszú hónapokon keresztül nem kapták meg az ellátásukat. Ugye, nem gondolják komolyan, hogy tisztességgel így lehet élni az életet? Önök, akik a kormány tagjaiként funkcionálnak, vélhetően minden hónapban hozzájutnak a megfelelő illetményükhöz; azok az emberek, akik messze töredékét kapják nyugellátásban, azok meg hónapokat kell hogy várjanak a nyugdíjukra meg az ellátásukra adott esetben. Azt kell hogy mondjam, nem jó utat járunk.

De nézzük magát ezt a törvénytervezetet meg az elmúlt évek történéseit! Ha nyugdíj, akkor nem kerülhetem meg, és nem is kívánom megkerülni az általános vita kapcsán azt, hogy az elmúlt eszten-

dőkben önök 3 ezer milliárd forintot kivontak, elko-boztak a nyugdíjrendszerből. Tudják, ez a magán-nyugdíjpénztári megtakarítások ellopott pénzei. Az a baj, hogy mindezek mellett önök óriási forrásokat vontak ki a nyugdíjrendszerből. Természetesen ezt tették ezáltal, hogy korábbi jogosultságokat szüntettek meg... (A Veresné Novák Katalin asztala felől érkező zajra:) Nem kell ennyire megijedni ezektől a gondolatoktól (Veresné Novák Katalin: Olyan primitív, képviselő úr, hogy egyszerűen megdöbbsent, komolyan! Hihetetlen, tényleg!), hogy államtitkár asszony leverje a maga környezetében lévő dolgokat. Nem, nem kell, inkább válaszolni kell a felvetődő kérdésekre majd. Válaszolni kell! (Veresné Novák Katalin: Primitív. Kicsit lejjebb lehetne néha venni a hangnemet. Egyszerűen elképesztő... - Az elnök csenget.)

Minősíteni pedig a saját mondandóját meg a kormánya tevékenységét minősítse! Ön nem azért van itt, hogy az országgyűlési képviselők mondandóját minősítse, hanem azért van itt, hogy válaszokat adjon a feltett kérdésekre. (Veresné Novák Katalin: Nyugodjon meg, fogok!) Csak hogy tisztában legyünk a szerepekkel, államtitkár asszony! (Veresné Novák Katalin: Nagyon köszönöm, hogy kioktat! Nagyon sok alapja van rá!) Kérem szépen!

Az a helyzet, államtitkár asszony, hogy sok esetben ön nincs tisztában azzal, hogy mi az ön dolga. Ugyanúgy, mint ahogy most a törvénytervezet előterjesztése kapcsán is mondja azokat a gondolatokat, amelyeket adott esetben hatalmi szóval a szájába adnak, de nem gondolja végig azt, hogy milyen következményekkel párosulnak mindezek.

Szóval, a lényeg a dologban, hogy akkor, amikor önök ellátások sokaságát szüntették meg, most mindegy, hogy a rokkant- vagy a baleseti nyugdíjak kérdésköréhez nyúlunk hozzá vagy bármilyen más előrehozott nyugdíjak dolgához, a rugalmasság meg-fékezését szolgáló ügyekhez, akkor önök azzal együtt, hogy 65 évre emelték 2010 decemberében, akkor legitimizálták - egy népi kezdeményezéssel ellentétben - a nyugdíjkorhatárt, akkor gyakorlatilag egy olyan rendszert állítottak életbe, ami 2022-től már mindenki számára csak a 65 éves kor elérését követően engedi meg a nyugdíjba vonulás lehetőségét. Nem megyek mélyebben bele a történetbe, de az elmúlt hét esztendőben még olyan ügyeket is képviseltek, amely tekintetében azok esetében, akik a 65-ön túl voltak és képesek voltak, munkavállalási készséggel, képességgel, szándékkal, akarattal bírtak és volt fogadókészség a munkájukra, még azokat is büntették a másik oldalon a tekintetben, hogy munkatevékenységet végezhesse. Szóval, fokozatosan kivonultak gyakorlatilag a szociális biztonság finanszírozásából.

Mint mondtam, a legelítélhetőbb tevékenység igazából az, hogy korábban megszerzett jogosultságokat elvettek az emberektől. És eközben gyakorlatilag teljesen szétverték azt a nyugdíjbiztosítási ágazati igazgatási szervezeti rendszert, amely hosszú időn keresztül, évtizedeken keresztül jól, elfogadhatóan és az emberek elégedettségével párosulva működött.

(14.10)

És ezt a folyamatot folytatják tovább. Megnehezítették az ügyintézés menetrendjét, gyengítették annak színvonalát, az ellenőrizhetőségét és sok minden egyéb mást. Most, amikor november 1-jétől beolvad a Magyar Államkincstárba a Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, az az érthetetlen helyzet áll elő, hogy egy közel száz éve működő struktúrát, és ebben a formában, amiben most létezik, nagyjából negyedszázad éves struktúrát szüntetnek meg, zilálnak szét.

Az, hogy önök végleg felszámolják ezt a rendszert, gyakorlatilag azt jelenti és azt igazolja vissza, hogy az önök számára a nyugdíjrendszer fenntarthatósága vagy épp annak a biztonsága, az ágazati függetlensége semmit nem jelent. A nyugdíj megállapítását végző ellátórendszereket, szervezeti egységeket előbb benyomták a kormányhivatalokba, a kormányhivatalok főosztályi szerkezetébe. Egy következő lépésként a kijelölt járási hivatalokhoz rendelték mindezt. Tudja, az a baj, hogy ezeknél a járási hivataloknál ma hiányzik adott esetben a szakmai, nagyon sok tekintetben az ügyviteli és a mindezeket támogató informatikai rendszer is, annak a feltételrendszere is.

Tudom, messze van még az az őszi idő, amikor szembesülni kell majd ezekkel a kérdésekkel, csak amikor majd az informatikai problémák sokasága okán az emberek nem fogják a nyugellátásukat megkapni, nem fogják kézbe kapni ezeket a forrásokat, akkor kell majd megfelelő válaszokat adni, akkor kell majd elmondani az embereknek, hogy miért is van ez. Azért, mert áramvonalasítottunk, azért, mert központosítottunk, azért, mert felszámoltunk olyan rendszereket, amelyek hosszú időn keresztül biztonságosan működtek.

Önök megszüntetik azt a központi - nem központosított - szakigazgatást, ami ennek a feltételrendszerét biztosította. Ezzel bizonyos értelemben a speciális nyugdíjakat érintő nyugdíjellenőrzési rendszereket is felszámolják. Tudja, annak a követelménynek sem tudnak megfelelni, amelyek a korábbiakban elvárás-ként fogalmazódtak meg, hogy a nyugellátáshoz kapcsolódó költségek tisztán és világosan láthatók legyenek. Már csak azért sem tudnak megfelelni, mert nem egy egylépcsős, hanem egy áttételes, többlépcsős rendszeren keresztül kívánják működtetni ezt a rendszert, mint mondtam, a kormányhivatalok főosztályától a járási hivatalokhoz eljutva, majd a MÁK-ba integrálva az egész történetet.

Korábban azt várták el joggal, és mindenki azt várta el, hogy a nyugellátáshoz kapcsolódó finanszírozás költségei tisztán és világosan láthatók legyenek. A kormányhivatalok kiadásai nem az alapokat terhelik. Mint mondtam, többszörös áttéten keresztül épülnek be a rendszerbe. De a legnagyobb problémát abban látom, hogy működő rendszereket számolnak fel önkényes és olyan célok érdekében, amelyek még valójában nem is láthatóak vagy nem is érzékelhetőek. Szétvernek egy igazán jól működő, hatékony rendszert. Nem tudom, mi a motiváció. Nem látom azt, hogy miért teszik mindezt, de azt

érzem, hogy az, amit csinálnak, nagyon sok esetben nagyon sok kárt fog okozni nagyon sok mindenkinek, és ez nincs így rendjén.

Nincs így rendjén, mert önöknek nem az a dolguk, hogy azoknak az embereknek a biztonságát kockáztassák és veszélyeztessék, akik megdolgozott évtizedek munkájának eredményeképpen nyugellátásban részesülnek, hanem az lenne a dolguk, hogy arról gondoskodjanak, hogy még véletlenszerűen se fordulhasson elő olyan helyzet, hogy ennek ők a kárvalottjaivá váljanak.

Győzzön meg engem! Mutassa meg nekem, Európában hány olyan működő rendszer van, amely erre az önök által javasolt rendszerre hasonlít, amely ennek a működési jóság fokát támasztaná alá! Én nem ismerek ilyen rendszert ma Európában. Azt gondolom, hogy nem jó utat járnak. Azt gondolom, hogy az, amit az elmúlt években e tekintetben tesznek, nem hasznot és hozamot termel az emberek számára, hanem veszélyt és kockázatot jelent. Szétzilálni mindig könnyebb bármit, mint összerakni, de úgy összerakni, mint ahogy mondtam, hogy az a valamikor dolgozó, ma pedig nyugdíjban lévő emberek érdekét szolgálja. Egy jól működő rendszert megalapozatlanul szétbombáznai, meggyőződéseim szerint bűn, főleg akkor, amikor az élet be fogja igazolni sajnos azt, amiről beszélek.

Azt akarom mondani, államtitkár asszony, hogy az, amit önök csinálnak, értelmezhető hungarikumként, csak olyan hungarikumként, ami nem jó, ami nem eredménnyel párosul, ami nem az emberek érdekét szolgáló. Önök már korábban eldöntötték, hogy mely szervezeteket - mindegy, hogy ez egészségbiztosítási, nyugellátási tevékenységgel kapcsolatos szervezet - kívánják halálra ítélni. Azt nem tudom csak, hogy miért. Azt nem tudom csak, hogy miért zárják ki ezeknek a működő rendszereknek a hozzáférhetőségéből közvetlen formában az embereket. Azt nem tudom, hogy miért cél az, hogy mindent központosítsanak, és olyan formában működtessenek, amely az ellenőrizhetetlenség kérdéskörével is párosítható.

Úgy látom, hogy a kormány valójában ezzel a lépésével beismeri azt, hogy számára a nyugdíj vagy épp a nyugdíjak működtetésének a rendszere csupán egy költségvetési tétel, amely a Kincstárba elhelyezve a feladatot elvégzi. Ennyit ér az önök számára a nyugdíjrendszer vagy annak a fenntarthatósága, annak a biztonsága, annak az ágazati függetlensége.

Összegezve tehát azt szeretném elmondani - nem megismételve, hanem inkább megerősítve -, hogy az az átalakítási folyamat, amely az áramvonalasítás jegyében zajlik, amely persze valójában kézzelfogható központosítással párosul, és amely előreláthatóan minden valószínűség szerint nagy kockázatokkal bír a tekintetben, hogy a biztonságos nyugellátások tekintetében mindenki számára azt biztosítsa, amit elvárnak tőle, ezt teszi kockára, ezt kockáztatja, az nem egy jó pálya, az nem egy jó út.

Azt szeretném, ha ezeket megfontolnák, ezeket átgondolnák, és nem, mondhatom nyugodt lelkülettel, hebehurgya módon, öncélúan alakítanák és for-

málnak a folyamatok, a rendszerek, a struktúrák átalakítását. Inkább azt kérem öntől, hogy ezeket fontolja meg, mint hogy ingerülten válaszol a képviselői kérdésekre, vagy épp nem válaszol rájuk, hanem majd a végszó kapcsán mond el véleményeket. Arra meg igazából nagyon nem vagyok kíváncsi. Ha menet közben hajlandó válaszolni, azt meghallgatom jó szívvel, és arra én is válaszolok újra önnek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ha megengedi, szeretném megkérdezni, államtitkár asszony, én előbb jelentkeztem, ha most szeretne reagálni, akkor természetesen én... *(Veresné Novák Katalin: Reagálok szívesen.)*

ELNÖK: Elnézést! A Ház rendjét tartsuk be, most a képviselő asszonyé a szó, mert nem jelentkezett államtitkár asszony, ha fog, akkor majd ő is kap szót, úgyhogy most képviselő asszony következik.

(14.20)

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy legelőször Gúr Nándorhoz intézzek egy mondatot. Hogy finom legyek, talán finomabb, mint ön szokott lenni: ön nem volt túlságosan illedelmes, és nemcsak hogy nem volt illedelmes az államtitkár asszonnyal szemben, hanem olyan kioktató hangnemet használt, amire azt gondolom, az államtitkár asszony nem szolgált rá az eddigiekben sem és a mai napon sem, és meggyőződésem, hogy a jövőben sem fog rászolgálni.

Valóban, az államtitkár asszony pontosan tudja a feladatát, mégpedig nagyon jól tudja a feladatát, és jól is végzi a feladatát az általa vezetett államtitkársággal együtt. Egy képviselőnek meg az a feladata, és engedje meg, hogy én meg most akkor önt világosítsam fel erről, hogy elolvassa a törvényjavaslatokat, esetleg háttéranyagokat kérjen hozzá, és felkészüljön. A mai napon az államtitkár asszony pontosan ismeri a benyújtott törvényjavaslatnak nemcsak a betűit, hanem a szellemét, a hátterét, az előzményeit, és hogy hova fog kifutni ez a törvényjavaslat, illetve ez a cél. Ön viszont egész másról beszélt, nem arról, ami le volt írva a törvényjavaslatban. Ön azt a látszatot keltette, hogy itt veszélyben van a nyugdíjrendszer, hogy itt most nem fognak nyugdíjat kapni a magyar emberek - szó sincs erről! Itt egy egyszerűsítő és strukturális átalakításról van szó.

Az köztudomású, hogy a Fidesz és a KDNP egy takarékos és jól működő, állampolgárbarát államot épít. Mi ezen vagyunk. Ön említette, hogy száz évvel ezelőtti rendszert szeretnénk szétzilálni, meg nem is tudom - elkezdtem jegyzetelni -, megszüntetni, szétrombolni. Szó sincs erről! De gondoljunk vissza arra, hogy száz évvel ezelőtt például nem mosógéppel

mostunk. Változik a világ húsz év alatt is, öt év alatt is, száz év alatt meg aztán főleg.

Ha mi egy olyan rendszert gondolunk ki és valósítunk meg, amely azt a célt, amit kítűztünk magunk elé, még egyszer ismétlem: hogy állampolgárbarát, egyszerű, takarékos és felesleges vízfejektől mentes államigazgatást és állami struktúrát alakítsunk ki, tehát ha ez a célunk, akkor meg kell lépnünk olyan módosításokat, és elég bátornak kell ahhoz lennünk, hogy az önök ellenében ezeket a meggyőződésünk szerint a mi céljainkat szolgáló változtatásokat meg-hozzuk, kidolgozzák a minisztériumok, és utána itt a parlamentben megtárgyaljuk, és döntsünk róluk legjobb belátásunk szerint.

Tisztelt Ellenzéki Képviselőtársaim! Tisztelt Gúr Nándor! Amikor önök azt mondták, hogy most megszüntetünk egy nagyon jól működő rendszert, akkor én még egyszer szeretném nyomatékosítani, hogy nem szűnik meg, hanem reményeink szerint még jobban vagy legalább ugyanilyen jól fog működni. És nem kell aggódnia Schmuck Erzsébetnek sem, a MÁK-ban most dolgozók túlterheltsége nem fog nőni ezáltal, hiszen az egyik helyen dolgozó létszám át lesz véve a másik helyre. Tehát azt a feladatot eddig is ellátták valahányan, és most majd a MÁK-ban lehet, hogy éppen ugyanazok az emberek fogják végezni, bár ez munkaszervezési kérdés.

Viszont ami megszűnt, tisztelt Gúr Nándor: az önök idejében valóban egyhavi nyugdíjat vettek el, a 13. havi nyugdíj valóban megszűnt, önök vették el annak idején. Hogy mi hogyan gondoskodunk a nyugdíjasokról: az önök idejében, 2010 előtt százalékosan valóban magasabb volt a nyugdíjemelések mértéke, de az infláció meg a többszöröse, nagyon sokszorosa a mostaninak.

Abban az időszakban az infláció megette, elolvastotta jó néhány évben, huzamos időn keresztül a nyugdíjakat, és az értékállóságát mi állítottuk helyre 2010-ben a nyugdíjasokkal kötött megállapodás keretében. Azóta, 2011 óta a nyugdíjak megőrzik az értékállóságukat, gyakorlatilag az infláció is kimutathatatlan vagy nagyon alacsony százalékok között mozog, nem fenyegeti ez a veszély a nyugdíjasokat. A gazdaság teljesítőképessége függvényében célunk az, hogy nemcsak a különféle foglalkozási ágaknak, hanem bizony a nyugdíjasoknak is egyre többet adjunk. Említhetném most az Erzsébet-utalványt, amit kaptak a nyugdíjasok, vagy a nyugdíjprémiumot, ami vár rájuk, amit tervezünk.

Önök voltak azok, akik a nyugdíjkorhatárt fel-emelték. Önök voltak azok, akik meg akarták adóztatni a nyugdíjakat. Önök voltak azok, akik nyugdíj előtt álló emberek ezreit, tízezreit hozták lehetetlen helyzetbe és tették munkanélkülivé. Ezek közül a legtöbben nők voltak. Ezért vezettük be 2010 után az egyik első intézkedésünként a „Nők 40” nyugdíjlehetőséget.

Én azt gondolom, hogy ha most ennek a törvénynek a vitájánál, ami nem erről szól, és elismerem, most én sem a betérjesztett javaslatról beszéltem, de engedjék meg, hogy ha már nem arról vitatkozunk, ami be van terjesztve, vagyis a tíz tör-

vény technikai részleteiről, hogy hogyan, milyen módon olvad be a Magyar Államkincstárba a Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, akkor engedtessek meg, hogy ha politikai síkra tereltük a szót, akkor politikai vitát is folytassunk egyúttal, ne maradjunk igazságtalanságban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az állásukat elveszített nők és az állásukat elveszített emberek a 2010 előtti időszakban; a bizonytalanság, a rendszer szétzilálása és a létbizonytalanság pont a szocialisták idejében, 2010 előtt volt jellemző, és nemcsak a nyugdíjasokra, hanem az egész társadalomra, a gyermekekre, az idősekre, a munkájukért aggódókra és mindenkire. Akkor nem volt jövője a gyermekeknek, nem volt jövője a nyugdíjasoknak sem. Mi azon vagyunk, hogy ezen változtassunk.

Ha nem értenek egyet azzal, mert lehet ilyet tenni, hogy a Magyar Államkincstárba legyen beolvasztva, akkor mondják azt, hogy nem értenek egyet, de ne tereljék úgy a szót, hogy aki hallgatja ezt a vitát, rögtön megijed, hogy a nyugdíját el akarjuk vonni, hogy nem fog majd most hónapokig nyugdíjat kapni, mert az átállásnak ezek lesznek a következményei. Nem lesznek ilyen következményei.

Amikor önök ezt mondják, akkor nagyon rossz véleményt formálnak az ott dolgozókról. Én azt gondolom, hogy a Magyar Államkincstárban is kiválóan képzett szakemberek dolgoznak, és biztos vagyok benne, hogy minden tőlük telhetőt meg fognak tenni annak érdekében, hogy ez nemcsak a vezetés és az átszervezés kapcsán, hanem a napi munkában is zökkenőmentes tudjon lenni. Innen köszönjük meg az ebben az átszervezési folyamatban betöltött áldozatos munkáját minden egyes dolgozónak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt Schmuck Erzsébetnek címezem: azt mondta, hogy nem is értem - valószínűleg azért, mert az előre megírt szövegben már valahogy feltételezte, hogy amint az államtitkár asszony elmondja az exozéját és én is a vezérszónoklatomban elmondom, hogy milyen indokok alapján támogatjuk a javaslatot, szóval, már akkor feltételezte, hogy nem fogja megérteni, hogy mi ennek a lényege. Én ezt most nem tudom és nem is akarom megítélni, hogy ez most önre, az államtitkár asszonyra vagy rám nézve dehonesztáló.

Azt gondolom, hogy megérteni azt, hogy ennek az egésznek a lényege, a célja mi volt, vitatkozni lehet vele, de én azt gondolom, hogy úgy lehet vitatkozni, ha megértjük, hogy mit akarunk. Mi azt szeretnénk, ha takarékos és átlátható államot építenénk, és ezt építünk. A Magyar Államkincstár pedig az egyik legjobban képzett és az egyik legjobban dolgozó olyan állami szervezet, amely a pénzek, a közpénzek elköltségében teljesen átlátható, nyomon követhető minden. Azt gondolom, hogy pontosan az átláthatóság és a nyomonkövethetőség mint kritérium és a bürokráciacsökkentés és a takarékoság megnyilvánul ebben a döntésben is. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Elsőként Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

(14.30)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Két egyszerű dologról beszélnék ebben a kétpercesben. Az egyik az, hogy az általános vita keretei között nyilván joggal vehető fel azok a kérdések, amelyeket kockázati elemként, kockázati tényezőként gondolunk az átalakítás folyamatáról.

Igen, kockázati elemként és kockázati tényezőként tartjuk azt, hogy az a fajta központosítás, ami most zajlik, előkészítetlenül, legalábbis nem olyan szintű előkészítettséggel, mint ami teljes biztonság adná meg annak a lehetőségét, hogy mondjuk, 2017 őszén minden gond és probléma nélkül mindenki hozzájuthatna a megfelelő szintű ellátásához, amire jogosult, ezek nyilván megalapozzák a kérdések feltételének lehetőségét.

Tudja, a strukturális átalakítás, tisztelt Duna Mónika képviselő asszony, nem csak központosítást jelent vagy nem csak azt jelenthet. Nem, az sok minden mást is jelenthet. És tudja, a takarékos gazdálkodás, amiről ön beszélt a korábbiakban, az meg nem feltétlen csak és azt jelentheti, hogy egy adott kormány a kormányához kapcsolódóan az államtitkárok számát megduplázza, és akkor most nem államtitkár asszonyról beszélek, hanem általában vetten. Csak a takarékoskodásról. A hitelességét annak, amit mondanak e tekintetben kormányzati takarékoságról, meg kell nézni: 2010-ben és 2018-ra tervezett költségvetésben az állam az állami funkciókra fordított források tekintetében hogy néz ki. '10-hez képest, nem abszolút értelemben vetten, arányaiban 20 százalékkal többet fordít a költségvetésből az állami funkciók ellátására ez a kormány. Ennyit a takarékoságról. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót két percre Vágó Sebestyén képviselő úrnak.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Dunai Mónikára szeretnék reagálni. Azért kicsit magamra vettem én is mint ellenzéki képviselő, hogy mit értünk meg mit nem értünk. Elképzeltető, hogy ön az, aki elhiszi a kormányzati kommunikációs elemeket meg azokat a paneleket, amiket kapott, és elképzeltető, hogy ön az, aki nem érti, hogy mi is van a háttérben, és miért kell megváltoztatni ezt a módosítást.

Mondott egypár dolgot, amivel nem igazán tudok egyetérteni. Azzal most nem foglalkozom, hogy majdnem hogy csak egy kávét kérek, ahogy vitatkozni egymással, hogy ki tett rosszabbat és ki ártott jobban a nyugdíjasoknak: azért a mérleg egyensúlyban lenne, sőt most már kezd egy kicsit önök felé elbillenni. Önök voltak, akik elvették a kordedvezményes nyugdíjat, önök voltak, akik megszüntették a rokkantnyugdíjat, és még sorolhatnám, de nem fogok ebbe belemenni.

Amiről viszont beszélni szeretnék, az, hogy az ellenzéki képviselők beszélnek egy százéves rendszer szétrombolásáról, az nem azt jelenti, hogy a száz évvel ezelőtti állapotokat szeretnék visszahozni, mert lehet,

hogyan száz évvel ezelőtt még kézzel mostak, de száz évvel ezelőtt sem keverték össze a mosatlan ruhát a mosatlan edénnyel, mert úgyis mind a kettőt vízben kell csinálni, akkor nyugodtan folyjon együtt. Tehát úgy gondolom, hogy ezen azért el kellene gondolkozni.

Olvassa át megint a törvényjavaslatot, olvasson utána annak, hogy központosítás címén miket hajtott végre a kormány az elmúlt időszakban, azoknak mi lett a vége, utólag kiderült az, fény derült rá és kiderült, hogy mi is volt ennek a tényleges célja és tényleges oka, akkor értelmezze újra a törvényjavaslatot, és lehet, hogy akkor ön is meg fogja érteni, és lehet, hogy ön sem fog ezzel egyetérteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most két percre Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak adom meg a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem akarok cinikus lenni, de mondhatnám akkor azt, hogy tulajdonképpen a hatékonyság jegyében nincs szükség ennyi minisztériumra, elegendő egy. Vonjuk össze az egészet! Viszont nem cinikusan azt tudom mondani például a környezet- és természetvédelem területén, hogy én megéltém azt, hogy a hatékonyság meg a központosítás jegyében hogyan tették tönkre a környezetvédelem intézményrendszerét. Én azt gondolom, hogy ahol vannak tradicionálisan jól működő szervezetek, azokat békén kell hagyni, és hagyni kell működni.

Nem tudom, belegondolnak-e abba, hogy az itt dolgozóknak, amikor átszervezésről van szó, nekik is ez milyen nehéz helyzetet okoz. Hagyni kell az embereket dolgozni, jobban meg kell őket fizetni, és akkor jobban számon lehet kérni tőlük a hatékonyságot és a jobb szervezettséget is, de nem ez a módja annak, hogy fogjuk, és állandóan szervezetünk, ide-oda pakoljuk az embereket. Az LMP ezt nem tudja elfogadni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány gondolat erejéig ki kell hogy térjek a törvénytervezet keretei közül Dunai Mónika képviselő asszony elmondásához illesztetten, ahhoz kapcsolódva; de nem fogok sokat ott időzni, azt ígérem képviselőtársaimnak.

Amit Vágó Sebestyén mondott, azt nem fogom megismételni. Hasonlót írtam fel magamnak a százéves struktúrával kapcsolatosan. Szóval, az nem azt jelenti, tényleg nem azt jelenti, hogy száz évvel ezelőtti módszerek alkalmazását folytatja bárki is, nem is ez történt az elmúlt időszakban sem a nyugellátások tekintetében.

De csak azért, tisztelt Dunai Mónika, hogy ön is helyre tudja tenni önmagában azokat a kérdéseket, amelyek tekintetében szerintem tévedésben van: nézze a nyugdíjak vonatkozásában, a nyugdíjak értékállóságának a létét érintően az elmúlt hét, most már a nyolcadik esztendő dolgait! Nézze azt, hogy

ma Magyarországon teljes jogú nyugdíjat annak lehet megállapítani, aki legalább 20 év szolgálati időt produkál. 20 év szolgálati idő produkciói, tehát munkaviszonya alapján ma 28 500 forintos nyugdíjmérték is megállapítható. Jelzem önnek, hét éve változatlan mértékben. Hét esztendeje egy fillérrel nem nőtt a minimum 20 év szolgálati idővel párosuló, teljes jogú nyugdíjminimum összege. Nem véletlen, hogy a Parlament falai között lévő ellenzéki pártok mindegyike - mindegyike - azt követeli évek óta, hogy ezen változtatni kell.

Az LMP arról beszél, hogy meg kell duplázni; nem, az LMP arról beszél, hogy 50 ezer forint nagyságrendjét érje el. Ezt mondtuk 2-3 évvel ezelőtt. Mi ma azt mondjuk, hogy ezt ma már meg kell duplázni ahhoz, hogy a megélhetés minimumának az alapját megteremtse. Önök meg nem tesznek semmit e tekintetben most már nyolcadik esztendeje. Nem akarok ebbe mélyebben belemászni, csak azt akarom mondani, hogy tudja, akkor, amikor ebben az országban, amikor a nyugdíjjogosultságok sokaságát megszüntették, elvették emberektől, akkor, amikor nem nyugdíjat, hanem adott esetben ellátást kapnak sok százezeren a korábbiakkal szemben, akkor 28 500 és 50 ezer forint között van egyszer a teljes jogú nyugdíjasok körében mintegy 74 ezer ember; és van egy másik 364 ezer ember, aki nem nyugdíjat, hanem nyugdíjszerű ellátást kap, aki ilyen összecszerűséghez jut hozzá havonta. 28 500 és 50 ezer forint közötti.

Még egyszer mondom: ennek az alapja, tehát a 28 500, a minimumnyugdíj e tekintetben egy fillérrel nem változott most már nyolcadik esztendeje. Na, itt van az alapvető probléma. Az a másik, amiről beszélünk a törvénytervezet keretei között, hogy az Államkincstár keretei közé való integráció - beerősökölés, központosítás - mit fog majd hozni, hozza-e a biztonságot vagy épp a bizonytalanságot hozza a finanszírozás tekintetében.

(14.40)

Nem az Államkincstár dolgozóival van a baj. Nem. Ezek az emberek messze-messze döntő többségében a mai helyzetben is túlterheltek - felkészültek, de túlterheltek -, és nincsenek megfizetve. És nincsenek megfizetve. Amikor ennek a Háznak a falai között, mondjuk, a kormánytisztviselők, a köztisztviselők, tehát a közszférában dolgozók kérdésköréit érintően tegnap is, ma is arról beszélünk, hogy a bérek tekintetében változtatásokat kell eszközölni, akkor bizonyos törvényjavaslatok keretei között azt tapasztaljuk, hogy nem, nem bérnövekményekről beszélünk, hanem adott esetben a bérekhez, az illetményekhez kapcsolódó kiegészítések megvonására kerül sor, felsőfokúaknál 35 százalék, középfokúaknál 15 százalék megvonására kerül sor arra hagyatkozva és hivatkozva, hogy az életpályamodelleken keresztül gyakorlatilag ezek a pénzek ott vannak és ott lesznek az embereknél. Az „ott vannak”, az részben igaz, az „ott lesznek” meg bizonytalan.

Szóval a dolog lényege a történetben az, hogy nemcsak elvárásokat kell foganatosítani például a

MÁK keretei között dolgozó emberek sokaságával szemben, hanem a számukra azt is meg kell adni, hogy a munkájuk ellenértékét, a tisztességes megélhetés alapját biztosító forrásokat meg tudják keresni. Most akkor nem fogok belemenni abba, hogy hogyan és miképpen alakult - és hogyan és miképpen mondják önök - a bérek nagyságrendje az elmúlt időszakban. Nincs szinkronban az, ahogyan alakult, és amit önök erről mondanak. Vagy még két egyszerű dolog, és akkor visszatérek a törvénytervezetkez.

Az sem mindegy, hogy akkor, amikor nyugdíjkorhatárról beszélünk - ami egy pénzügyi, gazdasági világválság időszakában bizonyos kényszerváltoztatásokat elszenvedett -, hogy azt, amikor a Fidesznek és a kereszténydemokratáknak módjában állt egy népi kezdeményezés kapcsán módosítani, akkor azt nem tették meg. Önöknek 2010 decemberében volt módjuk és lehetőségük arra, hogy a ma aktuális, '22-től érvényesülő, mindenkire érvényes 65 éves nyugdíjkorhatár tekintetében, annak a népi kezdeményezésnek a tartalmát figyelembe véve, ami 62 évre szerette volna beállítani a nyugdíjkorhatárt, úgy döntöttek volna, hogy akkor legyen 62, önök ezt nem tették meg. Nem tették meg, hanem 65 évben megerősítették.

Nem azzal van baj, hogy ezt tették, nem. Azzal van baj, hogy mindezeket követően egy esztendővel pedig az összes rugalmas nyugdíjba vonulás lehetőségét likvidálták. Azzal van baj, hogy a baleseti nyugdíjak lehetőségét, a rokkantsági nyugdíjak lehetőségét is elvették az emberektől. Azzal van baj - és akkor sorakoztatnám a dolgokat, hogy mivel van még baj e tekintetben. Miközben egy viszonylag magasnak tekinthető nyugdíjkorhatár megállapítására kerítettek sort, azt betonozták be 2010 decemberében, aközben az összes rugalmasságát kilúgozták a rendszernek. És mint mondtam, nemcsak a 65 előttiak tekintetében, hanem emlékezzen, mondjuk, a pedagógusokra, emlékezzen, mondjuk, az orvosokra, akik a közsférában dolgozó emberekként el kellett hogy szenvedjék azt, volt olyan időszaka ennek a hét évnek, hogy a tovább dolgozás lehetősége a számukra nem úgy adatott meg, mint ahogy mondjuk, a versenyszférában másoknak, és nem úgy adatik meg, mert a helyzet az, hogy vagy nyugdíj volt neki, vagy kereset 65 után. Persze, itt, a Parlament falai között azért az önök padsoraiban nem mondom, hogy számolatlanul, de többen vannak olyanok, akik a nyugdíjat is élvezik és a parlamenti képviselőségből fakadó jogosultságukat is, pénzügyi jogosultságokat is.

Ezzel megint csak azt akarom érzékeltetni, hogy ami a társadalom számára és az emberek számára fontos, az, hogy mondjuk, minden járásban, kisebb körzetekben a járásokon belül legyen megfelelő akár gyermek-, akár felnőttellátás az orvosok részéről, az ma nem biztosított. És pontosan ilyen dolgok miatt nem biztosított, mert olyan jogi intézkedéseket fogamatosítanak, törvényesítenek, amelyek ezt a folyamatot gátolják. Ezzel megint csak azt akarom mondani, hogy sokkal inkább ebbe az irányba kellene figyelni. Amikor azt mondom és azt helyezem a fókuszba, hogy mindig a társadalomban létező, élő, minden-

napjaikat munkával végző emberek érdekeit helyezük előtérbe, akkor azt látom, hogy az önök esetében nem ez van a célkeresztben. Az önök esetében mindig valami más, mindig valami olyan érdek, ami sokkal szűkebb ettől.

Ma nem látom azt még, hogy mondjuk, ennek a törvényátalakításnak a tekintetében mi ez az érdek, de annak kapcsán, ami az elmúlt hét esztendőben történt az önök részéről, bizonyos értelemben feltételezéseket engedjen meg nekem, hogy tehessek e tekintetben.

Még egy dolgot csak az ön által felvetett kérdésekhez illesztettem. Ön itt a nyugdíj és a nyugdíjrendszer működtetésével kapcsolatos, illetve a finanszírozási háttérrel biztosító átalakításokhoz illetően szól a „női 40” kérdésköréről. Értem, rendben van. Azt gondolom, hogy a „női 40” tekintetében önök eltagadják azt, amit mondtak és amit csináltak. De nemcsak, hogy azt gondolom, hanem így is van. Sajnos. Emlékezzen vissza! Emlékezzen vissza, mit mondtak: azt mondták, hogy 40 év szolgálati idő után a hölgyek nyugdíjba mehetnek. És emlékezzen vissza arra is, hogy mit csináltak: 40 év jogosultsági idő után mehetnek el a hölgyek.

Tisztelt Dunai Mónika Képviselő Asszony! Ugye, ön is tisztában van vele, hogy mi a különbség a jogosultsági idő és a szolgálati idő között? Ugye, teljesen világos az ön számára is, hogy a jogosultsági idő peremfeltétel-rendszerének való megfelelés sokkal nehezebb, mint a szolgálati idő megfelelésének? Ugye, ön is tudja, hogy nagyon sok ezer, tízezer hölgyet csaptak be azáltal, amit mondtak és amit csináltak? Szóval, a Fidesz-féle igazságmondás tekintetében körülbelül itt állunk ezeknek az ügyeknek a kapcsán. Nem fogok további részletekbe belemenni, mert úgy gondolom, hogy mindaz, amit szisztematikusan szétziláltak az elmúlt hét esztendőben, mindaz a szerzett jogok sokaságának az elvétele, amit tettek az elmúlt hét esztendőben, sokak számára megtapasztalható volt, és remélhetőleg az emberek ezen el is gondolkodnak, és 2018-ban majd a választások kapcsán vissza is igazolnak az önök számára.

Tudja, az - erről nem beszélt, de azért érdemes róla szólni -, amikor a járulékok helyett szociális hozzájárulást, magyarul adót vetnek ki, akkor ön is tudja, ugye, hogy e között is mi a különbség, ugyanúgy, mint a jogosultsági idő és a szolgálati idő között? Ugye, tudja azt, hogy ha valaki járulékot fizet, akkor azért járadékot kap? Ugye, tudja azt, hogy ha valaki adót fizet, akkor az adóval szemben semmilyenfajta ellenszolgáltatási kötelezettsége nincs egy adott kormánynak? Ugye, tudja azt, hogy nem mindegy, hogy egy valamikori alkotmányban rögzített módon az van-e benne, hogy a nyugdíj szerzett jog, a nyugdíj nem valakiknek a kénye-kedve alapján finanszírozott történet, hanem szerzett jog, munkaviszonyon alapulva, járulékfizetésen alapulva; az nem ugyanaz, mint amikor egy Alaptörvényben az van benne, hogy törekszünk arra, hogy ennek a megfizetése biztosított legyen.

Az, amikor valami garanciával terhelt, meg az, amikor valami a törekvés szintjén van, nem ugyanaz.

(14.50)

S akkor az utolsó gondolatok között visszatérve magához a törvénytervezethez: azt szeretném még egyszer megismételni és megerősíteni, hogy a kockázatok felvetésének meggyőződésem szerint a Parlament falai között egy ilyen strukturális átalakításnak, központosításnak az időszakában van helye. Van helye. S arra igenis válaszokat várunk, olyan válaszokat, amelyek ezeket a félelmeket, a kockázatok következményeképpen kialakuló félelmeket adott esetben tudják tompítani vagy éppen nyugvópontra tudják juttatni.

S még egyszer azt szeretném mondani, hogy egy strukturális átalakítás nem csak központosítást jelenthet. A strukturális átalakítás alapvetően, az én értékrendszerem szerint azt jelenti, hogy olyan szervezeti működő rendszereket hívunk életre, amelyek az adott feladatok ellátását biztosítják, és garanciát adnak arra, hogy ott ne legyen gond és ne legyen probléma. S akkor ne beszéljünk a takarékos államról, mert mint mondtam, 2010-hez képest az állami feladatok ellátására nem abszolút értelemben, hanem arányában 20 százalékkal többet fordítanak, miközben a jóléti funkciókra, ami az embereket érinti, meg jóval kevesebbet. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót normál időkeretben Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy néhány dologra reagáljak, ami elhangzott.

Kezdem azzal, hogy köszönet, hogy Gúr Nándor most már más kifejezéseket használt. Ha ezzel kezdte volna az első felszólalásában, akkor azt gondolom, hogy megspórolhattunk volna nagyon sok percet. Először azt mondta, hogy veszélyezteti, szétzilálja, megszünteti. Most már olyan kifejezést használt, s azt gondolom, ez már helyénvaló, hogy „kockázatos”. Önök kockázatosnak tartják. Ehhez joguk van. Én azt gondolom, hogy egy ilyen vitában az a megfelelő kifejezés, hogy vélelmeznek valamit. A „vélelmezzük” kifejezést is használták.

40 plusz. Tisztelt MSZP-s képviselőtársam, önök a 40 plusznak semmilyen változatát nem támogatták. De azt már megszokhattuk, hogy az MSZP-kormányon és ellenzékben egész mást mond és egész mást cselekszik. Amikor kormányon vannak, akkor elvesznek, megszorítanak, amikor pedig ellenzékben vannak, akkor verbálisan adnak vagy adnának, ha lehetőségük lenne rá, mindenkinek mindent, ami csak belefér. Én azt gondolom, hogy akkor lehet ilyenkor ilyen érvekkel előjönni, hogy mennyi mindent adnának, ha akkor, amikor kormányoznak, ennek csak a tizedét vagy valamilyen töredékét megtették volna.

Azt mondja képviselőtársam, azt vélelmezi, hogy a MÁK-kal majd nem kapnak nyugdíjat. Tisztelt képviselőtársam, ha ilyen lesz, akkor kérem, azonnal jelezze. Addig pedig ez nem téma, ez nem ügy. Eddig

innen kapták, most pedig onnan fogják kapni az emberek, és egészen biztos, hogy semmit nem fognak megérezni ebből a változásból.

Alaptörvény. Az Alaptörvény a legfőbb törvényünk, a legfontosabb törvényünk. De nem ez az egyedüli törvénye Magyarországnak, hanem számtalan más jogszabályunk és törvényünk van, amelyek garantálják a nyugdíjakat.

Engedje meg, hogy még a 28 500 forintra is kitérjek. Az egy számítási alap ez a bizonyos nyugdíj-minimum. Nem ennyi az emberek nyugdíja! Ez egy számítási alap, amelyhez nagyon sok minden van kötve. Nem azt kell nézni, hogy mennyi a nyugdíjminimum összege, hanem azt kell nézni, hogy mennyi a nyugdíjasok nyugdíja. Ez két különböző dolog.

Köszönöm szépen, azt gondolom, hogy ez most elegendő lesz reagálásként. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Most kétperces hozzászólásra megadom a szót a jegyző úrnak, amint leérkezik.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem kívánok többször hozzászólni, ezt szeretném jelezni, mert látom, hogy államtitkár asszony menet közben nem kíván bekapcsolódni a vitába. Az meg már, megmondom őszintén, hogy nem beszélhetünk róla, hanem csak menet közbeni minősítéseket hallhatunk, nagyon nem érdekel. Tehát a dolog lényege, és azt hiszem, ez nem bántó, csak jobb lenne, ha az államtitkárok, a miniszterek azért ülnének itt, hogy az általános vita kapcsán menet közben is tárgyalni lehessen a dolgról.

Dunai Mónikának címszavakban szeretném még nagy tisztelettel a következőket mondani. Női 40. Rögzítjük még egyszer, nem azt csinálták, amit mondtak. Önök azt mondták, hogy 40 év szolgálati idő után mehetnek. És mit csináltak? 40 év jogosultsági idő alapján mehetnek el a hölgyek, sokkal nehezebb feltételek keretei között. Ez az egyik.

A másik. Mi abban az időszakban folyamatosan arról beszéltünk, hogy a rugalmasság fontos, főleg a nyugdíjkorhatár emelése mellett, és sokszor példaként a férfi 40-et is szóba hoztuk, de nemcsak mi, hanem jobbikos képviselők is és mások is az ellenzéki oldalon.

Alaptörvény. Nagy tisztelettel kérem, legyen kedves egy kicsit újra átbogarászni, mert gondolom, megnézte, de újra átbogarászni, hogy mi a garancia, és mi a „törekszünk” valaminek a biztosítása irányába közötti különbség.

Az utolsó: az említett 28 500 forint az a teljes jogú nyugdíjak minimuma. De az sajnos nagyon sokak kezében forintot jelent, ezt a nagyságrendű forintot. 74 ezer ember ma 28 500 és 50 ezer forint közötti nyugdíjra tesz szert, másik 364 ezer ember pedig nyugdíjszerű ellátásra. Tudja, ahol ilyen szintű a nyugdíj, mert kicsi volt a fizetés, és ilyen szintű a nyugdíj, az csak a nyomor irányába vezeti ezeket az embereket. Na, ezen kell változtatni! Azt gondolom, hogy e tekintetben van közösen, kölcsönösen tenni-valónk. Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, az általános vitát lezárom, és megadom a szót Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak, hogy reagáljon a vitában elhangzottakra.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nem lep meg, hogy lassan egyedül maradunk itt a vita során, ahogy az sem, hogy képviselő úrnak olyan minősíthetetlenek voltak a hozzászólásai, amit végül is tőle már alapvetően megszokhattunk. Én olyan környezetben nőttek föl, hogy amikor egy nő bármit is leejt, akkor odamegy hozzá egy férfi és fölemeli, nem pedig beszél neki egészen minősíthetetlen stílusban. Ennyit arról, hogy mennyire vesznek ők részt a vitában, vagy mennyire vesz részt éppen az LMP-frakció a vitában. Nekem meglepő az, hogy azok az emberek vagy azok a pártok, amelyek olyan fontosnak tartják ezt a kérdést, még csak annyival sem tisztelik meg az Országgyűlést, illetve az itt zajló vitát, hogy egyáltalán képviseltessék magukat. De ezt csak bevezetésként szánom. Igyekszem a képviselő uraknak, akik kitartottak, érdemi választ adni a felmerülő kérdésekre, illetve csak a jegyzőkönyv kedvéért is néhány dologra mindenképpen szeretnék reagálni, ami az MSZP-s és az LMP-s padsorokban ülő képviselők szájából hangzott el.

Bár Korózs képviselő úr elég gyorsan kiszállt - miután elmondta a saját mondanivalóját, a többi részére már nem igazán volt kíváncsi -, nagyon szívesen emlékeztetném, hátha veszi a fáradságot, és majd elolvassa a jegyzőkönyvet, úgyhogy ezúton is szeretném őt emlékeztetni, hogy honnan is indulunk mi 2010-ben, milyen örökséget hagytak ők ránk nyolc, nemcsak hogy elvesztegetett, hanem teljesen katasztrofális év után. Ha csak a nyugdíjrendszert nézzük, mert ne nézzük az államadósságot, ne nézzük az ország általános gazdasági állapotát, erkölcsi állapotát, a politikának a teljesen lezüllesztett állapotát, hanem nézzük csak a nyugdíjrendszert: mondhatjuk azt is, hogy ők alapvetően nem egy munkaalapú társadalomban gondolkodtak soha, most sem így teszik, hanem egy segélyalapú társadalomban, ez áll a baloldal gondolkodásához közelebb. Mi ezzel nem tudunk azonosulni, mi munkaalapú társadalomban gondolkodunk.

(15.00)

Úgyhogy ezzel kapcsolatos változásokat eszközöltünk valóban a nyugdíjrendszerben is. De beszélhetünk akár arról, hogy milyen ellenőrizetlen volt akkor a kordedvezményes nyugdíjak rendszere. De mondhatjuk azt is, hogy a kötelező magánnyugdíjpénztárak tulajdonképpen államadósságyáráként működtek akkor, amikor mi megörököltük tőlük ezt a helyzetet. Mondhatjuk azt is, hogy abban a helyzetben, abban az állapotban, ahogy 2010-ben volt a nyugdíjrendszer, valóban fenntarthatatlan lett volna. És ha már ott tartunk, hogy milyen nyilvántartások, milyen áttekinthető, átlátható rendszer volt, van vagy lesz, akkor mondhatom azt, hogy egyáltalán

nem volt átlátható akkor a nyugdíjrendszer. Nem is volt olyan nyilvántartás, amelynek a megteremtésére most törekedtünk.

Tehát valóban nem könnyű helyzetből indulunk; nem kevés dolog történt ehhez képest akár a nyugdíjrendszer stabilitásának helyreállítása, megőrzése érdekében sem. Illetve bevezettük a „Nők 40”-et is, amit már Gúr képviselő úrnak mondanék, ha itt lenne. *(Gúr Nándor feláll a jegyzői székből és meghajol.)* Emlékeim szerint, amikor 2011-ben... Ott van, köszönöm szépen, remek; nem láttam, elnézést, csak azt láttam, hogy megy el; akkor képviselő úrnak így mondom, hogy lássam. Amit ezzel kapcsolatban emlékeim szerint 2011-ben mondott a „Nők 40”-re, hogy ezt senki sem fogja tudni igénybe venni, olyan ez a „Nők 40” lehetőség, 170 ezer cáfolat van erre a kijelentésére, ahogy egyébként több kijelentésére is tudok cáfolatokat mondani. Elnézést kérek azért, hogy nem láttam, ezzel rehabilitálom azt, hogy nem képviselteti magát az MSZP, mert ezek szerint az ön személyében ezt megteszi.

Mi történik tulajdonképpen? Miről van szó, még egyszer akkor a jelenlegi törvényesítésében, a jelenlegi javaslatunkban? Nem számolunk fel semmit. Nem szántunk be semmit. Nem is központosítunk, nem centralizálunk. Ezeket a kifejezéseket én semmiképpen nem használnám. Nem verünk szét semmit, pláne nem száz éve fennálló, jól működő rendszerek szétveréséről semmiképpen nem beszélnek. Arról beszélünk, hogy egy logikusabb, átláthatóbb, áttekinthetőbb, hatékonyabb, jobban működő rendszert hozunk létre, ami nem utolsósorban közelebb kerül az állampolgárokhoz, az ügyintézés közelebb kerül azokhoz, akik valójában az ügyeket intézik. Erről szól az is, hogy a járási hivatalokba áthelyeztük számos ügy intézési lehetőségét. Nem jön létre új hivatal, hiszen a Magyar Államkincstár vesz át különböző feladatokat.

És kiemelnék még egy dolgot, amiről nem volt szó eddig a vitában. Itt ül az Országgyűlésben jelenleg is Mészáros József főigazgató úr, aki kormánybiztosként is felügyeli ezt az átalakítást. Egyfelől hozzátenném, hogy ő 20 évet dolgozott szakemberként tudományos területen, kifejezetten nyugdíjügyekkel foglalkozva, 10 éve vezeti főigazgatóként vagy 10 évet vezetett így az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságot, tehát azt hiszem, hogy az ő hozzáértése, szaktudása, elkötelezettsége megkérdőjelezhetetlen. Ugyanezt mondanám el az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság minden munkatársáról, akik rendkívül színvonalas munkát végeznek, a mi munkatársainkhoz hasonlóan. Az egész átalakítást kormánybiztos úr, főigazgató úr is vezényelte le, felügyelte, tehát az általa is képviselt szakmai szttenderdek, szakmai elvárások mellett zajlott. Én az ő személyét mindenek mellett is garanciának tartom arra, hogy a lehető legjobb irányú ennek az átalakításnak a folyamata. És szeretném ezúton is megköszönni az ő munkáját.

De mondhatom azt is, hogy az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságra általában jellemző a magas színvonalú ügyintézés, a magas színvonalú

munka, ahogy az Emberi Erőforrások Minisztériumában vagy a Nemzetgazdasági Minisztériumban dolgozó szakemberekére is. Éppen ezért mondhatjuk azt, hogy a nyugdíjak vagy a családtámogatások vagy az itt folyó juttatások átutalása jelenleg is zökkenőmentes.

Felmerültek ilyen kérdések, hogy megtakarítást várunk-e ettől az intézkedéstől; képviselő úrnak is szeretnék erre a felvetésére reagálni. Itt a megtakarítást akkor is értelmezhetőnek tartom, ha ez nem elbocsátásokkal jár, nem leépítésekkel jár, ha nem egy szervezet karcsúsításával jár - ahogy ebben az esetben is szó van erről, hiszen az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság dolgozói a Magyar Államkincstár keretein belül fognak a jövőben dolgozni -, hanem ha ugyanakkor erőforrásokból, ugyanakkora ráfordítással hatékonyabban lehet több feladatot elvégezni. Erről szól ez a racionalizálás, erről szól ez az átalakítás is. Hiszen akár azzal, hogy már helyben lehet, közelebb az ügyfelekhez intézni az ügyeket, azzal, hogy egységes központi szakmai irányítás zajlik, azt hiszem, mindannyiunk érdeke, hogy ugyanolyan szakmai sztereotípiák mellett tudjanak dolgozni a járási hivatalokban ülő munkatársak is, vagy bárhol a kormányhivatalokban ülő munkatársakra ez ugyanúgy igaz legyen. Az informatikai rendszert is lehetőségünk van ezáltal egységesíteni és központi-olag olyan jól szervezetté tenni, ami szintén egy hatékonyabb működést fog eredményezni.

Még azt is hozzátenném, hogy ennek az átalakításnak az előkészítése tavaly július 5-e óta zajlik és ismert, tehát azt sem mondhatnánk, hogy kapkodunk, egyik pillanatról a másikra teszünk bármit. Ez közel egyéves folyamat, tehát ez mindenki számára ismert tény is volt, sokszor beszéltünk róla. Jól meghatározott ütemben zajlik az átalakítás. Tehát mindenkit arra kérnék, minden ellenzéki képviselőt, minden ellenzéki frakciót arra kérnék, hogy ne keltssünk hisztériát, ne fenyegezzük, ne riogassuk azzal az embereket, hogy veszélyben van a nyugdíjuk, hogy veszélyben vannak a családtámogatásaik, hogy nem fognak időben bármilyen, őket megillető összeget megkapni. Hiszen, ahogy eddig, ez a jövőben is garantált lesz, minden nyugdíj, minden családtámogatás vagy szociális juttatás átutalása a jövőben is garantált lesz.

Bár Schmuck képviselő asszony nincs már itt, részben az ő felvetéseire is reagáltam már. Itt még annyit talán hozzátennék az általa felvetettekhez, hogy eddig bizonyos ügyeket csak Budapesten lehetett intézni, amit most már helyben is el lehet intézni; azt hiszem, hogy ez senkinek nincs az érdekeivel szemben. Illetve őt is megkérném arra, hogy ne riogassuk az embereket azzal, ami nincs, vagy ne fessünk fel mindenféle vészforgatókönyvet, amikor ennek nincs igazából semmilyen alapja. Azt tudom mondani, hogy az átállásnak, az átalakításnak minden garanciális eleme megtalálható.

Itt vissza kell térjek képviselő úr szavaihoz, hiszen azt kell mondjam, képviselő úr, azon túl, hogy milyen stílusban és hogyan szólalt meg, azt is kell mondjam sajnós, hogy nem mondott igazat. És több

ízben sem mondott igazat. Ebből csak kettőt emelnék ki. Az egyik az, hogy ön azt mondja, hogy mi fölemeltük a nyugdíjkorhatárt. Magyarországon tudomásom szerint két ízben emeltek eddig nyugdíjkorhatárt '90 óta. Ez két személynek, két miniszterelnöknek a nevéhez köthető: az egyiket Horn Gyulának, a másikat Bajnai Gordonnak hívják. Nem tudok róla, hogy bármelyikük is kötődött volna, kötődne a Fidesz-kormányhoz. Azt kérem tehát, nézzen utána ennek az információnak, ne állítsunk olyat, ami nem igaz. Mi nem emeltük, nem döntöttünk nyugdíjkorhatár emeléséről. Ezek a döntések '90-et követően ebben a két ízben születtek meg, ehhez a két miniszterelnökhöz köthető módon.

A másik pedig az, hogy mi hogy vennénk el egyrészt bárkinek a nyugdíját; a másik pedig, ami még fájóbb nem igaz állítás, hogy azt mondta, a közelmúltban is nagyon jellemző volt az, hogy nem érkeznek meg a nyugdíjak, ez egy rendszeres dolog. Nincs ilyen, képviselő úr. Egyszerűen nincs ilyen, nem igaz ez az állítás. A nyugdíjak rendben megérkeznek az érintettekhez, a jogosultakhoz. Kérem, hogy ezt az állítását is ellenőrizze le. Nem hiszem, hogy jót teszünk bárkinek azzal, ha valótlán állításokkal rossz hangulatot keltünk a magyar emberekben.

Ami pedig a takarékoságot illeti, ezt is számonkérte rajtunk képviselő úr, annyit tennék hozzá, hogy emlékeim szerint, amikor mi 2010-ben kormányra kerültünk, akkor az államadósság 82 százalék volt. Nem tudom, milyen alapon nevezhetjük takarékoságnak azt az időszakot, ami megelőzte azt, hogy ezt az állapotot, a gazdaságnak ezt az állapotát előteremtette. Azóta is dolgozunk ennek az államadósságnak a lecsökkentésén, illetve azoknak az örökölt terheinknek a mérséklésén, csökkentésén, amiket a mai napig nyögnek a magyar emberek, köszönhetően a felelőtlen korábbi kormányzásoknak.

Zárógondolatként annyit szeretnék mondani önöknek, hogy minden magyar embert szeretnék megnyugtatni, hogy ezt az átalakítást ők nem is fogják megérezni, hiszen ez éppen arról szól, hogy még észszerűbben, még hatékonyabban, még szakszerűbben tudjuk az összes, majdan a Magyar Államkincstárhoz tartozó juttatást eljuttatni a magyar emberekhez. Ezek a juttatások időben meg fognak érkezni a jövőben is, ahogy most is megérkeznek időben. Úgyhogy arra kérem a képviselőtársakat, a képviselő urakat és hölgyeket, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Pócs János képviselő úr: „A köznevelési törvénnyel kapcsolatos vitának szakmai alapon a helye!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Van az úgy, hogy ki kell mondani a szavakat, mert a gondolatokra nem emlékszik senki. Nem szokásom politikai ellenfeleink megalapozatlan állításaira reagálni, de a Jobbik kommunikációja a közelmúltban átlépett egy határt. Aki ismer, véleményem szerint pontosan tudja, családos emberként, keresztényként minden tölem telhetőt megteszek a fogyatékos emberekért, vannak ugyanis olyan élethelyzetek, amelyeket a politika eszközeivel nem lehet megmérni. A fogyatékkal élők helyzete ilyen, csakis segítségnyújtásról lehet szó. Arról kell beszélni, ami összeköt, és nem arról, ami elválaszt bennünket. Hiszek abban, hogy minden jóindulatú, normális ember pártállástól és politikai szimpátiától függetlenül ugyanígy gondolkodik.

(15.10)

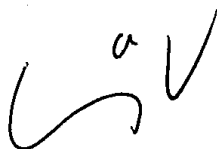
A Jobbik egy ideje felhánytorgatja, hogy megszavaztuk a köznevelési törvény módosítását; ők ezt csak Taigetosz-törvénynek nevezik. Ami engem illet, valóban megszavaztam, és újra megtenném. Ez a törvénymódosítás ugyanis nem kirekeszti a fogyatékkal élő gyermekeket az oktatásból, hanem éppen ellenkezőleg, esélyt teremt számukra. Kiemeli őket nehéz helyzetükből, egyenrangúnak tekinti őket társaikkal, segíti a társadalmi integrációjukat. És fontos leszögezni, hogy a módosítás egyáltalán nem érinti a sajátos nevelési igényű tanulókat, a fogyatékkal élő, diszlexiás, diszgráfiás, diszkalkuliás tanulókat. A hozzánk visszajutott szülői, nevelői reakciók kedvezőek, a többség megértette, hogy a törvénymódosítás komoly előrelépés a rászoruló iskolázási, majd munkavállalói esélyeit illetően. És nemcsak ők, hanem a szakmai szervezetek képviselői is, akik egyébként a jogszabály-módosítást kezdeményezték: a

Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Magyar Gyógypedagógusok Egyesülete, a Magyar Logopédusok Szakmai Szövetsége, a Magyar Fonetikai, Foniátriai és Logopédiai Szövetség, a Fővárosi Pedagógiai Szakszolgálat, az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar, az EGYMI Egyesület, az ELTE Gyakorló Országos Pedagógiai Szakszolgálat és több megyei szakszolgálat képviselői.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány, a Fidesz politikusai bármikor szívesen beszélgetnek szakmai, szakpolitikai kérdésekről, ha annak a beszélgetésnek van értelme. A Jobbikkal azonban nemigen lehet értelmes párbeszédet folytatni. Létezik a politikában egy olyan szint, amely alá nem szabad menni. A Jobbik a fogyatékkal élők iránti szimpátiából akar népszerűséget szerezni. Az én ízlésem szerint viszont nem szabad a nehezebb, hátrányosabb helyzetben élők hátán felkapaszkodni. Gátlástalan, embertelen hozzáállással az élet legszentebb dolgaihoz a Jobbik újra és újra hozzányúl, és bebizonyítja, hogy alkalmatlan a közösség bizalmára. A vádaskodó Jobbik nevében is megkövetem a hazánkban, a Jászságban fogyatékkal élőket. Megteszem, hiszen ők nem fogják megtenni.

Egyúttal biztosítom a magyar embereket, ahogyan eddig, ezután is számíthatnak ránk. Ez a dolgunk, erre szegődtünk, a fogyatékkal élők és fogyatékkal nem élők, az egész közösség szolgálatára. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Gyüre Csaba: Nem szégyelled magad?)* Nektek kéne!

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap 15 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 15 óra 14 perckor ért véget.)

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)